



ในพระบรมราชูปถัมภ์

การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา



สมคิด น้ำเพชร

GRAD VRU

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

พ.ศ. 2564



GARBAGE COLLECTION MANAGEMENT OF
MAHACHULALONGKORNRAJAVIDYALAYA UNIVERSITY IN WANGNOI
DISTRICT OF PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA PROVINCE

SOMKID NUMPETCH

A INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION
IN PUBLIC ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL

VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY
UNDER THE ROYAL PATRONAGE PATHUM THANI

2021

ใบรับรองการค้นคว้าอิสระ

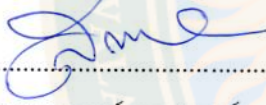
บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ชื่อนักศึกษา สมคิด น้ำเพชร
รหัสประจำตัว 58B53330106
ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์


คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

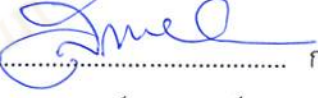
คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ


..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ ทรายแก้ว)


..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยภรณ์ ถนนอมศรีเดชชัย)


..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พรณา เตียสุกุล)


..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.นภาพร สิงห์นวล)


..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ ทรายแก้ว)


..... ผู้ทรงคุณวุฒิ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วิรัชนิภาวรรณ)


.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์ทั้ย คลังพหล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 16 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

สมคิด น้ำเพชร. (2564). การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอลำปาง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์. อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.ดร.สุพจน์ ทรายแก้ว

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (มจร.) อำเภอลำปาง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) ศึกษาแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของ มจร. และ 3) ศึกษาปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของ มจร. ประสบความสำเร็จ โดยใช้แนวคิด POCCC ของฟาโยล เป็นกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ ด้านการประสานงาน และด้านการควบคุม และแนวคิด PESL ของกูลา เป็นกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรตาม ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านเจตจำนงของผู้บริหาร ด้านการจูงใจเพื่อเสริมรายได้ ด้านความรู้ความเข้าใจของบุคลากร และด้านกฎระเบียบ กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรของ มจร. จำนวน 284 รูป/คน จากจำนวนบุคลากรทั้งหมด 982 รูป/คน ซึ่งได้มาจากการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาร์โยยามาเน่ และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลได้ทั้งสิ้น 256 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.14 สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของ มจร. ตามแนวคิด POCCC ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการควบคุมเป็นปัญหาสำคัญที่สุด คือ มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างไม่เข้มงวดเท่าที่ควร 2) แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของ มจร. ตามแนวคิด POCCC ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการควบคุมเป็นแนวทางแก้ไขที่สำคัญที่สุด คือ มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างเข้มงวดเพิ่มมากขึ้น และ 3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของ มจร. ประสบความสำเร็จตามแนวคิด POCCC คือ แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของ มจร. ซึ่งประกอบ 5 ด้าน เรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) การควบคุม (2) ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (3) ด้านการประสานงาน (4) ด้านการวางแผน และ (5) ด้านการจัดองค์การ

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ คือ มจร. ควรนำแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะให้ประสบความสำเร็จตามแนวคิด POCCC ไปปรับใช้เป็นแนวทางสำหรับการบริหารจัดการ หรือเป็นกลุ่มตัวชี้วัดสำคัญสำหรับการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการจัดเก็บขยะต่อไป

คำสำคัญ : แนวคิด POCCC การบริหารจัดการจัดเก็บขยะ

Somkid Numpetch. (2021). Garbage Collection Management of Mahachulalongkornrajavidyalaya University in Wang Noi District of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. Master of Public Administration (Public Administration). Advisors: Asst. Prof. Dr.Suport Saikaew

ABSTRACT

This research was the quantitative research. Its objectives were to 1) study the problems of garbage collection management of Mahachulalongkornrajavidyalaya University (MCU) in Wang Noi District of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province; 2) examine the development guidelines for garbage collection management of MCU; and 3) investigate the factors which were important to the success of the development guidelines for garbage collection management of MCU, respectively. The POCCC concept of Fayol consisting of 5 aspects, namely planning, organizing, commanding, coordinating, and controlling was applied as the conceptual framework of the independent variables whereas the PESL concept of Aguilar composing with 4 aspects, that is, the executive's will (Political), incentive for additional income (Economic), knowledge of staff (Social), and regulations (Law) was applied as the conceptual framework of the dependent variables. With the quantitative research methodology, total 284 samples were calculated by Yamane's formula and simply random selected from 982 MCU staff. The questionnaire which passed pre-test for reliability at level of 0.85 was used for data collection. Total of 258 completed sets of questionnaires which equaled with 90.14% of all samples were returned. Statistics analyses used in this research were percentage, mean, standard deviation, and Pearson's product moment correlation coefficient.

Major findings revealed that: 1) The overall problems of garbage collection management of MCU according the POCCC concept were at the high level. The control was the most important aspect which was MCU had implemented less follow-up on garbage collection management. 2) According the POCCC concept, the overall development guidelines for garbage collection management of MCU were at the high level. The control was the most significant aspect, which was that, MCU should put more emphasis on follow-up on garbage collection management. And 3) the important factors of the success of the development guidelines for garbage collection management of MCU according to the POCCC concept were the development guidelines of 5 aspects which were analyzed by Pearson's R value, namely controlling, commanding, coordinating, planning, and organizing, respectively.

The body knowledge gained from this research was MCU should apply the successful development guidelines for garbage collection management according to the POCCC concept as the guidelines or the Key Performance Indicator (KPI) to enhance the efficacy of its garbage collection management.

Keywords: POCCC Concept, Garbage Collection Management

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดีด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ ทรายแก้ว ประธานที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ให้คำปรึกษาแนะนำด้วยความเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชวาลย์ วัฒนศิริเดชชัย ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ และรองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วิรัชนิภาวรรณ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ รวมทั้งตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการค้นคว้าอิสระนี้ ให้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในการพัฒนาหน่วยงานและการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณคณาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้ศึกษา

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการค้นคว้าอิสระ และขอขอบคุณบุคลากรมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการค้นคว้าอิสระเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอมอบเป็นกตัญญูตา แต่บิดามารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

GRAD VRU

สมคิด น้ำเพชร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
1.4 สมมติฐานของการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 ข้อจำกัดของการวิจัย.....	6
1.7 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ.....	10
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะ.....	18
2.3 แนวคิด POCCC (ตัวแปรอิสระ).....	25
2.4 แนวคิด PESL ของ Aguilar (ตัวแปรตาม).....	28

2.5	ความเป็นมา โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 32
2.6	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 37
บทที่ 3	วิธีการดำเนินการวิจัย..... 47
3.1	วิธีดำเนินการศึกษา..... 47
3.2	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 47
3.3	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย..... 49
3.4	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและวิธีการสร้างเครื่องมือ..... 51
3.5	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 55
3.6	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 56
3.7	แผนการดำเนินงาน..... 58
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 60
4.1	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย..... 61
4.2	การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม..... 61
4.3	การวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.)..... 62
4.4	การวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2.)..... 68
4.5	การวิเคราะห์การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL (ตัวแปรตาม) (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.)..... 74
4.7	การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จ (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.)..... 78

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	80
5.1 สรุปผลการวิจัย	80
5.2 อภิปรายผล	83
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	85
บรรณานุกรม.....	91
ภาคผนวก.....	97
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล	98
ภาคผนวก ข ผลการทดสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือ	107
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ	110
ประวัติผู้วิจัย.....	113



GRAD VRU

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัด พระนครศรีอยุธยา และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง.....	49
ตารางที่ 2 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ และระยะเวลาดำเนินงาน	59
ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามแสดงค่าจำนวนและ ค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ การศึกษา และประเภท.....	62
ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ในภาพรวม.....	63
ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการวางแผน	64
ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการจัด องค์การ.....	65
ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการบังคับ บัญชา หรือการสั่งการ.....	66
ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการ ประสานงาน.....	67
ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการควบคุม	68
ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ในภาพรวม....	69

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการวางแผน	70
ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการจัดองค์การ	71
ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ	72
ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการประสานงาน	73
ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการควบคุม	74
ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL (ตัวแปรตาม) ในภาพรวมและรายด้าน	75
ตารางที่ 17 ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ในภาพรวม กับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL ในภาพรวม	77

GRAD VRU

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามอย่างเป็นเหตุเป็นผลต่อกันโดยจัดกลุ่มตามตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม รวมทั้งวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ ของการศึกษาครั้งนี้.....	4
ภาพที่ 2 โครงสร้างองค์กรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	35
ภาพที่ 3 ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จตามแนวคิด POCCC โดยเรียงลำดับตามความสำคัญจากมากไปน้อย.....	89

GRAD VRU

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตั้งอยู่ในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จัดตั้งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 114 ตอนที่ 51 ก ลงวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2540 กำหนดเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจหน้าที่ที่ครอบคลุมถึง (1) การพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ (2) การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมให้มีคุณภาพทั้งในระดับชาติและนานาชาติ (3) การพัฒนางานบริการวิชาการแก่สังคมให้มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ (4) การพัฒนางานส่งเสริมพระพุทธศาสนาและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ และ (5) การพัฒนาการบริหารจัดการ (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2564, หน้า 3) โดยอำนาจหน้าที่ดังกล่าวนี้ รวมไปถึงการบริหารจัดการจัดเก็บขยะในเขตพื้นที่ที่ศึกษาในครั้งนี้ด้วย

การจัดเก็บขยะ หมายถึง การเก็บรวบรวมขยะ หรือการเก็บขยะใส่ไว้ในภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด น้ำไม่อาจจระจี้ซึมได้ เช่น ถังเหล็ก หรือถังพลาสติก เพื่อรอบุคลากรเก็บขยะมาเก็บ ขนไปเทใส่รวบรวมไว้ในรถบรรทุกขยะเพื่อขนส่งต่อไปยังสถานกำจัดขยะ โดยเหตุที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยานั้นมีผู้เข้ามาใช้ประโยชน์ในมหาวิทยาลัยอยู่จำนวนมากในแต่ละวัน ประกอบด้วยบุคลากรสายวิชาการ บุคลากรสายปฏิบัติการ นิสิต/พระนิสิต รวมถึงผู้เข้ามาติดต่อกับมหาวิทยาลัย ซึ่งทำให้เกิดปัญหาที่ตามมาคือ ปริมาณขยะจำนวนมากประมาณ 10 ตันต่อเดือน อีกทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลลำไทรจัดส่งรถบรรทุกขยะเพื่อขนส่งต่อไปยังสถานกำจัดขยะสัปดาห์ละ 1 ครั้งเท่านั้น ทำให้ขยะคั่งค้างอยู่ โดยขยะส่วนใหญ่เป็นขยะเปียก ขยะพลาสติก และวัสดุรีไซเคิลจากสำนักงาน โรงอาหาร หอพัก ซึ่งส่งกลิ่นเหม็นรบกวน กระทบต่อสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้เข้ามาใช้ประโยชน์ในมหาวิทยาลัย

การศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” เป็นการศึกษาด้านรัฐประศาสนศาสตร์ เพื่อพัฒนา “พัฒนาหน่วยงาน” คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีปัญหาการวิจัย คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการจัดเก็บขยะอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ ดำเนินงาน หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะในเขตพื้นที่อย่างไม่ครอบคลุม และไม่ทั่วถึง ดังเห็นได้

จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยไม่มีกรวางแผนที่ไม่ชัดเจน และไม่มีกรประเมินผลแผน อีกทั้งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีโครงสร้างของหน่วยงานที่ไม่สนับสนุนกรจัดเก็บขยะหรือมีกรจัดหน่วยงานที่ไม่อาจปฏิบัติงานจัดเก็บขยะได้อย่างคล่องตัวและรวดเร็ว เหล่านี้เป็นต้น

หากปัญหาการวิจัย และปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะข้างต้น ไม่ได้รับกรแก้ไขยอมเกิดผลเสียอย่างน้อย 4 ด้าน ดังนี้

1) ผลเสียต่อหน่วยงาน ซึ่งหมายถึง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อาจกลายเป็นหน่วยงานที่บริหารจัดการในเรื่องดังกล่าวได้อย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ไม่ได้มาตรฐานสากล และทำให้ได้รับการยอมรับ หรือได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอก ไม่มากเท่าที่ควร ไม่เพียงเท่านั้น ยังส่งผลกระทบต่อกรพัฒนาการบริหารจัดการจัดเก็บขยะอีกด้วย

2) ผลเสียต่อบุคลากรของหน่วยงาน หมายถึง บุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ ทำให้บุคลากรบางส่วนขาดขวัญและกำลังใจในการบริหารจัดการ หรือกรปฏิบัติงานจัดเก็บขยะ รวมทั้งอาจทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานดังกล่าวไม่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภายนอกอื่น เช่น เทศบาล และประชาชนอีกด้วย

3) ผลเสียต่อประชาชนและสังคม คือ หากกรบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีประสิทธิภาพไม่มากเท่าที่ควรดังกล่าว ย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชนและสังคม โดยประชาชนหรือสังคมอาจมีทัศนคติด้านบวกต่อการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่มากเท่าที่ควร อีกทั้งอาจทำให้กรยอมรับ และความศรัทธาลดน้อยลงด้วย

4) สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เช่น ทำให้มีทัศนียภาพที่ไม่น่าดู อาจกลายเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค เป็นที่อยู่อาศัยของพาหะนำโรคต่าง ๆ ส่งกลิ่นรบกวน เป็นต้น สภาพแวดล้อมดังกล่าวนี้ ย่อมส่งผลกระทบต่อสุขภาพกายและสุขภาพใจ รวมทั้งต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาสุขภาพเพิ่มขึ้น

ด้วยเหตุผลที่แสดงถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น และอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำให้ผู้ศึกษาเห็นความสำคัญและมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดยคาดหวังว่าผลการศึกษาคั้งนี้จะเป็นประโยชน์ทั้งด้านวิชาการ และด้านปฏิบัติต่อบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.2.2 เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จ

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้ศึกษากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยสำหรับการศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ดังนี้

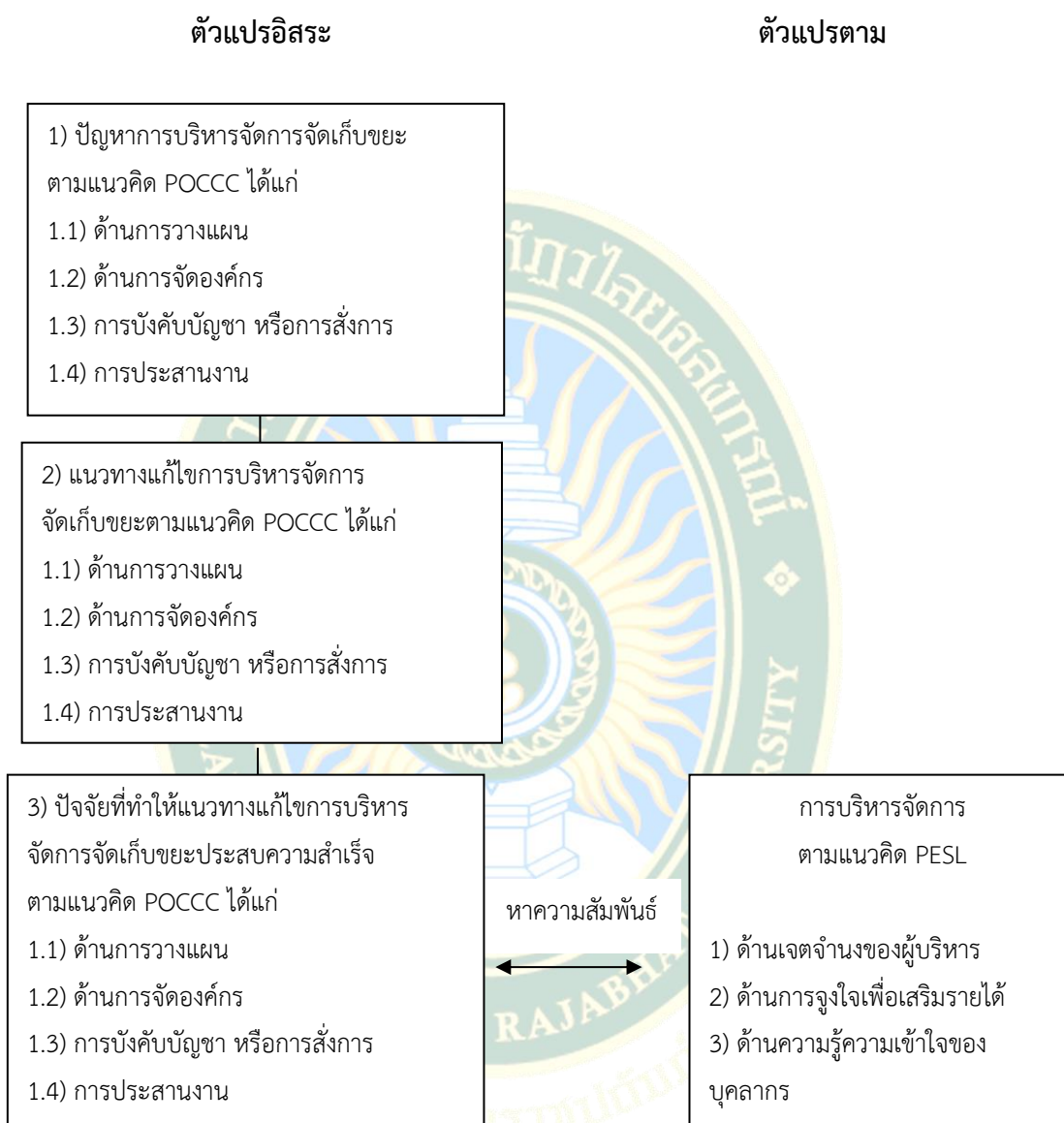
1.3.1 กรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ คือ แนวคิด POCCC ของ Fayol (2011, pp. 52-64) ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) การวางแผน (Planning: P) (2) การจัดองค์การ (Organizing: O) (3) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (Commanding: C) (4) การประสานงาน (Coordinating: C) และ (5) การควบคุม (Controlling: C) โดยศึกษา 2 ประเด็น ดังนี้

1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2) แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.3.2 กรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรตาม คือ แนวคิด PESL ของ Aguilar (1967) โดยปรับเปลี่ยน 1 ด้าน คือ ด้านเทคโนโลยี เป็น ด้านกฎหมาย (Law: L) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) เจตจำนงของผู้บริหาร (Politics: P) (2) การจูงใจเพื่อเสริมรายได้ (Economic: E) (3) ความรู้ความเข้าใจของบุคลากร (Social: S) และ (4) กฎระเบียบ (Law: L) โดยมุ่งศึกษาใน 1 ประเด็น คือ การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทั้งนี้ กรอบแนวคิดในการวิจัยแสดงไว้ในภาพที่ 1



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามอย่างเป็นเหตุเป็นผลต่อเนื่องกันโดยจัดกลุ่มตามตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม รวมทั้งวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ ของการศึกษาคั้งนี้

หมายเหตุ เป็นการนำตัวแปรอิสระ คือ แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC กับตัวแปรตาม คือ การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL มาหาความสัมพันธ์ระหว่างกันเพื่อนำไปสู่การนำเสนอปัจจัยที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะประสบความสำเร็จ (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.)

1.4 สมมติฐานของการวิจัย

ผู้ศึกษากำหนดสมมติฐานการวิจัยสำหรับการศึกษาคั้งนี้ โดยใช้เฉพาะวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3. คือ แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC (ตัวแปรอิสระ) มีความสัมพันธ์ทางบวก กับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL (ตัวแปรตาม)

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้ศึกษากำหนดขอบเขตของการศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาคั้งนี้เป็นการศึกษา (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (2) แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ (3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จ

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 982 รูป/คน (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2563, หน้า 40-43) ส่วนกลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 284 รูป/คน โดยจำนวนนี้ได้มาจากการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.05

1.5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาคั้งนี้เป็นการศึกษาความเห็นของประชากรและกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.5.4 ขอบเขตด้านเวลา การศึกษาคั้งนี้ดำเนินการระหว่างเดือนมกราคม 2564 ถึงเดือนมิถุนายน 2564 รวมระยะเวลา 6 เดือน

1.6 ข้อจำกัดของการวิจัย

1.6.1 ข้อจำกัดด้านเนื้อหา ผู้ศึกษาทำการศึกษาเฉพาะเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ การวิจัยและขอบเขตของการวิจัยข้างต้นเท่านั้น โดยไม่ครอบคลุมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านอื่น เช่น ด้านการบริหารความเสี่ยง ด้านการบริหารเงินเดือนและค่าตอบแทน เป็นต้น

1.6.2 ข้อจำกัดด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาทำการศึกษาเฉพาะบุคลากรของ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเท่านั้น โดยไม่ครอบคลุมประชากรและกลุ่มตัวอย่างประเภทอื่น เพราะจะทำให้ขอบเขตการศึกษากว้างขวางเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ และระยะเวลาในการศึกษา

1.6.3 ข้อจำกัดด้านพื้นที่ ผู้ศึกษาทำการศึกษาเฉพาะการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเท่านั้น ไม่ครอบคลุมประเด็นอื่นในการบริหารจัดการขยะ เช่น การกำจัดขยะและการแปรรูปขยะ เป็นต้น

1.7 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษากำหนดคำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษาโดยนำมาจากคำสำคัญที่ปรากฏอยู่ในหัวข้อ การค้นคว้าอิสระ กรอบแนวคิดการวิจัย และวัตถุประสงค์การวิจัย รวม 7 หัวข้อ ดังนี้

1.7.1 การบริหารจัดการ หมายถึง แนวทางการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ที่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นำมาใช้ในการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิด POCCC ของ Fayol ได้แก่ (1) การวางแผน (Planning: P) (2) การจัดองค์การ (Organizing: O) (3) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (Commanding: C) (4) การประสานงาน (Coordinating: C) และ (5) การควบคุม (Controlling: C)

1.7.2 การจัดเก็บขยะ (Garbage Collection) หมายถึง การเก็บรวบรวมขยะ หรือการเก็บขยะใส่ไว้ในภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด น้ำไม่อาจจระรั้วซึมได้ เช่น ถังเหล็ก หรือถังพลาสติก เพื่อรอบุคลากรเก็บขยะมาเก็บ ขนไปเทใส่รวบรวมไว้ในรถบรรทุกขยะเพื่อขนส่งต่อไปยังสถานกำจัดขยะ

1.7.3 ขยะ หมายถึง สิ่งของที่เหลือ สิ่งของที่ไม่ใช้ประโยชน์ หรือของเสียที่เกิดขึ้นจากการกระทำหรือกิจกรรมซึ่งโดยปกติจะเป็นของแข็ง หรือกึ่งของแข็ง และจะถูกทิ้งหลังจากมีการใช้หรือเมื่อไม่ต้องการ

1.7.4 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หมายถึง หน่วยงานของรัฐ ที่อยู่ในสังกัดของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม ในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีอำนาจหน้าที่ที่ครอบคลุมถึง (1) การพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ (2) การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมให้มีคุณภาพทั้งในระดับชาติและนานาชาติ (3) การพัฒนางานบริการวิชาการแก่สังคมให้มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ (4) การพัฒนางานส่งเสริมพระพุทธศาสนาและ

ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ และ (5) การพัฒนาการบริหารจัดการ โดยอำนาจหน้าที่ดังกล่าวนี้ รวมไปถึงการบริหารจัดการจัดเก็บขยะในเขตพื้นที่ที่ศึกษาในครั้งนี้ด้วย

1.7.5 แนวคิด POCCC ของ Fayol ได้แก่

1) การวางแผน (Planning: P) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการวางแผนไว้อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง รวมทั้งมีการประเมินผลแผนอย่างเป็นระบบอย่างน้อยทุก 1 ปี

2) การจัดองค์การ (Organizing: O) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยจัดโครงสร้างของหน่วยงานในทิศทางที่สนับสนุนการจัดเก็บขยะ พร้อมทั้งจัดหน่วยงานให้ปฏิบัติงานจัดเก็บขยะได้อย่างคล่องตัว รวดเร็ว และสอดคล้องกัน

3) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (Commanding: C) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการบังคับบัญชาที่เข้มงวด รวมทั้งมีการสั่งการที่ชัดเจนและเปิดเผย

4) การประสานงาน (Coordinating: C) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการประสานงานภายในอย่างใกล้ชิด ครอบคลุม ทัวถึง ควบคุมไปกับการประสานงานกับภายนอก เช่น เทศบาล หรือมูลนิธิ

5) การควบคุม (Controlling: C) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างเข้มงวด พร้อมทั้งควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างใกล้ชิด

1.7.6 แนวคิด PESL ของ Aguilar ได้แก่

1) เจตจำนงของผู้บริหาร (Politics: P) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยผู้บริหารมีเจตจำนงที่แน่วแน่ในการสนับสนุนการจัดเก็บขยะอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง รวมทั้งผู้บริหารทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในการสนับสนุนการจัดเก็บขยะ (เจตจำนง หมายถึง ความตั้งใจมุ่งหมาย ความตั้งใจ)

2) การจูงใจเพื่อเสริมรายได้ (Economic: E) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยสนับสนุนบุคลากรให้หารายได้เสริมจากการจัดเก็บขยะอย่างจริงจัง พร้อมกับสนับสนุนให้บุคลากรเห็นความสำคัญ ความจำเป็น และยกย่องบุคลากรที่นำขยะแปรรูปกลับมาใช้อีก หรือหมุนเวียนนำมาใช้ใหม่ (recycle)

3) ความรู้ความเข้าใจของบุคลากร (Social: S) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ หรือฝึกอบรมบุคลากรในเรื่องการจัดเก็บขยะอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการประเมินผล และยกย่องบุคลากรที่นำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการฝึกอบรมเรื่องการจัดเก็บขยะไปใช้ปฏิบัติจริง

4) กฎระเบียบ (Law: L) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยกำหนดกฎระเบียบที่สนับสนุนการจัดเก็บขยะไว้อย่างชัดเจน และบังคับใช้กฎระเบียบที่สนับสนุนการจัดเก็บขยะอย่างเข้มงวด

1.7.7 ปัญหา หมายถึง ปัญหาการวิจัย ซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการในเรื่องที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น บริหารจัดการดำเนินงาน หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บริหารจัดการดำเนินงาน หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะในเขตพื้นที่อย่างไม่ครอบคลุม และไม่ทั่วถึง

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น” ก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1.8.1 องค์ความรู้ใหม่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น เกิดความเข้าใจแบ่งออกเป็น 3 ข้อ ดังนี้

1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น

2) แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น

3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ประสบความสำเร็จตามแนวคิด POCCC อันเป็นการนำตัวแปรอิสระ (คือ แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น) มาหาความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (คือ การบริหารจัดการตามแนวคิด PESL) เพื่อนำไปสู่การเสนอปัจจัยที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้แนวทางการแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บประสบความสำเร็จ โดยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น นำไปปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดหรือกลุ่มตัวชี้วัด (Key Performance Indicator หรือ KPI) สำหรับการบริหารจัดการของหน่วยงานและบุคลากรของหน่วยงานได้อย่างชัดเจน

ทั้งนี้ องค์ความรู้ข้างต้นจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการ ทางปฏิบัติ รวมถึงการนำไปศึกษาต่อยอดให้สอดคล้องกับหลักวิชาการที่เป็นระบบต่อไป

1.8.2 ประโยชน์ในทางวิชาการ แบ่งเป็น 2 ข้อ ดังนี้

1) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้รับประโยชน์ในทางวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การบริหารจัดการจัดเก็บขยะ โดยนำไปปรับใช้ในการวางแผน การกำหนดยุทธศาสตร์ รวมทั้งการศึกษาวิจัยทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2) สถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งนักศึกษา หากนำผลในการศึกษาครั้งนี้ไปปรับใช้ในทางวิชาการด้านการเรียนการสอน และการวิจัย รวมทั้งการศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่เกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.8.2 ประโยชน์ในทางปฏิบัติ

หน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับประโยชน์ในทางปฏิบัติ กล่าวคือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และหน่วยงานอื่น สามารถนำข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง และข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง หรือปรับใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการจัดเก็บขยะต่อไปได้

4) ประโยชน์ต่อประชาชน หากประชาชนนำผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ไปศึกษาจะเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมทั้งนำไปใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือในการติดตาม และการตรวจสอบหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งนี้ตามขอบเขตที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้จัดแบ่งการทบทวนวรรณกรรมสำหรับการศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ออกเป็น 6 หัวข้อ ตามหัวข้อการค้นคว้าอิสระ วัตถุประสงค์การวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะ

2.3 แนวคิด POCCC ของ Fayol (ตัวแปรอิสระ)

2.4 แนวคิด PESL ของ Aguilar (ตัวแปรตาม)

2.5 ความเป็นมา โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

ผู้ศึกษาทำการทบทวนวรรณกรรมหัวข้อ “แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ” ดังนี้

2.1.1 แนวคิดการบริหารจัดการ

มีนักวิชาการที่นำเสนอแนวคิดการบริหารจัดการ ดังนี้

Weber (1974, p. 127) นำเสนอแนวคิดการบริหารจัดการแบบระบบราชการ (Bureaucratic Management) หรือที่เรียกว่า ทฤษฎีองค์การแบบราชการ โดยมีความเชื่อว่าบุคคลทั้งหลายมีทั้งข้อเท็จจริงและขยัน การที่ผู้บริหารจะให้กลุ่มบุคคลร่วมมือปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ ดินั้นจะต้องมีองค์การหรือหน่วยงานแบบ “ระบบราชการ” ซึ่งมีการจัดองค์การมีการลดหลั่นในสายบังคับบัญชา มีกฎเกณฑ์กำหนดการปฏิบัติงาน มีการกำหนดตำแหน่งหน้าที่ ตัวบุคคลผู้ดำรงตำแหน่ง และมีการเลือกบุคคลเข้าปฏิบัติงานโดยหลักคุณวุฒิและยึดความสามารถเป็นสำคัญ ทั้งนี้ แนวคิดการบริหารจัดการแบบระบบราชการประกอบด้วยหลัก 6 ประการ ดังนี้ (1) หลักของฐานอำนาจจากกฎหมายทุกคำสั่งมาจากอำนาจที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือกฎระเบียบ (2) หลักสายการบังคับบัญชา (3) หลักระบบคุณธรรม (4) หลักการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างมีแบบแผน (5) หลักการฝึกอบรมและพัฒนา และ (6) หลักการไม่ยึดหลักตัวบุคคล

Taylor (cited in Bateman & Snell, 2013, pp. 34-35) นำเสนอแนวคิดการบริหารจัดการแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) ซึ่งมีเป้าหมายสูงสุด คือ การบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โดย Taylor มีความเชื่อว่าแต่ละบุคคล

เปรียบเสมือนเครื่องมือที่ผู้บริหารสามารถปรับปรุงเพิ่มผลผลิตได้ ซึ่งผู้บริหารต้องจัดแบ่งงานกำหนดหน้าที่ของแต่ละคน (Division of Labors) สังเกตการณ์ปฏิบัติการอย่างมีระบบ (Hierarchy) เพื่อหาวิธีการที่ดีที่สุดเพียงวิธีเดียวสำหรับใช้ในการเพิ่มผลผลิตโดยใช้จ่ายน้อยแต่ได้ผลมากที่สุด รวมถึงมีการจ่ายค่าจ้างเพื่อสร้างแรงจูงใจ (Incentive Payment) ในการทำงาน ทั้งนี้ แนวคิดการบริหารจัดการองค์กรเชิงวิทยาศาสตร์นำไปสู่การเป็นองค์กรแบบเป็นทางการ (Formal Organization Theory) ประกอบด้วยหลัก 7 ประการ ดังนี้ (1) หลักการทำงานเฉพาะทางคือการแบ่งงานให้เกิดความชำนาญเฉพาะทาง (2) หลักสายบังคับบัญชาที่เริ่มต้นจากยอดพีระมิดของผู้บังคับบัญชาสูงสุดสู่ระดับต่ำที่สุด (3) หลักเอกภาพของการบังคับบัญชา (4) หลักขอบข่ายของการควบคุมดูแล (5) หลักการสื่อสารแนวดิ่ง (6) หลักการแบ่งระดับการบังคับบัญชาให้น้อยที่สุด และ (7) หลักการแบ่งความรับผิดชอบระหว่างสายการบังคับบัญชา

Scott (1967, p. 112) กล่าวถึงแนวคิดการบริหารจัดการแบบระบบ (System Approach) ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยต่าง ๆ ที่ประกอบด้วยกันเข้าเป็นองค์การนั้นต่างมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน สามารถส่งผลกระทบต่อซึ่งกันและกันได้ การรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างปัจจัยอิสระหรือปัจจัยย่อยตั้งแต่สองปัจจัยขึ้นไป และปัจจัยอิสระหรือปัจจัยย่อยรวมทั้งตัวระบบดังกล่าวจะต้องมีขอบเขตที่กำหนดไว้ชัดเจนในอันที่จะแบ่งแยกออกจากสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การบริหารจัดการแบบระบบเป็นกระบวนการความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอิสระตั้งแต่สองปัจจัยขึ้นไปซึ่งจะเป็นตัวแบ่งแยกระบบออกจากสภาพแวดล้อม

Maslow (cited in Bateman & Snell, 2013, pp. 37) เสนอแนวคิด Hierarchy of Needs หรือทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ ซึ่งแสดงลำดับขั้นความสำคัญของความต้องการของมนุษย์ ดังนี้ (1) ขั้นที่หนึ่ง ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) (2) ขั้นที่สอง ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Security or Safety Needs) (3) ขั้นที่สาม ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and Love Needs) (4) ขั้นที่สี่ ความต้องการการยกย่อง (Esteem Needs) และ (5) ขั้นสุดท้าย ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization)

Ouchi (1983) นำเสนอแนวคิด Theory Z ซึ่งผสมผสานระหว่างการบริหารจัดการแบบตะวันตกและตะวันออกเข้าด้วยกัน โดย Theory Z นั้นเกิดจากการศึกษา Theory A ซึ่งเป็นการบริหารจัดการแบบอเมริกัน และ Theory J ซึ่งเป็นการบริหารจัดการแบบญี่ปุ่น โดยนำเอาข้อดีของทั้งสองศาสตร์มาผสมผสานกันจนเกิดเป็นทฤษฎีบริหารรูปแบบใหม่ขึ้น โดย Theory Z มีหลักสำคัญสรุปได้ ดังนี้ (1) ระยะเวลาทำงานเป็นแบบระยะยาว หรือ ตลอดชีวิต (2) ลักษณะงานอาชีพต้องให้เรียนรู้หลาย ๆ ด้าน ไม่เน้นเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง (3) การเลื่อนตำแหน่งไม่จำเป็นต้องรอระยะเวลา 10 ปี เลื่อนได้ตามความสามารถและเหมาะสม (4) การประเมินประสิทธิภาพของการทำงานแบบ

ระบบทีม (5) การตัดสินใจ มีการกระจายอำนาจ และรวมอำนาจตามสถานการณ์และความเหมาะสม (6) ทุกคนมีเสรีภาพเท่าเทียมกัน มีอิสระในความคิดของตนเอง เสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ในองค์กรให้ดี และ (7) การบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์เป็นหลัก (Management by Objective หรือ MBO) และสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมกำหนด

2.1.2 หลักการของการบริหารจัดการ

มีนักวิชาการที่นำเสนอหลักการของการบริหารจัดการ ดังนี้
 เสนาะ ตีเยาว์ (2551, หน้า 1-2) กล่าวถึงหลักสำคัญ 5 ประการของการบริหารจัดการ ดังนี้

1) การบริหารเป็นการทำงานกับคนและโดยอาศัยคน หมายความว่า การบริหารเป็นกระบวนการทางสังคม จะต้องอาศัยกลุ่มคนที่ร่วมกันทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบให้สำเร็จโดยอาศัยความร่วมมือของบุคคลอื่น มิฉะนั้นจะทำงานไม่สำเร็จสาระสำคัญของการบริหารในข้อนี้แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ คือ มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ดี มีความเป็นผู้นำและสามารถทำงานเป็นทีมได้ มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้หากมีการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ และมีความสามารถทำให้งานบรรลุเป้าหมายได้

2) การบริหารทำให้งานบรรลุเป้าหมายขององค์กร เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์กรต้องอาศัยความร่วมมือกันของคนทุกคนจึงจะทำให้สำเร็จลงได้ เป้าหมายเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้บริหารจะต้องทำให้บรรลุได้นั้นจะต้องมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ (1) เป้าหมายต้องสูงแล้วสามารถทำให้สำเร็จ เป้าหมายสูงเกินไปก็ทำให้สำเร็จไม่ได้ เป้าหมายต่ำไปก็ไม่ท้าทายไม่มีคุณค่า (2) การจะไปถึงเป้าหมายจะต้องมีระบบงานที่ดี มีแผนงานที่มีประสิทธิภาพ (3) จะต้องระบุเวลาที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายนั้น

3) การบริหารเป็นการสมดุลระหว่างประสิทธิผลและประสิทธิภาพ คำว่า ประสิทธิผล หมายความว่า ทำงานบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนด ส่วนคำว่า ประสิทธิภาพ หมายความว่า ทำงานโดยใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดหรือเสียค่าใช้จ่ายต่ำสุด การทำงานให้สำเร็จอย่างเดียวไม่พอ แต่จะต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่ประหยัดอีกด้วย การทำให้ได้ทั้งสองอย่าง คือ งานบรรลุผลตามที่ต้องการและการใช้ทรัพยากรต่ำสุดจึงเป็นความสมดุลระหว่างประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

4) การบริหารเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นที่รู้กันโดยทั่วไปว่าเราอาศัยในโลกที่มีทรัพยากรจำกัด การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ จึงต้องตระหนัก 2 ข้อใหญ่ คือ เมื่อใช้ทรัพยากรใดไปแล้ว ทรัพยากรนั้นจะหมดสิ้นไปไม่สามารถกลับคืนมาใหม่ได้ และจะต้องเลือกใช้ทรัพยากรให้เหมาะสมอย่าให้เกิดสิ้นเปลืองโดยเปล่าประโยชน์ ดังนั้นการบริหารกับเศรษฐศาสตร์จึงมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด เศรษฐศาสตร์เป็นการศึกษาถึงการกระจายการใช้

ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างไร ส่วนผู้บริหารในองค์กรจะต้องผลิตสินค้าและบริหารให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

5) การบริหารจะต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จจะต้องสามารถคาดคะเนเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้อง และสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงนั้น

รงชัย สันติวงษ์ (2550, หน้า 47-48) กล่าวว่า การบริหารจัดการมีหลักการสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1) การคิดค้น และกำหนดวิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) สำหรับงานแต่ละอย่าง ต้องมีการกำหนดวิธีการทำงานที่ดีที่สุดที่ช่วยให้สามารถทำงานเสร็จลุ่่วงไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์ มาตรฐานของงานจะต้องมีการจัดวางเอาไว้ โดยมีหลักเกณฑ์ที่ได้พิสูจน์มาแล้วว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดจริง และในเวลาเดียวกันการจ่ายผลตอบแทนแบบจูงใจต่าง ๆ ก็จ่ายให้ตามผลผลิตทั้งหมด

2) การคัดเลือกและพัฒนาคนงาน โดยตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของการ รู้จักงานให้เหมาะสมสอดคล้องกับคนงาน นอกจากนี้ ต้องมีการอบรมคนงานให้รู้จักวิธีการทำงานที่ถูกวิธีด้วย และในการคัดเลือกคนงานจะต้องมีการพิจารณาเป็นพิเศษที่จะให้ได้คนที่มีคุณสมบัติที่ดีที่สุด ตรงตามงานที่จะให้ทำ

3) การพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับวิธีการทำงาน ควบคู่กับการพิจารณาคงงาน นี้ คนงานจะไม่คัดค้านต่อวิธีทำงานใหม่ที่ได้กำหนดขึ้น เพราะโดยหลักเหตุผลคนงานทุกคนจะเห็นจริง ถึงโอกาสที่เขาจะได้รับรายได้สูงขึ้นจากการทำงานถูกวิธีที่จะช่วยให้ได้ผลิตผลสูงขึ้น

4) การประสานร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้บริหารและคนงาน ฝ่ายบริหารควร ประสานอย่างใกล้ชิดเป็นประจำกับคนงานที่เป็นผู้ปฏิบัติงาน แต่ต้องไม่ใช่โดยการลงมือปฏิบัติงานที่ ควรจะเป็นงานของคนงานเท่านั้น จากหลักการดังกล่าวพบว่า วิธีการต่าง ๆ ล้วนแต่เป็นวิธีการที่มี หลักเกณฑ์ตามหลักวิทยาศาสตร์ ทำให้เกิดทฤษฎีการบริหารขึ้นมาและได้เสนอแนะว่า ผู้บริหารต้องมี บทบาทเป็นจุดกลางของปัญหาและความสำเร็จของกลุ่มที่จะต้องรับผิดชอบ นำเอาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ ประสิทธิภาพของกลุ่มมาคิดวิเคราะห์ และปรับปรุงหาทางออกให้ได้เป็นผลดีที่สุดสำหรับกลุ่มให้ดีขึ้น และมากขึ้นเรื่อย ๆ

สมยศ นาวิการ (2549, หน้า 49) เห็นว่า การบริหารจัดการไม่ว่าจะเป็นรูปแบบ ผู้นำ โครงสร้างระบบราชการ และหน้าที่ของผู้บริหารในองค์กรแห่งหนึ่งสามารถนำมาประยุกต์ไปใช้ กับองค์กร เรียกว่า วิธีที่ดีที่สุด (One best way) อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารในแต่ละองค์กรจะเผชิญ กับสถานการณ์เฉพาะที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง ไม่มีหลักสากลใดที่สามารถใช้ได้กับทุกปัญหา ผู้บริหาร ต้องศึกษาการบริหารโดยมีประสบการณ์จากกรณีศึกษาจำนวนมาก และวิเคราะห์ว่าวิธีการใดที่ สามารถใช้ในสถานการณ์ใหม่

ยุทธ ไกยวรรณ (2547, หน้า 19) กล่าวว่า การบริหารมีหลักการสำคัญ ดังนี้

1) มีเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่แน่นอนในการบริหารองค์กร ผู้บริหารจะต้องกำหนดทิศทางหรือวัตถุประสงค์ของการทำงานไว้ชัดเจน

2) มีปัจจัยในการบริหาร โดยทั่วไปแล้วปัจจัยในการบริหารที่เป็นพื้นฐานมี 5 ประการ คือ คน (Men) เงิน (Money) วัสดุ (Material) เทคนิควิธี (Method) และเครื่องจักร (Machine) อย่างไรก็ตาม ปัจจัยพื้นฐานของการบริหาร 5 ประการที่กล่าวมานี้อาจจะยังไม่เพียงพอ โดยเฉพาะในสภาพสังคมที่มีการแข่งขันรุนแรงทุกด้าน เช่น ธุรกิจการค้า ระบบการผลิต ตลอดทั้งด้านการศึกษา ปัจจัยการบริหารอาจจะมีปัจจัยอื่นนอกเหนือจาก 5 ประการที่กล่าวมา เช่น การตลาด เป็นต้น

3) ลักษณะของการบริหาร การบริหารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ผู้บริหารจะต้องนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อองค์กร จนมีคำกล่าวที่ว่า “ที่ใดมีผู้นำที่ดี ที่นั่นก็จะมีความสำเร็จ”

2.1.3 ความหมายของการบริหารจัดการ

คำว่า “การบริหาร” มีรากศัพท์มาจากภาษาลาติน “Administatrar” หมายถึงช่วยเหลือ (Assist) หรืออำนวยความสะดวก (Direct) โดยความหมายดั้งเดิมของคำว่า Administer หมายถึง การติดตามดูแลสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ ความหมายของ การบริหาร อาจสัมพันธ์ใกล้เคียงกับคำว่า “Minister” ซึ่งหมายถึงการรับใช้หรือผู้รับใช้ และคำว่า “การจัดการ” มักใช้ในแวดวงธุรกิจเอกชนซึ่งมุ่งแสวงหากำไรเป็นเป้าหมายหลักส่วนผลที่พึงตกแก่สาธารณะ (Public) ถือเป็นเป้าหมายรองหรือผลพลอยได้ (พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์, 2541, หน้า 11-12) ดังนั้น คำว่า การบริหาร การจัดการ และการบริหารจัดการ เป็นคำที่มีความหมายคล้ายกัน โดยผู้ศึกษาขอใช้คำว่า การบริหารจัดการ เป็นหลักในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งมีนักวิชาการให้ความหมายไว้ ดังนี้

พะยอม วงศ์สารศรี (2552, หน้า 36) ให้ความหมายว่า การจัดการ หมายถึง กระบวนการที่ผู้จัดการใช้ศิลปะและกลยุทธ์ต่าง ๆ ดำเนินกิจการตามขั้นตอนต่าง ๆ โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกในองค์กร การตระหนัก ความสามารถ ความต้องการความถนัด และความมุ่งหวังด้านความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กรควบคู่ไปด้วย องค์กรจึงจะสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

กิตติมา ปรีดีดิติก (2549, หน้า 4) ให้ความหมายว่า การจัดการ หมายถึง กระบวนการสั่งการและควบคุมกิจกรรมของสมาชิกในองค์กรรูปนัย เพื่อวัตถุประสงค์ในการทำให้เป้าหมายและจุดมุ่งหมายของสถาบันประสบผลสำเร็จ

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549, หน้า 37) กล่าวว่า การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับคน

สิ่งของ และหน่วยงาน โดยครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ เช่น การบริหารคน (Man) การบริหารเงิน (Money) การบริหารวัสดุอุปกรณ์ (Material) การบริหารงานทั่วไป (Management) และการบริหารจริยธรรม (Morality) เช่นนี้ เป็นการนำปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารที่เรียกว่า 5M แต่ละตัวมาเป็นแนวทางในการให้ความหมาย ทั้งนี้ การบริหารจัดการต้องมีลักษณะที่สำคัญ 4 ประการ คือ (1) การบริหารจัดการต้องมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอนอย่างใดอย่างหนึ่ง (2) การบริหารจัดการต้องเป็นงานร่วมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป (3) การบริหารจัดการต้องเป็นการดำเนินการที่เป็นกระบวนการ และ (4) การบริหารจัดการต้องใช้ทรัพยากรบริหารเป็นปัจจัยพื้นฐาน

สุธี สุทธิสมบูรณ์ (2546, หน้า 12) ให้ความหมายว่า การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยอาศัยปัจจัยต่าง ๆ อันได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Material) และวิธีการปฏิบัติงาน (Method) เป็นอุปกรณ์ในการดำเนินงาน

มัลลิกา ต้นสอน (2544, หน้า 10) ให้ความหมายว่า การจัดการ หมายถึง การกำหนดแนวทางหรือนโยบาย การสั่งการ การอำนวยความสะดวก และการตรวจสอบให้ผู้ปฏิบัติสามารถดำเนินงานให้ได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ

Samuel (1994, p. 6) ให้ความหมายว่า การจัดการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การโดยอาศัยบุคคลและทรัพยากรอื่น

Carlisle (1996, p. 126) ให้ความหมายว่า การบริหาร หมายถึง การใช้ทรัพยากรขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การบริหารเป็นเรื่องของกระบวนการผสมผสานหรือการประสานงานเพื่อดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายวัตถุประสงค์ของกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ได้แก่ การบริหารเป็นกระบวนการบริหาร เป็นเรื่องขององค์การที่เกี่ยวข้องกับคน การบริหารที่มีประสิทธิภาพทำให้ได้รับผลลัพธ์ที่ต้องการและมีการตัดสินใจที่ถูกต้อง การบริหารที่มีประสิทธิภาพทำให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด การบริหารทำให้มุ่งเน้นลงไปที่กิจกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมาย

3) การพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับวิธีการทำงาน ควบคู่กับการพิจารณาคงงานนี้ คนงานจะไม่คัดค้านต่อวิธีทำงานใหม่ที่ได้กำหนดขึ้น เพราะโดยหลักเหตุผลคนงานทุกคนจะเห็นจริงถึงโอกาสที่เขาจะได้รับรายได้สูงขึ้นจากการทำงานถูกวิธีที่จะช่วยให้ได้ผลิตผลสูงขึ้น

4) การประสานร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้บริหารและคนงาน ฝ่ายบริหารควรประสานอย่างใกล้ชิดเป็นประจำกับคนงานที่เป็นผู้ปฏิบัติงาน แต่ต้องไม่ใช่โดยการลงมือปฏิบัติงานที่ควรจะเป็นงานของคนงานเท่านั้น จากหลักการดังกล่าวพบว่า วิธีการต่าง ๆ ล้วนแต่เป็นวิธีการที่มีหลักเกณฑ์ตามหลักวิทยาศาสตร์ ทำให้เกิดทฤษฎีการบริหารขึ้นมาและได้เสนอแนะว่า ผู้บริหารต้องมี

บทบาทเป็นจุดกลางของปัญหาและความสำเร็จของกลุ่มที่จะต้องรับผิดชอบ นำเอาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของกลุ่มมาคิดวิเคราะห์ และปรับปรุงหาทางออกให้ได้เป็นผลดีที่สุดสำหรับกลุ่มให้ดีขึ้น และมากขึ้นเรื่อย ๆ

สมยศ นาวิการ (2549, หน้า 49) เห็นว่า การบริหารจัดการไม่ว่าจะเป็นรูปแบบผู้นำ โครงสร้างระบบราชการ และหน้าที่ของผู้บริหารในองค์กรแห่งหนึ่งสามารถนำมาประยุกต์ไปใช้กับองค์กร เรียกว่า วิธีที่ดีที่สุด (One best way) อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารในแต่ละองค์กรจะเผชิญกับสถานการณ์เฉพาะที่มีเอกลักษณ์ของตัวเอง ไม่มีหลักสากลใดที่สามารถใช้ได้กับทุกปัญหา ผู้บริหารต้องศึกษาการบริหารโดยมีประสบการณ์จากกรณีศึกษาจำนวนมาก และวิเคราะห์ว่าวิธีการใดที่สามารถใช้ในสถานการณ์ใหม่

ยุทธ ไทยวรรณ (2547, หน้า 19) กล่าวว่า การบริหารมีหลักการสำคัญ ดังนี้

1) มีเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่แน่นอนในการบริหารองค์กร ผู้บริหารจะต้องกำหนดทิศทางหรือวัตถุประสงค์ของการทำงานไว้ชัดเจน

2) มีปัจจัยในการบริหาร โดยทั่วไปแล้วปัจจัยในการบริหารที่เป็นพื้นฐานมี 5 ประการ คือ คน (Men) เงิน (Money) วัสดุ (Material) เทคนิควิธี (Method) และเครื่องจักร (Machine) อย่างไรก็ตาม ปัจจัยพื้นฐานของการบริหาร 5 ประการที่กล่าวมานี้อาจจะยังไม่เพียงพอ โดยเฉพาะในสภาพสังคมที่มีการแข่งขันรุนแรงทุกด้าน เช่น ธุรกิจการค้า ระบบการผลิต ตลอดทั้งด้านการศึกษา ปัจจัยการบริหารอาจจะมีปัจจัยอื่นนอกเหนือจาก 5 ประการที่กล่าวมา เช่น การตลาด เป็นต้น

3) ลักษณะของการบริหาร การบริหารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ผู้บริหารจะต้องนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อองค์กร จนมีคำกล่าวที่ว่า “ที่ใดมีผู้นำที่ดี ที่นั่นก็จะมีความสำเร็จ”

2.1.3 ความหมายของการบริหารจัดการ

คำว่า “การบริหาร” มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน “Administatrar” หมายถึงช่วยเหลือ (Assist) หรืออำนวยความสะดวก (Direct) โดยความหมายดั้งเดิมของคำว่า Administer หมายถึงการติดตามดูแลสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ ความหมายของการบริหาร อาจสัมพันธ์ใกล้เคียงกับคำว่า “Minister” ซึ่งหมายถึงการรับใช้หรือผู้รับใช้ และคำว่า “การจัดการ” มักใช้ในแวดวงธุรกิจเอกชนซึ่งมุ่งแสวงหากำไรเป็นเป้าหมายหลักส่วนผลที่พึงตกแก่สาธารณะ (Public) ถือเป็นเป้าหมายรองหรือผลพลอยได้ (พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์, 2541, หน้า 11-12) ดังนั้น คำว่า การบริหาร การจัดการ และการบริหารจัดการ เป็นคำที่มีความหมายคล้ายกัน โดยผู้ศึกษาขอใช้คำว่า การบริหารจัดการ เป็นหลักในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งมีนักวิชาการให้ความหมายไว้ ดังนี้

พะยอม วงศ์สารศรี (2552, หน้า 36) ให้ความหมายว่า การจัดการ หมายถึง กระบวนการที่ผู้จัดการใช้ศิลปะและกลยุทธ์ต่าง ๆ ดำเนินกิจการตามขั้นตอนต่าง ๆ โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกในองค์การ การตระหนัก ความสามารถ ความต้องการความถนัด และความมุ่งหวังด้านความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์การควบคู่ไปด้วย องค์การจึงจะสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

กิตติมา ปรีดีติลล (2549, หน้า 4) ให้ความหมายว่า การจัดการ หมายถึง กระบวนการสั่งการและควบคุมกิจกรรมของสมาชิกในองค์การรูปร่าง เพื่อวัตถุประสงค์ในการทำให้เป้าหมายและจุดมุ่งหมายของสถาบันประสบผลสำเร็จ

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549, หน้า 37) กล่าวว่า การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับคน สิ่งของ และหน่วยงาน โดยครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ เช่น การบริหารคน (Man) การบริหารเงิน (Money) การบริหารวัสดุอุปกรณ์ (Material) การบริหารงานทั่วไป (Management) และการบริหารจริยธรรม (Morality) เช่นนี้ เป็นการนำปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารที่เรียกว่า 5M แต่ละตัวมาเป็นแนวทางในการให้ความหมาย ทั้งนี้ การบริหารจัดการต้องมีลักษณะที่สำคัญ 4 ประการ คือ (1) การบริหารจัดการต้องมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอนอย่างใดอย่างหนึ่ง (2) การบริหารจัดการต้องเป็นงานร่วมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป (3) การบริหารจัดการต้องเป็นการดำเนินการที่เป็นกระบวนการ และ (4) การบริหารจัดการต้องใช้ทรัพยากรบริหารเป็นปัจจัยพื้นฐาน

สุธี สุทธิสมบูรณ์ (2546, หน้า 12) ให้ความหมายว่า การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยอาศัยปัจจัยต่าง ๆ อันได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Material) และวิธีการปฏิบัติงาน (Method) เป็นอุปกรณ์ในการดำเนินงาน

มัลลิกา ต้นสอน (2544, หน้า 10) ให้ความหมายว่า การจัดการ หมายถึง การกำหนดแนวทางหรือนโยบาย การสั่งการ การอำนวยความสะดวก การสนับสนุน และการตรวจสอบให้ผู้ปฏิบัติสามารถดำเนินงานให้ได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ

Samuel (1994, p. 6) ให้ความหมายว่า การจัดการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การโดยอาศัยบุคคลและทรัพยากรอื่น

Carlisle (1996, p. 126) ให้ความหมายว่า การบริหาร หมายถึง การใช้ทรัพยากรขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การบริหารเป็นเรื่องของกระบวนการผสมผสานหรือการประสานงานเพื่อดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายวัตถุประสงค์ของกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ได้แก่ การบริหารเป็นกระบวนการบริหาร เป็นเรื่องขององค์การที่เกี่ยวข้องกับคน การบริหารที่มีประสิทธิภาพทำให้ได้รับผลลัพธ์ที่ต้องการและมีการตัดสินใจที่

ถูกต้อง การบริหารที่มีประสิทธิภาพทำให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด การบริหารทำให้มุ่งเน้นลงไปที่กิจกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมาย

Yoder (1996, p. 7) ให้ความหมายว่า การจัดการ หมายถึง การนำไปสู่กระบวนการของการทำกิจการที่มีการวางแผน (Planning) การอำนวยการ (Directing) และความร่วมมือ (Coordinating) โดยเฉพาะกิจกรรมด้านเศรษฐกิจ

สรุปและวิเคราะห์ จากการทบทวนความหมาย “การบริหารจัดการ” ที่ได้นำเสนอไว้ข้างต้น พบว่า นักวิชาการต่างให้ความหมายที่คล้ายคลึงกัน โดยผู้ศึกษานำมาสรุปเป็นความหมายของการบริหารจัดการ ของผู้ศึกษาเอง โดย “การบริหารจัดการ หมายถึง การร่วมมือร่วมใจกันทำงานโดยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างเป็นระบบโดยยึดประโยชน์สูงสุดของประชาชนและประเทศชาติ”

สำหรับแนวคิดการบริหารจัดการและหลักการของการบริหารจัดการข้างต้นนั้น พบว่า นักวิชาการได้นำเสนอไว้อย่างหลากหลายด้วยเช่นกัน แต่ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้แนวคิด POCCE ของ Fayol เป็นกรอบแนวคิดในส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ ซึ่งจะนำเสนอโดยละเอียดในหัวข้อถัดไป

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะ

ผู้ศึกษาทำการทบทวนวรรณกรรมโดยศึกษาค้นคว้า และรวบรวมความหมาย แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะ ดังนี้

2.2.1 แนวคิดการจัดเก็บขยะ

มีหน่วยงานนำเสนอแนวคิดการจัดเก็บขยะไว้ ดังนี้

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 20 ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการตราข้อกำหนดของท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชน หรือผู้ประกอบการ หรือผู้ครอบครองสถานที่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ขน หรือกำจัดมูลฝอยประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1) ห้ามการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย นอกจากในที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้ให้

2) กำหนดให้สถานที่เอกชน หรือที่ หรือทางสาธารณะ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลมูลฝอยได้ หมายถึง การกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ไม่ว่าจะเป็นบ้านเรือน สำนักงาน อาคารพาณิชย์ โรงพยาบาล หรือสถานประกอบการใดๆ ต้องจัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วม หรือถังรองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะในจำนวนที่เหมาะสมตามลักษณะของกิจการนั้น ๆ

3) กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ต้องดำเนินการ เก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ต้องด้วยสุขลักษณะตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ซึ่งหมายถึง การกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ประกอบกิจการใด ๆ ต้องทำการเก็บรวบรวมสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ให้ถูกสุขลักษณะ โดยอาจกำหนดให้มีการคัดแยกมูลฝอยวิธีการนำไปกำจัดได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความเหมาะสมตามลักษณะของกิจการนั้น

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2559, หน้า 23) กำหนดแนวทางการเก็บรวบรวมมูลฝอยทั่วไปในโรงพยาบาล ดังนี้

1) ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปต้องมีลักษณะ ดังนี้

1.1) ทำจากวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย มีความแข็งแรง ทนทาน ไม่รั่วซึม มีฝาปิดมิดชิด ป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้ ขนาดเหมาะสม รองรับปริมาณมูลฝอยได้อย่างเพียงพอ ไม่หกหล่น เคลื่อนย้ายได้สะดวก และง่ายต่อการถ่ายหรือเทมูลฝอย

1.2) มีข้อความว่า “มูลฝอยทั่วไป” หรือ “มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” แล้วแต่กรณี และสามารถมองเห็นข้อความได้ชัดเจน

1.3) ถุงบรรจุมูลฝอยทั่วไป เพื่อความสะดวกในการรวบรวมมูลฝอย ให้ใช้ถุงพลาสติกหรือถุงที่ทำจากวัสดุอื่นที่มีความเหนียว ทนทาน ไม่ฉีกขาดง่าย ไม่รั่วซึม ขนาดเหมาะสม และสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก ใช้วางรองด้านในของถังรองรับมูลฝอย และง่ายต่อการทำความสะอาดถังรองรับมูลฝอย

2) ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป เป็นสถานที่ที่จัดเตรียมไว้สำหรับรวบรวมมูลฝอยจากจุดต่าง ๆ ในโรงพยาบาล เพื่อเก็บสะสมมูลฝอยพักรอการนำไปกำจัด โดยที่พักรวมมูลฝอยควรมีลักษณะ ดังนี้

2.1) เป็นอาคารหรือเป็นห้องแยกเป็นสัดส่วนเฉพาะ มีการป้องกันน้ำฝน หรือภาชนะรองรับมูลฝอย ที่สามารถบรรจุมูลฝอยได้ไม่น้อยกว่าสองวัน

2.2) พื้นและผนังของอาคารหรือห้องแยกต้องเรียบ มีการป้องกันน้ำซึมหรือน้ำเข้า ทำด้วยวัสดุที่ทนทาน ทำความสะอาดง่าย สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค และมีการระบายอากาศ

2.3) มีรางหรือท่อระบายน้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อรวบรวมน้ำเสียไปจัดการตามที่กฎหมายกำหนด

2.4) มีประตูกว้างเพียงพอให้สามารถเคลื่อนย้ายมูลฝอยได้โดยสะดวก

2.5) มีการกำหนดขอบเขตบริเวณที่ตั้งสถานที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป มีข้อความที่มีขนาด เห็นได้ชัดเจนว่า “ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป” และมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

2.6) ต้องตั้งอยู่ในสถานที่สะดวกต่อการเก็บรวบรวมและขนถ่ายมูลฝอยทั่วไป อยู่ห่างจากแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค และสถานที่ประกอบอาหารหรือปรุงอาหาร

2.7) มีที่ล้างรถเข็น หรือพาหนะเก็บขนมูลฝอยทั่วไป และมีรางระบายน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2551, หน้า 24-26) กำหนดมาตรฐานการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1) จุดรวบรวมขยะ (Station) เพื่อความสะดวกในการเก็บรวบรวมและประหยัดควรมีการตั้งจุดรวบรวมขยะมูลฝอยขึ้นไว้เป็นจุด ๆ เช่น หมู่บ้านจัดสรรกำหนดให้จุดรวบรวมขยะ 1 จุดต่อจำนวนครัวเรือน 50-80 ครัวเรือน หรือต่อประชากร 350 คน หรือตามความเหมาะสมของชุมชน ซึ่งจะตั้งที่ปากประตูทางเข้าหมู่บ้าน สำหรับอพาร์ทเมนต์จะตั้งที่ลานจอดรถ

2) ภาชนะ หรือสถานที่ที่ใช้สำหรับเก็บกักขยะแบบแยกประเภท ณ จุดรวบรวมขยะของชุมชนเพื่อรอการเก็บขนไปกำจัดหรือดำเนินการอย่างอื่น ต้องมีความจุไม่น้อยกว่า 3 เท่าของปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน หรือตามความเหมาะสมของสถานที่

3) ภาชนะรองรับขยะ หรือสถานที่เก็บกักขยะรวมในชุมชน ต้องสอดคล้องกับลักษณะของขยะที่จะทำการคัดแยก เช่น ภาชนะหรือสถานที่เก็บกักขยะย่อยสลายและขยะรีไซเคิล หรือขยะรีไซเคิล ขยะย่อยสลาย และขยะทั่วไป หรือขยะรีไซเคิล ขยะย่อยสลาย ขยะทั่วไป และขยะอันตราย

4) สถานที่ที่ใช้สำหรับเก็บกักขยะรวมในชุมชน

4.1) ผนังต้องทำด้วยวัสดุถาวรและทนไฟ

4.2) พื้นผิวภายในต้องเรียบและกันน้ำซึม

4.3) ต้องมีการป้องกันกลิ่น น้ำฝน และสัตว์คุ้ยเขี่ยหรือพาหะนำโรค

4.4) มีความสะดวกในการทำความสะดวก และรวบรวมน้ำเสียที่เกิดจากขยะเพื่อนำไปบำบัด

4.5) ต้องมีระบบระบายและถ่ายเทอากาศที่ดี และป้องกันน้ำเข้าสู่สถานที่เก็บกัก

4.6) ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค สถานที่ประกอบอาหาร สถานที่รับประทานอาหาร บริเวณที่เลี้ยงเด็กอ่อน หรือสนามเด็กเล่น ตามข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

4.7) ตั้งอยู่ในบริเวณที่สาธารณชนเข้าถึงได้ง่าย และรถเก็บขนขยะสามารถเข้าไปดำเนินการขนถ่ายได้สะดวก

4.8) มีเครื่องปิดกั้นไอน้ำจากสายตาสาธารณชน และมีรั้วรอบขอบชิด

4.9) มีเครื่องหมายแสดงว่าเป็นสถานที่เก็บกักขยะ ป้ายแสดงแผนการเก็บขน และแผนผูกเงินสำหรับช่วงเวลาที่มีความจุของสถานที่ไม่เพียงพอเนื่องจากความล่าช้าในการขนส่งขยะไปจัดการ

ทั้งนี้ ภาชนะรองรับขยะ หรือสถานที่เก็บกักขยะรวมในชุมชน จะต้องตั้งอยู่ในที่ที่ไม่มีสิ่งกีดขวางทางจราจร และการสัญจรของประชาชน

5) วิธีการเก็บรวบรวมขยะ ขยะจะต้องถูกเก็บรวบรวมไว้ในภาชนะรองรับแบบแยกประเภทตามที่ได้ระบุไว้ บนภาชนะ หรือสถานที่เก็บกักขยะซึ่งจัดเตรียมไว้สำหรับชุมชนนั้น ๆ ทั้งนี้ การจัดเก็บขยะต้องดำเนินการให้หมดทุกวัน หรือให้มีปริมาณขยะตกค้างน้อยที่สุด เพื่อป้องกันปัญหาเรื่องกลิ่น ทัศนียภาพ และพาหะนำโรค

สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม (2554) กำหนดมาตรการจัดเก็บมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารบ้านเรือนจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยของตนเอง และนำมูลฝอยนั้นไปทิ้งยังจุดรวบรวมมูลฝอยตามที่กำหนด ทั้งนี้ ขนาดของภาชนะ ระยะห่างระหว่างจุดต่าง ๆ และความถี่ในการจัดเก็บขึ้นอยู่กับปริมาณมูลฝอยของแต่ละท้องถิ่น

กรมควบคุมมลพิษ (2558, หน้า 36-43; 2559, หน้า 19-37) กำหนดแนวทางการจัดเก็บขยะในสำนักงาน ดังนี้

1) กระดาษ ส่วนใหญ่มาจากงานเอกสารต่าง ๆ กล่องบรรจุภัณฑ์ นิตยสาร หนังสือ ฯลฯ ดังนั้น การจัดเก็บขยะโดยแยกตามประเภทของกระดาษมีดังนี้

1.1) กระดาษหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร หนังสือเป็นเล่ม กระดาษสมุด กระดาษคอมพิวเตอร์แบบต่อเนื่อง ให้จัดเก็บเป็นประเภทและทำให้เป็นมัด

1.2) กระดาษกล่องลูกฟูก ให้แกะกล่องออก และวางซ้อนกัน ทำให้เป็นมัด

1.3) กระดาษขาวดำ ให้แยกมัดไว้ต่างหากจากกระดาษอื่น ๆ โดยให้ตั้งลาดเย็บกระดาษ คลิปหนีบกระดาษ สติกเกอร์ ออกให้หมด

1.4) กระดาษกล่องนม น้ำผลไม้ ให้ดึงหลอดออก แล้วบีบให้แน่น ตัดหรือผ่ากล่อง ล้างให้สะอาด ผึ่งให้แห้ง จัดเก็บใส่กล่องหรือลังไว้

1.5) กระดาษอื่น ๆ รวบรวมไว้ เพื่อขายไปรีไซเคิลได้ ยกเว้นกระดาษทิชชู กระดาษเคลือบพลาสติก

2) แก้วและเศษแก้ว มักพบมากตามโรงอาหารภายในอาคารสำนักงาน โดยนำฝาหรือจุกออกจากบรรจุภัณฑ์ (หากฝาหรือจุกเป็นอะลูมิเนียมหรือพลาสติก ให้แยกจัดเก็บร่วมกับขยะประเภทอะลูมิเนียมหรือพลาสติก) จากนั้นทำความสะอาดด้วยน้ำเล็กน้อย (ไม่ต้องล้างสบู่หรือผงซักฟอก) เพื่อป้องกันแมลงหรือสัตว์อื่น ๆ มากินเศษอาหารในบรรจุภัณฑ์แก้วนั้น ๆ จากนั้นแยกตามสี (สีขาว สีเขียว และสีใส) และเก็บรวบรวมไว้ในกล่องกระดาษ/ลังพลาสติก ไม่ให้แตก

หรือไม่วางไว้ในที่ง่ายต่อการแตกหักเสียหาย ทั้งนี้ ไม่ควรทิ้งเศษวัสดุหรือก้นบุหรี่หรือสิ่งสกปรกต่าง ๆ ลงในขวดแก้ว

3) พลาสติกและโฟม เช่น ขวดน้ำดื่ม ขวดน้ำอัดลม ถังบรรจุนม ถังซอปปิง ถังขนม ขบเคี้ยว ถังลามิเนต ถังพลาสติกสำหรับบรรจุอาหารร้อน กล่องอาหารที่เข้าไมโครเวฟได้ เชือก พลาสติก ปากกา เป็นต้น โดยนำฝาออก ล้างด้วยน้ำเล็กน้อย จากนั้น แยกจัดเก็บตามประเภทของ พลาสติก ทั้งนี้ ไม่ควรทิ้งเศษวัสดุหรือก้นบุหรี่หรือสิ่งสกปรกต่าง ๆ ไว้ในขวด

4) เหล็กและอะลูมิเนียม ซึ่งมาจากวัสดุและเครื่องใช้ที่มีส่วนประกอบของเหล็กและ อะลูมิเนียม และบรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ผลิตจากเหล็กและอะลูมิเนียม เช่น กระจ่างน้ำอัดลม กระจ่าง สเปรย์ โดยทำความสะอาดกระจ่างด้วยน้ำเล็กน้อยเพื่อป้องกันกลิ่นและแมลงต่าง ๆ จากนั้นเหยียบ ให้แบนเพื่อประหยัดพื้นที่จัดเก็บ และแยกจัดเก็บตามประเภทของเหล็กและอะลูมิเนียม

5) เครื่องใช้ไฟฟ้าสำนักงาน เช่น จอคอมพิวเตอร์ ตลับหมึกเครื่องพิมพ์ โทรศัพท์ สำนักงาน เป็นต้น ซึ่งเป็นขยะมูลฝอยอันตราย โดยควรแยกจัดเก็บและใช้การเลือกขายทอดตลาด ให้กับบริษัทรีไซเคิลที่ได้รับใบอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม

6) บรรจุภัณฑ์ใส่สารเคมีต่าง ๆ เช่น น้ำยาล้างห้องน้ำ กระจ่างสี ขวดยาฆ่าแมลง ฯลฯ โดยแยกจัดเก็บออกมาโดยเฉพาะ

กัลยา สุนทรวงศสกุล (2543, หน้า 42-45) นำเสนอแนวคิดภาชนะรองรับขยะมูล ฝอย โดยเพื่อให้การจัดเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและลดการปนเปื้อนของ ขยะมูลฝอยที่มีศักยภาพในการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้นั้น หน่วยงานต้องมีการตั้งจุดรวบรวม ขยะมูลฝอย และให้มีการแบ่งแยกประเภทของถังรองรับขยะมูลฝอยตามสีต่าง ๆ โดยมีถังบรรจุ ภายในถังเพื่อสะดวก ไม่ตกหล่น หรือแพร่กระจาย ดังนี้

1) ถังสีฟ้า รองรับขยะที่ย่อยสลายไม่ได้ รีไซเคิลยาก แต่ไม่เป็นพิษ เช่น พลาสติกห่อ ลูกอม ซองบะหมี่สำเร็จรูป ถังพลาสติกเปื้อนเศษอาหาร โฟมเปื้อนอาหาร

2) ถังสีเขียว รองรับขยะที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็ว สามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้ เช่น ผัก ผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้

3) ถังสีเหลือง รองรับขยะที่สามารถนำมารีไซเคิลหรือขายได้ เช่น แก้ว กระจ่าง พลาสติก โลหะ

นอกจากนี้ การวางภาชนะรองรับควรจัดตั้งภาชนะรองรับให้สอดคล้องกับรูปแบบ ของการคัดแยกและการใช้ประโยชน์ในชุมชน

วิจิตรา ไหมจันทร์ พิชามณูชู กำมั่งละการ และสุภาภรณ์ ศิริโสภณา (2554, หน้า 75-81) ทำการศึกษาเรื่อง การแยกประเภทขยะมูลฝอยในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาน

มิตร โดยผลการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำหนดแนวทางการจัดเก็บขยะจากแหล่งกำเนิด 2 ทาง คือ ขยะจากภายในอาคาร และขยะจากภายนอกอาคาร ดังนี้

1) ขยะจากภายในอาคาร จะมีภาชนะรองรับ 3 ถัง คือ ถังสีน้ำเงินรองรับขยะเปียก ถังสีแดงรองรับขยะแห้ง และถังสีเขียวรองรับขยะรีไซเคิล โดยทุกถังจะมีถุงสีดำรองไว้ในถังเพื่อป้องกันการเคลื่อนย้ายไปกำจัด ซึ่งพนักงานทำความสะอาดประจำแต่ละอาคารจะนำขยะที่รีไซเคิลได้ ไปขายที่ธนาคารวัสดุรีไซเคิล ส่วนขยะแห้งและขยะเปียกจะนำไปเก็บรวบรวมกันไว้ที่โรงพักขยะชั่วคราว ซึ่งตั้งอยู่ริมกำแพง ไกลสนามเทนนิสของมหาวิทยาลัย

2) ขยะจากภายนอกอาคาร จะมีการจัดเตรียมถังขยะไว้ภายนอกอาคาร และบริเวณทางเดิน และถ้าเป็นภายในอาคาร หรือห้องเรียนจะมีถังรองรับขนาดเล็กเพื่อรองรับขยะ สำหรับเศษอาหารจากโรงอาหารนั้นมีการตั้งภาชนะรองรับขยะมูลฝอย ประกอบด้วยถังสีเขียวสำหรับรองรับขยะทั่วไป ได้แก่ ถุงพลาสติก หรือโฟมเปื้อนอาหาร เศษผ้า หล้า ใบไม้ กิ่งไม้ ถังสีเหลืองสำหรับรองรับขยะหมุนเวียน ได้แก่ ขวด พลาสติก กลองเครื่องตี และขวดที่ยังนำไปใช้หมุนเวียนได้ และถังสีน้ำเงินสำหรับรองรับกระดาษที่ไซแล้ว 2 หนา กระดาษทั่วไป วารสาร นิตยสาร กลองใสของ เป็นต้น ทั้งนี้ พนักงานทำความสะอาดจะจัดเก็บขยะที่อยู่ภายนอกในแต่ละจุด นำมารวมกันไว้ที่โรงพักขยะชั่วคราวเช่นเดียวกับขยะภายในอาคาร ในเวลา 20.00 น.ของทุกวัน จากนั้น จะมีพนักงานเก็บขยะกรุงเทพมหานครมาเก็บขยะในโรงพักขยะชั่วคราว เพื่อนำไปกำจัดต่อไป

2.2.2 ความหมายของขยะ และการจัดเก็บขยะ

ขยะ และ มูลฝอย เป็นคำที่มีการนำมาใช้แทนกัน หรือใช้ร่วมกัน ดังนั้น ผู้ศึกษาขอใช้คำว่า ขยะ เป็นหลักในการศึกษาครั้งนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2556) ให้ความหมายว่า ขยะ หมายถึง หยาก เยื่อมูลฝอย ในขณะที่คำว่า มูลฝอย หมายถึง เศษสิ่งของที่ทิ้งแล้ว หยากเยื่อ กุมฝอย หรือ คุมฝอย

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (2535) ให้ความหมายว่า มูลฝอย หมายถึง เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้าถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถังมูลสัตว์หรือซากสัตว์รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น ส่วนกรมควบคุมมลพิษ (2552, หน้า 8) ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาทหลักในการกำหนดแนวทางและมาตรการในการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมและมาตรการในการควบคุมป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากภาวะมลพิษต่าง ๆ ให้ความหมายว่า ขยะ หรือมูลฝอย หรือขยะมูลฝอย หมายถึง เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง มูลสัตว์ซากสัตว์หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อมูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชนหรือคร้วเรือน ยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช้แล้วของโรงงานซึ่งมีลักษณะและคุณสมบัติที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดอุทัยธานี (2555, หน้า 8) ให้ความหมายว่า ขยะในมิติของการบริหารจัดการ หมายถึง สิ่งของที่เหลือประโยชน์หรือสิ่งของที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ หรือเพื่อให้มีขยะมูลฝอยที่ไม่มีประโยชน์เหลือน้อยที่สุด อันจะสร้างมลพิษน้อยที่สุด

สุธีลา ตูลยะเสถียร โกศล วงศ์สุวรรณ และสถิต วงศ์สุวรรณ (2544, หน้า 175) ให้ความหมายว่า ขยะในทางวิชาการ หมายถึง บรรดาสิ่งของที่ไม่ต้องการใช้แล้ว ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นของแข็ง จะเนาเปื่อยหรือไม่ก็ตาม รวมตลอดถึง ถ้ำ ขากสัตว์ มูลสัตว์ ฝุ่นละออง และเศษวัสดุที่ทิ้งแล้วจากบ้านเรือน ที่พักอาศัย สถานที่ต่าง ๆ รวมถึงสถานที่สาธารณะ ตลาดและโรงงานอุตสาหกรรม ยกเว้น อูจจาระ และปัสสาวะของมนุษย์ ซึ่งเป็นสิ่งปฏิกูล จึงมีวิธีจัดเก็บและกำจัดแตกต่างไปจากวิธีการจัดขยะมูลฝอย

อนุสัญญาาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ (International Convention for the Prevention of Pollution from Ships หรือ MARPOL) (International Marine Organization, 2006) ให้ความหมายว่า ขยะ (Garbage) หมายถึง ของเสียทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นของเสียจากอาหาร (Food wastes) ของเสียจากการพักอาศัย (Domestic wastes) ของเสียจากการปฏิบัติงาน (Operational wastes) พลาสติก (Plastic) เศษสินค้า (Cargo residues) ถ้ำจากเตาเผา (Incinerator ashes) น้ำมันสำหรับประกอบอาหาร (Cooking oil) เครื่องมือประมง (Fishing gear) ซากสัตว์ (Animal carcasses) และสิ่งที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานปกติของเรือซึ่งต้องทิ้งอย่างสม่ำเสมอ หรือตามกำหนดเวลาซึ่งไม่รวมถึงน้ำมัน (Oil) สารเหลวมีพิษในระวาง (Noxious Liquid substances in bulk) สารอันตรายที่ขนส่งทางทะเลในรูปแบบหีบห่อ (Harmful substances carried by sea in package form) สิ่งปฏิกูล (Sewage) และปลาสด (Fresh fish) ที่ได้จากการประมง

คำว่า การจัดเก็บขยะ นั้น จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่ามีการใช้ในความหมายที่ใกล้เคียงกับคำว่า การรวบรวมขยะ การเก็บรวบรวมขยะ หรือ การพักขยะ ดังนั้น ผู้ศึกษาขอใช้คำว่า การจัดเก็บขยะ เป็นหลักในการศึกษาครั้งนี้

สำนักงานกองทุนส่งเสริมการสร้างเสริมสุขภาพ (2554) ให้ความหมายว่า การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย หมายถึง การเก็บขยะมูลฝอยที่รวบรวมจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อร่อนนำไปถ่ายใส่ในรถบรรทุกขยะขนส่งต่อไปยังสถานกำจัดขยะมูลฝอย โดยการเก็บรวบรวมขยะที่ถูกต้องภายในบ้านควรใช้ภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด น้ำไม่สามารถจะรั่วซึมได้ เช่น ถังเหล็กหรือถังพลาสติก การใช้ถังเหล็กอาจจะฝุ่กร่อนได้ง่ายกว่าถังพลาสติก ไม่ควรใช้แข่งในการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย

อาณัติ ต๊ะปินตา (2553, หน้า 78) ให้ความหมายว่า การพักขยะ หมายถึง การเก็บขนขยะมูลฝอยที่ถูกทิ้งไว้ในภาชนะรองรับซึ่งวางไว้ตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่อนำมารวบรวมไว้ในถังขยะ

หรือจุดพักขยะ ทั้งนี้ ที่พักขยะจะต้องมีความเหมาะสมที่จะพักมูลฝอยโดยไม่เกิดเหตุรำคาญ รบกวนประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ใกล้เคียง ไม่เป็นแหล่งอาศัยของสัตว์พาหะนำโรคต่าง ๆ เพื่อรอทำการขนถ่ายใส่รถเก็บขยะเพื่อส่งไปกำจัด หรือแปรรูปต่อไป

กฎกระทรวง ฉบับที่ 33 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 (2535, หน้า 2) ให้ความหมายว่า ที่พักมูลฝอย หมายถึง อุกรณ์ หรือสถานที่ที่ใช้สำหรับเก็บกักมูลฝอยเพื่อรอการขนย้ายไปยังที่พักรวมมูลฝอย ในขณะที่ ที่พักรวมมูลฝอย หมายถึง อุกรณ์ หรือสถานที่ที่ใช้สำหรับเก็บกักมูลฝอยเพื่อรอการขนไปกำจัด

สรุปและวิเคราะห์ จะเห็นได้ว่า ขยะ หรือ มูลฝอย หรือขยะมูลฝอย เป็นคำที่มีความหมายเดียวกัน โดยหมายถึง เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ซากสัตว์หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น รวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชนหรือคร้วเรือน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสรุปความหมายของขยะสำหรับใช้ในการศึกษาคำนี้ว่า “ขยะ หมายถึง สิ่งของที่เหลือ สิ่งของที่ไม่ใช้ประโยชน์ หรือของเสียที่เกิดขึ้นจากการกระทำหรือกิจกรรมซึ่งโดยปกติจะเป็นของแข็ง หรือกึ่งของแข็ง และจะถูกทิ้งหลังจากมีการใช้หรือเมื่อไม่ต้องการ” (ข้อความข้างหน้านี้ ผู้ศึกษานำไปใช้เป็นความหมายในบทที่ 1 บทนำ หัวข้อ คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย หัวข้อย่อย ขยะ)

ส่วนการจัดเก็บขยะนั้น นักวิชาการให้ความหมายที่คล้ายคลึงกัน คือ การเก็บขยะมาใส่ไว้ในภาชนะ และนำไปรวมไว้ ณ จุดรวบรวม เพื่อรอการขนไปกำจัด ซึ่งรวมถึงการจัดเตรียมภาชนะ กำหนดจุดวางภาชนะ วิธีการ ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสรุปความหมายของ การจัดเก็บขยะ สำหรับใช้ในการศึกษาคำนี้ว่า “การจัดเก็บขยะ หมายถึง การเก็บรวบรวมขยะ หรือการเก็บขยะใส่ไว้ในภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด น้ำไม่อาจจะรั่วซึมได้ เช่น ถังเหล็ก หรือถังพลาสติก เพื่อรอพนักงานเก็บขยะมาเก็บ ขนไปเทใส่รวบรวมไว้ในรถบรรทุกขยะเพื่อขนส่งต่อไปยังสถานกำจัดขยะ” (ข้อความข้างหน้านี้ ผู้ศึกษานำไปใช้เป็นความหมายในบทที่ 1 บทนำ หัวข้อ คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย หัวข้อย่อย การจัดเก็บขยะ)

2.3 แนวคิด POCCC (ตัวแปรอิสระ)

แนวคิด POCCC ของ Fayol (2011 pp. 52-64) เป็นแนวคิดด้านรัฐประศาสนศาสตร์หรือการบริหารจัดการภาครัฐ โดยอธิบายถึงกิจกรรมหรือการดำเนินงานที่เป็นระบบ มีความสอดคล้องกัน และมีขั้นตอน ทั้งนี้ แนวคิด POCCC ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1) การวางแผน (Planning: P) การที่องค์กรกำหนดแผนปฏิบัติการหรือวิธีทางที่จะปฏิบัติงานไว้ตั้งแต่ต้นจนจบ ให้ครอบคลุมทุกกระบวนการ เป็นแนวทางที่วางไว้สำหรับการทำงานในอนาคต ซึ่งการวางแผนนี้จะเกิดขึ้นจากวิสัยทัศน์บวกกับจินตนาการในการบริหารจัดการที่คาดการณ์

ล่วงหน้า ซึ่งจะถ่ายทอดออกมาเป็นแผนปฏิบัติการการทำงานและเป้าหมายที่จะต้องบรรลุสู่ความสำเร็จ

2) การจัดองค์การ (Organizing) การที่องค์กรกำหนดตำแหน่งงาน ภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนจำนวนคน ให้ครอบคลุมการทำงานครบทุกกระบวนการ รวมถึงการจัดโครงสร้างตำแหน่ง โครงสร้างองค์กร เพื่อจัดลำดับการบริหารและสั่งการด้วย หากองค์กรมีการจัดการองค์การที่เป็นระบบระเบียบ แบ่งงานชัดเจน ไม่ทับซ้อน มีหน้าที่ครบ มีปริมาณคนพอกับที่ต้องการ ย่อมทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ และโอกาสบรรลุผลสำเร็จที่สูง

3) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (Commanding) การที่องค์กรมีสายบังคับบัญชาที่ชัดเจน เห็นลำดับความสำคัญ ตลอดจนอำนาจหน้าที่ในการสั่งการ เพราะการทำงานหยุ่งมาก จำเป็นต้องมีผู้บังคับบัญชาเพื่อให้การทำงานดำเนินไปได้อย่างราบรื่น มีคนคอยควบคุม สั่งการ ควบคุม ทดสอบ ตลอดจนสอดส่องปัญหาเพื่อหาทางแก้ไขให้ไวที่สุด ข้อดีในการมีอำนาจสั่งการอีกอย่างก็คือ ช่วยให้เกิดการตัดสินใจอย่างทันท่วงที ผู้ที่มีอำนาจการตัดสินใจจะต้องสามารถวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ได้ ครอบรอบ และตัดสินใจได้เฉียบขาด ว่องไว ตลอดจนมีความรับผิดชอบในการตัดสินใจของตนด้วย และผู้บังคับบัญชาที่ดียังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในการทำงาน เข้าใจและเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ให้กำลังใจ รวมถึงอยู่เคียงข้างในยามที่เกิดวิกฤติ

4) การประสานงาน (Coordinating) การที่องค์กรมีการเชื่อมโยงงาน การปฏิบัติการ และบุคคลเพื่อให้เกิดการทำงานที่สอดประสานกันเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กร อีกทั้งยังอำนวยความสะดวกในการทำงานที่ราบรื่น หากขาดการประสานงานที่ดีอาจทำให้เกิดความล้มเหลวได้ การประสานงานที่ดีนั้นจำเป็นต้องมีในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับบุคคลต่อบุคคล หัวหน้าต่อลูกน้อง แผนกต่อแผนก ไปจนถึงผู้บริหารต่อทุกหน่วยงานในองค์กรเช่นกัน

5) การควบคุม (Controlling) การที่องค์กรมีการกำกับ ติดตาม ตลอดจนบริหารจัดการทุกอย่างให้สำเร็จลุล่วงไปตามแผนที่วางไว้ทั้งในเรื่องของกรอบเวลา มาตรฐานการปฏิบัติงาน ขั้นตอนการทำงาน ไปจนถึงการประสานงานทุกฝ่ายให้เกิดความราบรื่น การควบคุมนี้ยังรวมไปถึงการบริหารจัดการที่ไม่ใช่ทรัพยากรบุคคลอีกด้วย แต่รวมถึงทรัพยากรที่เป็นวัตถุดิบ เครื่องจักร ผลผลิตที่ได้ ตลอดจนงบประมาณในการดำเนินงานทั้งหมดด้วย เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพที่สุด

นอกเหนือจากแนวคิด POCCC ของ Fayol แล้ว ยังมีแนวคิดการบริหารจัดการของนักวิชาการอื่นที่อธิบายกิจกรรมหรือการดำเนินงานที่เป็นระบบด้วยเช่นกัน อาทิ

1) แนวคิด PODCoC ของ Sears (1947) ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดรูปแบบการบริหารโดยการกำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละตำแหน่ง (Organizing) การอำนวยความสะดวก (Directing) การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุมดูแลการปฏิบัติงาน (Controlling)

2) แนวคิด POSDC ของ Knootz & O' Donnel (1972) ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การเจ้าหน้าที่ (Staffing) การอำนวยการ (Directing) และการควบคุมงาน (Controlling)

3) แนวคิด POADCIR ของ Dale (1973) ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การกระตุ้น (Actuating) การอำนวยการ (Directing) การควบคุมงาน (Controlling) การเปลี่ยนแปลง (Innovating) และการเป็นตัวแทน (Representing)

4) แนวคิด PGPOLC ของ Bartol & Martin (1998) ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านกระบวนการ (Process) (2) เป้าหมาย (Goal) (3) การวางแผน (Planning) (4) การบริหารจัดการองค์การ (Organizing) (5) การนำหรือการจูงใจ (Leading) และ (6) การควบคุม (Controlling)

5) แนวคิด POSDCoRB ของ Gulick & Urwick (2012, pp. 77-85) ได้พัฒนาแนวคิดการบริหารจัดการ POCCE ของ Fayol และนำเสนอแนวคิดการบริหารจัดการ POSDCoRB ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้ (1) การวางแผน (Planning) (2) การจัดองค์การ (Organizing) (3) การบริหารงานบุคคลหรือการบริหารบุคลากร (Staffing) (4) การอำนวยการ (Directing) (5) การประสานงาน (Coordinating) (6) การรายงาน (Reporting) และ (7) การงบประมาณ (Budgeting)

6) แนวคิด POSLC ของ Dessler (2014) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารงานบุคคล (Staffing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling)

สรุปและวิเคราะห์ แนวคิดของนักวิชาการข้างต้นมีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ การวิเคราะห์อธิบายกิจกรรมหรือการดำเนินงานขององค์การอย่างเป็นระบบ โดยแนวคิด POCCE ของ Fayol ได้กล่าวถึงการบริหารจัดการที่ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ การประสานงาน และการควบคุม ต่อมา นักวิชาการได้พัฒนาต่อยอดจากแนวคิด POCCE ไปสู่แนวคิดการบริหารจัดการอีกหลายแนวคิดด้วยกัน ซึ่งมีส่วนคล้ายกับแนวคิด POCCE ของ Fayol

ดังนั้น ผู้ศึกษานำแนวคิด POCCE ของ Fayol มาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ โดยนำมากำหนดความหมายของ การบริหารจัดการ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ โดย “การบริหารจัดการ หมายถึง แนวทางการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นำมาใช้ในการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิด POCCE ของ Fayol ได้แก่ ด้าน (1) การวางแผน (Planning: P) (2) การจัดองค์การ (Organizing: O) (3) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (Commanding: C) (4) การประสานงาน (Coordinating: C)

และ (5) การควบคุม (Controlling: C) (ข้อความข้างหน้านี้ ผู้ศึกษานำไปใช้เป็นความหมายในบทที่ 1 บทนำ หัวข้อ คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย หัวข้อย่อย การบริหารจัดการ)”

ทั้งนี้ แนวคิด POCCC ของ Fayol สำหรับในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่

1) การวางแผน (Planning: P) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอลำปาง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการวางแผนไว้ อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง รวมทั้งมีการประเมินผลแผนอย่างเป็นระบบอย่างน้อยทุก 1 ปี

2) การจัดองค์การ (Organizing: O) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอลำปาง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยจัดโครงสร้างของหน่วยงานในทิศทางที่สนับสนุนการจัดเก็บขยะ พร้อมทั้งจัดหน่วยงานให้ปฏิบัติงาน จัดเก็บขยะได้อย่างคล่องตัว รวดเร็ว และสอดคล้องกัน

3) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (Commanding: C) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอลำปาง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการบังคับบัญชาที่เข้มงวด รวมทั้งมีการสั่งการที่ชัดเจนและเปิดเผย

4) การประสานงาน (Coordinating: C) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอลำปาง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการประสานงานภายในอย่างใกล้ชิด ครอบคลุม ทั้งถึง ควบคู่ไปกับการประสานงานกับภายนอก เช่น เทศบาล หรือมูลนิธิ

5) การควบคุม (Controlling: C) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอลำปาง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างเข้มงวด พร้อมทั้งควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างใกล้ชิด

(ข้อความข้างหน้านี้ ผู้ศึกษานำไปใช้เป็นความหมายในบทที่ 1 บทนำ หัวข้อ คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย หัวข้อย่อย แนวคิด POCCC ของ Fayol)

2.4 แนวคิด PESL ของ Aguilar (ตัวแปรตาม)

ผู้ศึกษาทำการทบทวนวรรณกรรมแนวคิดที่มุ่งศึกษาการบริหารจัดการขององค์การ ซึ่งมีนักวิชาการนำเสนอแนวคิดไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

2.4.1 แนวคิด PEST ของ Aguilar (1967) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) การเมือง (2) เศรษฐกิจ (3) สังคม หรือสังคมวัฒนธรรม หรือสังคมวิทยา และ (4) เทคโนโลยี โดยแต่ละด้านมีสาระสำคัญ ดังนี้

1) การเมือง (Politic: P) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการเมืองที่ครอบคลุมเรื่อง การเมือง กฎหมาย กฎเกณฑ์ ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่น่าจะมีผลทั้งด้านบวกและด้านลบต่อการ ดำเนินงานของภายในองค์กร ตัวอย่างเช่น นโยบายของรัฐบาล มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของพรรค การเมืองที่เป็นแกนนำของรัฐบาล เจตจำนงของผู้นำ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กฎหมาย และกฎระเบียบต่าง ๆ ความมั่นคงของประเทศ และเสถียรภาพของรัฐบาล บทบาทของ กลุ่มอิทธิพลและกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมือง ความขัดแย้งและความรุนแรงทางการเมือง พฤติกรรมทางการเมือง เป็นต้น

2) เศรษฐกิจ (Economic: E) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยด้านเศรษฐกิจทั้งระดับมหภาค และระดับจุลภาค ซึ่งหมายถึง ระบบเศรษฐกิจทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องหรือส่งผล ต่อการดำเนินงานภายในหน่วยงาน ตัวอย่างเช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ผลผลิตมวลรวมใน ประเทศ การค้าระหว่างประเทศและดุลการชำระเงิน อัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ต่างประเทศ อัตราการว่างงาน สภาวะการจ้างงานและค่าแรง การลงทุนภาคเอกชน อัตราเพิ่มของ ระดับราคาและดัชนีราคา ราคาน้ำมันดิบ ภาษีอากรและการใช้จ่ายของรัฐบาล หนี้สาธารณะ เงินคง คลัง การเงินการธนาคาร เป็นต้น

3) สังคม หรือสังคม วัฒนธรรม หรือสังคมวิทยา (Social/Socio-cultural/ Sociological: S) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งหมายถึง โครงสร้างทางสังคม ภายนอกที่เกี่ยวข้องหรือส่งผลต่อการดำเนินงานภายในหน่วยงาน ตัวอย่างเช่น ระดับการศึกษาและ อัตราการรู้หนังสือของประชากร จำนวนประชากร โครงสร้างของประชากร ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ ค่านิยม และวัฒนธรรม แบบแผนการดำเนินชีวิตและพฤติกรรม การประกอบอาชีพ คุณภาพชีวิต ลักษณะของชุมชน และการตั้งถิ่นฐาน การกระจายรายได้และความเป็นธรรมในสังคม สภาพของบ้านเมืองและลักษณะทางภูมิศาสตร์ โครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขไปภาค สาธารณูปการ การคมนาคมและการติดต่อสื่อสาร การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศน์และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

4) เทคโนโลยี (Technological: T) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยด้านเทคโนโลยีจาก ภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานภายในหน่วยงาน ตัวอย่างเช่น ระบบสื่อสารโทรคมนาคมของ ประเทศ ระบบเครือข่ายภายในและระหว่างประเทศ การผลิตคิดค้นเทคโนโลยีของประเทศ ความรู้ และวิทยาการด้านเทคโนโลยี การใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่าง หน่วยงาน ความก้าวหน้าในการวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยี รวมถึงการเสริมสร้างประสิทธิภาพ การผลิต และการให้บริการโดยใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัย เป็นต้น

2.4.2 แนวคิด PESTLE หรือ PESTEL (Middleton, 2003) ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) การเมือง (Political: P) (2) เศรษฐกิจ (Economic: E) (3) สังคมหรือสังคมวิทยา

(Social/Sociological: S) (4) เทคโนโลยี (Technological: T) (5) กฎหมาย (Legal: L) และ (6) สิ่งแวดล้อม (Environmental: E) ซึ่งเป็นแนวคิดที่คล้ายคลึงกับ PESL แต่ได้เพิ่มเติมอีก 2 ปัจจัย ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

1) กฎหมาย (Legal: L) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยด้านกฎหมายทั้งจากภายในและภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานภายในหน่วยงาน เช่น กฎหมายแรงงาน กฎระเบียบ เป็นต้น

2) สิ่งแวดล้อม (Environmental: E) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งครอบคลุมทั้งสภาวะแวดล้อมทางธรรมชาติ สภาวะแวดล้อมทางธุรกิจ ที่มีผลต่อการดำเนินงานขององค์กร เช่น การเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ สภาวะการเป็นทะเลทราย ที่ตั้งขององค์กร เป็นต้น

2.4.3 แนวคิด PESTLIED (Cadle, Paul, & Turner, 2014, p. 3-5) ประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) การเมือง (Political: P) (2) เศรษฐกิจ (Economic: E) (3) สังคมหรือสังคมวิทยา (Social/Sociological: S) (4) เทคโนโลยี (Technological: T) (5) กฎหมาย (Legal: L) (6) นานาชาติ (International: I) (7) สิ่งแวดล้อม (Environmental: E) และ (8) ประชากร (Demographic: D) โดยแนวคิด PESTLIED มีความคล้ายคลึงกับแนวคิด PEST และแนวคิด PESTLE แต่ได้เพิ่มเติมอีก 2 ปัจจัย ดังนี้

1) นานาชาติ (International: I) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยด้านนานาชาติ หรือการระหว่างประเทศที่มีผลต่อการดำเนินงานขององค์กร เช่น สงคราม การกีดกันทางการค้า การเปิด-ปิดพรมแดนระหว่างประเทศ เป็นต้น

2) ประชากร (Demographic: D) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยด้านประชากร เช่น สังคมผู้สูงอายุ การคุมกำเนิด ความหลากหลายทางชาติพันธุ์ เป็นต้น

2.4.4 แนวคิด STEEP (Cadle, Paul, & Turner, 2014, p. 3-5) ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) สังคม หรือประชากร (Social/Demographic: S) (2) เทคโนโลยี (Technological: T) (3) เศรษฐกิจ (Economic: E) (4) สิ่งแวดล้อม (Environmental: E) และ (5) การเมือง (Political: P)

2.4.5 แนวคิด STEEPL (Cadle, Paul, & Turner, 2014, p. 3-5) ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) สังคม หรือประชากร (Social/Demographic: S) (2) เทคโนโลยี (Technological: T) (3) เศรษฐกิจ (Economic: E) (4) สิ่งแวดล้อม (Environmental: E) (5) การเมือง (Political: P) (6) กฎหมาย (Legal: L) และ (7) จริยธรรม (Ethical: E) โดยแนวคิด STEEPL มีความคล้ายคลึงกับแนวคิด PEST, PESTLE และแนวคิด PESTLIED แต่ปรับเปลี่ยนลำดับ และเพิ่มเติมอีก 1 ปัจจัย คือ จริยธรรม (Ethical: E) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยด้านจริยธรรม ซึ่งเกี่ยวกับค่านิยม ชาติพันธุ์ การค้าที่เป็นธรรม (Fair Trade) การปกป้องความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค ความเท่าเทียม ความเสมอภาค เป็นต้น

สรุปและวิเคราะห์ แนวคิด PEST ของ Aguilar เป็นแนวคิดที่มุ่งศึกษาการบริหารจัดการขององค์กร จากนั้น แนวคิด PESL ได้ถูกพัฒนาขยายผล โดยเพิ่มเติมปัจจัยอื่น ไปสู่แนวคิดอื่นซึ่งแตกต่างกันไปตามมุมมองหรือจุดมุ่งเน้นของนักวิชาการแต่ละคน

ดังนั้น ผู้ศึกษานำแนวคิด PEST ของ Aguilar มาใช้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัยในส่วนของตัวแปรตามในครั้งนี้ โดยปรับเปลี่ยน 1 ด้าน คือ ด้านเทคโนโลยี เป็น ด้านกฎหมาย (Law: L) แทน เนื่องจากการบริหารจัดการจัดเก็บขยะเป็นการดำเนินงานที่ไม่ต้องใช้เทคโนโลยีที่สลับซับซ้อน แต่จำเป็นต้องมีกฎระเบียบเพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานและควบคุมกำกับกับการปฏิบัติงาน ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “แนวคิด PESL” ของ Aguilar สำหรับในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

1) เจตจำนงของผู้บริหาร (Politics: P) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยผู้บริหารมีเจตจำนงที่แน่วแน่ในการสนับสนุนการจัดเก็บขยะอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง รวมทั้งผู้บริหารทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในการสนับสนุนการจัดเก็บขยะ (เจตจำนง หมายถึง ความตั้งใจมุ่งหมาย ความตั้งใจ)

2) การจูงใจเพื่อเสริมรายได้ (Economic: E) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยสนับสนุนบุคลากรให้หารายได้เสริมจากการจัดเก็บขยะอย่างจริงจัง พร้อมกับสนับสนุนให้บุคลากรเห็นความสำคัญ ความจำเป็น และยกย่องบุคลากรที่นำขยะแปรรูปกลับมาใช้อีก หรือหมุนเวียนนำมาใช้ใหม่ (recycle)

3) ความรู้ความเข้าใจของบุคลากร (Social: S) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ หรือฝึกอบรมบุคลากรในเรื่องการจัดเก็บขยะอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการประเมินผล และยกย่องบุคลากรที่นำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการฝึกอบรมเรื่องการจัดเก็บขยะไปใช้ปฏิบัติจริง

4) กฎระเบียบ (Law: L) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยกำหนดกฎระเบียบที่สนับสนุนการจัดเก็บขยะไว้อย่างชัดเจน และบังคับใช้กฎระเบียบที่สนับสนุนการจัดเก็บขยะอย่างเข้มงวด

(ข้อความข้างหน้านี้ ผู้ศึกษานำไปใช้เป็นความหมายในบทที่ 1 บทนำ หัวข้อ คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย หัวข้อย่อย แนวคิด PESL ของ Aguilar)

2.5 ความเป็นมา โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผู้ศึกษาทำการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนี้

2.5.1 ความเป็นมา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่สมเด็จพระบรมพิตรพระราชสมภารเจ้า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ได้ทรงสถาปนาขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2430 ตั้งอยู่ ณ วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ และโปรดให้เรียกว่า “มหาธาตุวิทยาลัย” เปิดสอนครั้งแรกเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2432 ต่อมาวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2439 ทรงพระราชทานนามใหม่ว่า “มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” โดยมีพระราชประสงค์ให้ใช้ “เป็นสถานศึกษาพระไตรปิฎกและวิชาชั้นสูงสำหรับพระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์” (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2558, หน้า 2-7)

ต่อมา พ.ศ. 2540 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขึ้น ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 114 ตอนที่ 51 ก ลงวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2540 กำหนดเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล กำหนดสถานภาพและวัตถุประสงค์ (มาตรา 6) ว่า “ให้เป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา วิจัย ส่งเสริมและให้บริการทางพระพุทธศาสนาแก่พระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ รวมทั้งการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม” โดยมีสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นองค์คณะบุคคลในการกำหนดทิศทาง นโยบาย กำกับติดตามการทำงานของมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2558, หน้า 30)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับปริญญาบัณฑิต ระดับบัณฑิตศึกษา รวมทั้งระดับประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ทั้งในภาคปกติและภาคพิเศษ รวมทั้งยังมีโรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา และโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาด้วย ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมีสภามหาวิทยาลัย ปรัชญา ปณิธาน และวิสัยทัศน์ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2558, หน้า 63)

สภามหาวิทยาลัย ปณิธาน โลกสมิพชโซโต แปลว่า ปัญญาเป็นแสงสว่างในโลก

ปรัชญา จัดการศึกษาพระพุทธศาสนา บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ พัฒนาจิตใจและสังคม

ปณิธาน ศึกษาพระไตรปิฎกและวิชาชั้นสูง สำหรับพระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์

วิสัยทัศน์ ศูนย์กลางการศึกษาพระพุทธศาสนาในระดับนานาชาติ ที่สร้างคนดีและเก่ง
อย่างมีสมรรถภาพ จัดการศึกษาและวิจัยอย่างมีคุณภาพ บริการวิชาการอย่างมีคุณภาพ บริหารดี
อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.2 โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีโครงสร้างองค์กรตามอำนาจหน้าที่ที่
กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ พ.ศ. 2540 และข้อกำหนดมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง การจัดตั้งส่วนงาน โดยแบ่งโครงสร้างองค์กรออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้
(1) ส่วนงานระดับคณะ สำนัก สถาบัน ซึ่งตั้งอยู่ที่ส่วนกลาง อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
(2) ส่วนงานระดับวิทยาเขต ซึ่งตั้งอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ (3) ส่วนงานวิทยาลัย ซึ่งตั้งอยู่
ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศเช่นกัน และ (4) สถาบันสมทบซึ่งตั้งอยู่ประเทศต่าง ๆ (มหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2558, หน้า 5-6) โดยในที่นี่จะนำเสนอโครงสร้างและอำนาจหน้าที่
เฉพาะส่วนงานระดับคณะ สำนัก สถาบัน ซึ่งตั้งอยู่ที่ส่วนกลาง อำเภอวังน้อย จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา เท่านั้น เพื่อให้สอดคล้องกับขอบเขตการวิจัยของการศึกษาค้นคว้า

ส่วนงานระดับคณะ สำนัก สถาบัน ซึ่งตั้งอยู่ที่ส่วนกลาง อำเภอวังน้อย จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา แบ่งออกเป็น 2 ส่วนงาน ดังนี้

2.5.2.1 ส่วนงานจัดการศึกษา ประกอบด้วย 7 ส่วนงาน ดังนี้

1) บัณฑิตวิทยาลัย มีภารกิจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การวิจัย
การพัฒนาหลักสูตร รวมทั้งประสานการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับ
บัณฑิตศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย
โดยบัณฑิตวิทยาลัยจัดการศึกษาระดับปริญญาโท รวม 4 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาพระพุทธศาสนา
สาขาวิชาปรัชญา สาขาวิชาสันติศึกษา และสาขาวิชาธรรมนิเทศ นอกจากนี้ บัณฑิตวิทยาลัยเปิด
หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตศึกษาสาขาวิชาพระไตรปิฎกศึกษาเพื่อรองรับผู้สนใจศึกษา
พระไตรปิฎกโดยตรงด้วย

2) คณะพุทธศาสตร์ เป็นคณะแรกของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัยที่เปิดการเรียนการสอน มีภารกิจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยใน
สาขาวิชาที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ศาสนาและปรัชญา บาลีและสันสกฤต และปฏิบัติงานอื่นตาม
ที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ ในปัจจุบันคณะพุทธศาสตร์เปิดสอนระดับปริญญาตรี 7 สาขาวิชา ระดับ
ปริญญาโท 2 สาขาวิชา และหลักสูตรประกาศนียบัตร 3 หลักสูตร

3) คณะครุศาสตร์ เป็นคณะที่จัดตั้งถัดจากคณะพุทธศาสตร์ โดยมี
จุดมุ่งหมายเพื่อฝึกอบรมพระภิกษุ สามเณรซึ่งมีความรู้ทางฝ่ายวิชาการทางศาสนาดีอยู่แล้ว และ
บุคคลทั่วไป ให้มีความรู้ด้านวิชาการสอน มีความสามารถในการถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ มีความคิด

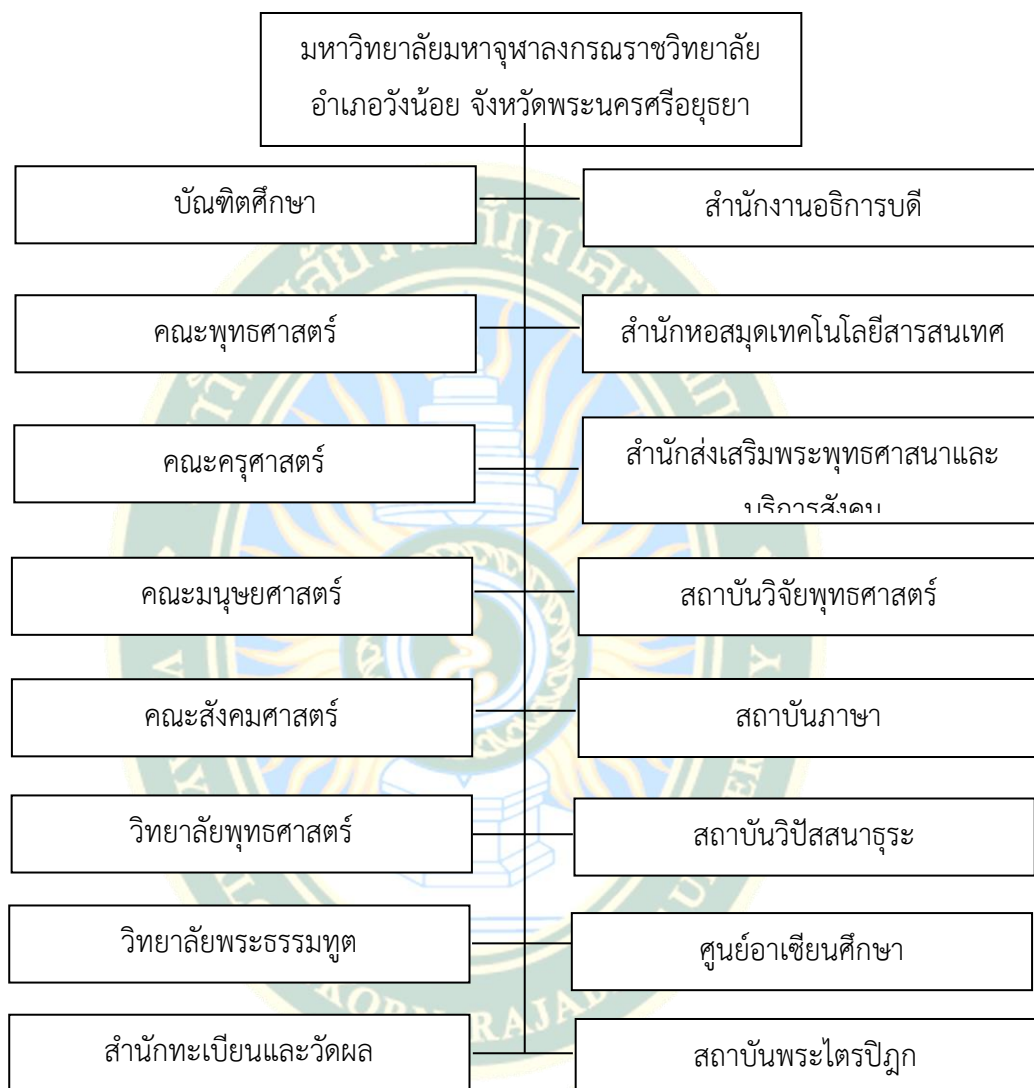
สร้างสรรค์ มีคุณธรรมในวิชาชีพและอบรมสั่งสอนประชาชนให้มีความรู้ พัฒนาตนเอง และแก้ปัญหาได้ ทั้งเป็นการช่วยให้พระภิกษุ สามเณร ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการเผยแผ่ศาสนา และสามารถดำเนินการสอน การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรและสถานการณ์การศึกษาที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการจัดการเรียนการสอนบาลีสาธิตศึกษา และบาลีเตรียมอุดมศึกษา และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

4) คณะมนุษยศาสตร์ เดิมชื่อว่าคณะเอเชียอาคเนย์ ต่อมาเปลี่ยนชื่อและปรับโครงสร้างเป็น คณะมนุษยศาสตร์ โดยรับผิดชอบจัดการเรียนการสอน และการวิจัยในด้านภาษา ประวัติศาสตร์ และจิตวิทยา และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวข้องกับการบริการงานอาเซียน ประสานความร่วมมือกับส่วนงานของมหาวิทยาลัยและหน่วยงานอื่น ๆ ในประชาคมอาเซียน และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

8) สำนักทะเบียนและวัดผล มีภารกิจเกี่ยวกับงานนิสิต งานทะเบียนและสถิติ นิสิต งานจัดตารางสอน ตารางสอบ จัดสอบ งานคลังข้อสอบ งานประมวลผลการศึกษา งานปริญญาบัตร งานจัดทำระบบและบริการสารสนเทศด้านทะเบียนและวัดผล และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

9) สถาบันพระไตรปิฎก มีภารกิจเกี่ยวกับการวางแผน พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ วิจัย เผยแพร่ และให้บริการวิชาการด้านพระไตรปิฎกและคัมภีร์พุทธศาสนา และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

GRAD VRU



ภาพที่ 2 โครงสร้างองค์กรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.5.3 การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยกำหนดยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์กร ซึ่งเกี่ยวข้องกับบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ณ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนี้

1) การพัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปสู่มหาวิทยาลัยสีเขียวเพื่อให้เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยมุ่งเพิ่มปริมาณต้นไม้ และ

สร้างโรงเก็บผักขยะในบริเวณที่เหมาะสม ก่อนที่หน่วยงานภายนอกจะขนขยะออกไป เพื่อให้พื้นที่ภายในมหาวิทยาลัยมีทัศนียภาพสวยงาม ปลอดภัย และไม่มีมลพิษ

2) การพัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้เป็นศาสนสถาน โดยเฉพาะการรักษาความสะอาดภายในอาคารแต่ละหลังให้เป็นรมณีสถาน เช่น บริเวณห้องน้ำ พร้อมกับการจัดระบบจำหน่ายจ่ายแจกวัสดุอุปกรณ์เหลือใช้ เก่าชำรุด ใช้การไม่ได้ ออกไปโดยเร็ว

การบริหารจัดการจัดเก็บขยะเป็นการกิจตามอำนาจหน้าที่ของกองอาคารสถานที่และยานพาหนะ สำนักงานอธิการบดี โดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานดูแลสาธารณูปโภค ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ งานภูมิทัศน์ งานสถาปัตยกรรม งานแบบรูปรายการอาคารสถานที่ งานผังแม่บท งานระบบสุขาภิบาลและโยธา งานระบบเครื่องปรับอากาศ งานรักษาความปลอดภัยดูแลความสะอาด งานบริการยานพาหนะเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย งานบำรุงรักษายานพาหนะ และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ กองอาคารสถานที่และยานพาหนะมีหน่วยงานในความรับผิดชอบ ดังนี้

1) กลุ่มงานอาคาร ปฏิบัติงานอำนวยความสะดวกการใช้อาคารสถานที่ ห้องประชุม การใช้สอยประโยชน์จากอาคารสถานที่ งานบำรุงรักษาอาคารสถานที่ งานบริหารดูแลระบบสาธารณูปโภค ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2) กลุ่มงานสถานที่ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับแบบรูปอาคารสถานที่ งานผังแม่บทของมหาวิทยาลัย งานสุขาภิบาลและโยธา งานดูแลภูมิทัศน์ งานบำรุงดูแลสถาปัตยกรรม งานรักษาความปลอดภัย และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2.5.3.3 กลุ่มงานยานพาหนะ ปฏิบัติงานจัดหา งานทะเบียนและให้บริการยานพาหนะ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย งานบำรุงรักษายานพาหนะ จัดจำหน่ายจ่าย โอนยานพาหนะ และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

3) กลุ่มงานความปลอดภัยและความสะอาด ปฏิบัติงานดูแลรักษาความปลอดภัย ช่วยสอดส่องดูแลทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย งานดูแลและกำกับผู้รับจ้างบริการรักษาความสะอาด ประสานงานความร่วมมือกับส่วนงานอื่นเกี่ยวข้อง กับการรักษาความปลอดภัยและความสะอาด และปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

จะเห็นได้ว่า กลุ่มงานความปลอดภัยและความสะอาดมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บขยะ โดยแนวทางการบริหารจัดการจัดเก็บขยะภายในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีดังนี้ (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2559)

1) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดำเนินการจ้างเหมาบุคคลภายนอกเพื่อดูแลรักษาความสะอาดอาคารสถานที่ภายในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2) พนักงานรักษาความสะอาดต้องทำความสะอาดตามมาตรฐานการทำความสะอาด โดยปัดกวาด หรือดูดฝุ่น พื้นกว้างตามชั้นอาคาร ห้องโถงทางเดินบันได (จนถึงชั้นสุดท้ายของอาคาร) ให้สะอาดปราศจากเศษผง ฝุ่นละออง และนำขยะไปทิ้งนอกตัวอาคาร ณ ที่ทิ้งขยะที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กำหนด

3) พนักงานรักษาความสะอาดต้องเทขยะ และล้างตะกร้าผิง ถังใส่ขยะ ที่อยู่ในห้องสำนักงาน ห้องน้ำ บริเวณโดยรอบอาคาร ไปทิ้งยังสถานที่ที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กำหนด อย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง หรือตามที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาแจ้ง

4) บริษัทผู้รับจ้างต้องจัดเตรียมเครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดที่มี มาตรฐานและคุณภาพดี ด้วยค่าใช้จ่ายของบริษัทผู้รับจ้าง รวมถึงวัสดุต่าง ๆ อาทิ กระดาษชำระ ถูใส่ผ้าอนามัย ถูใส่ขยะ และถังขยะ ให้เพียงพอและต้องจัดหาเพิ่มเติมเมื่อได้รับแจ้งจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

5) องค์กรบริหารส่วนตำบลลำไทร เข้ามารับขยะ ณ จุดพักขยะรวม สัปดาห์ละ 1 ครั้ง เพื่อขนส่งไปยังสถานที่กำจัดขยะต่อไป

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด POCCC (ตัวแปรอิสระ)

ธาราวดี นราพรลภัส และชัมย์ภรณ์ ถนอมศรีเดชชัย (2564, หน้า 300-311) ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดทีมชาติไทยของภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทย โดยผลการศึกษาพบว่า (1) การกีฬาแห่งประเทศไทยมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดทีมชาติไทยตามแนวคิด POCCC ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการประสานงานเป็นด้านที่สำคัญ คือ การกีฬาแห่งประเทศไทยบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดทีมชาติไทยให้นำไปสู่ความเป็นเลิศในด้านการประสานงานภายนอกไม่มากเท่าที่ควร (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดทีมชาติไทยของภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทยตามแนวคิด POCCC ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการประสานงานเป็นด้านที่สำคัญ คือ การกีฬาแห่งประเทศไทยควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดทีมชาติไทยให้นำไปสู่ความเป็นเลิศในระดับเอเชียโดยมีการประสานงานภายนอกแบบเครือข่าย ทั้งนี้ ผู้ศึกษาเสนอแนะให้ภารกิจกีฬาแห่ง

ประเทศไทยควรนำตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมกีฬาโอลิมปิกชายหาดที่มชาติไทยตามแนวคิด POCCC ไปปรับใช้เป็นแนวทางสำหรับการบริหารจัดการ หรือเป็นกลุ่มตัวชี้วัดสำคัญสำหรับการปฏิบัติงาน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้าน (1) การประสานงาน (2) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (3) การวางแผน (4) การควบคุม และ (5) การจัดองค์การ

Woraphatthirakun (2018, pp. 110-122) ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการภาครัฐไทยภายใต้ระบบรัฐสวัสดิการ โดยผลการศึกษาพบว่า ภาครัฐของไทยกำหนดนโยบายที่สนับสนุนการจัดสวัสดิการให้กับประชาชนที่มุ่งสู่ความเป็นรัฐสวัสดิการที่สมบูรณ์เพื่อมุ่งแก้ไขความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของพลเมืองในประเทศ ทั้งนี้ ผู้ศึกษาเสนอแนะให้ภาครัฐของไทยนำแนวคิด POCCC มาประยุกต์ใช้ควบคู่กับการดำเนินการตามหลักระบบรัฐสวัสดิการให้เกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง ดังนี้ (1) ต้องวางแผน (Planning) หรือมาตรการด้านสวัสดิการเชิงก้าวหน้า โดยใช้ข้อมูลทางสถิติมากำหนดแผน/มาตรการจัดระบบสวัสดิการให้เกิดประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่ากับสังคมในภาพรวม โดยเน้นการทำงานเชิงรุก เชิงป้องกันปัญหามากกว่าการแก้ปัญหา (2) กำหนดภารกิจให้องค์กร (Organizing) เป็นตัวแทนกระจายสวัสดิการสู่ประชาชน กลุ่มคนที่พึงได้รับสวัสดิการตามสิทธิหน้าที่อย่างสะดวกรวดเร็ว (3) รัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐส่วนกลางบริหารสั่งการและกำกับดูแล (Commanding) โดยเฉพาะด้านงบประมาณรายจ่าย เพื่อให้หน่วยงานในแต่ละพื้นที่สามารถแจกจ่ายให้บุคคลหรือกลุ่มคนที่มีสิทธิได้รับสวัสดิการจากรัฐ (4) หาพันธมิตรร่วมดำเนินการ (Coordinating) จัดสวัสดิการเพื่อแบ่งเบาภาระรัฐบาล โดยประสานความร่วมมือกับชุมชนและภาคเอกชน เพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนตามบริบทพื้นที่ โดยหน่วยงานภาครัฐต้องส่งเสริมด้านการอบรมทักษะการทำงาน การฟื้นฟูสมรรถภาพและกระตุ้นให้ประชาชนคุ้นเคยกับประสบการณ์การทำงานแลกกับสวัสดิการพื้นฐานจากรัฐ และ (5) เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตรวจสอบสิทธิและหน้าที่ด้านสวัสดิการ (Controlling) เพื่อให้การบริหารจัดการตามระบบรัฐสวัสดิการประสบผลสำเร็จคือ ทัวถึงและถ่วงหน้า

ศักดิ์สิทธิ์ บัวทอง และวารภรณ์ วนาพิทักษ์ (2562, หน้า 20-30) ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางในการปรับปรุงกฎหมายและการจัดการโรงแรมบูติคขนาดเล็ก โดยผลการศึกษาพบว่า โรงแรมบูติคขนาดเล็กจะต้องมีการปรับปรุงแบบการจัดการตามแนวคิด POCCC เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ในด้านของมาตรฐานการบริหารจัดการ การปฏิบัติงาน รวมทั้งความปลอดภัยของโรงแรมบูติคขนาดเล็ก ดังนี้ (1) กำหนดหน้าที่ของบุคลากรภายในองค์กรให้ชัดเจน พร้อมทั้งมีการประชุมของพนักงานภายในองค์กรของตนเป็นประจำ (2) วางแผนการจัดการพยากรณ์รายได้เพื่อต่อยอดให้กับการวางแผนการดำเนินงานภายในองค์กรของตน (3) จัดทำหลักมาตรฐานในการบริการและความปลอดภัยให้แก่แขกผู้พัก พร้อมทั้งให้ความสำคัญต่อการฝึกอบรมพนักงานทุกคนในด้านความ

ปลอดภัย ทั้งนี้ ผู้ศึกษาเสนอแนะให้ภาครัฐควรปรับปรุงกฎหมายและการจัดการโรงแรมบูติคขนาดเล็กเพื่อเอื้ออำนวยให้กับโรงแรมบูติคขนาดเล็กต่าง ๆ ที่ดำเนินธุรกิจนอกระบบของกฎหมายให้สามารถขออนุญาตจัดตั้งและประกอบธุรกิจได้ถูกต้องตามกฎหมาย มีมาตรฐานการจัดการธุรกิจโรงแรมบูติคขนาดเล็กที่จะสร้างความพึงพอใจและความปลอดภัยให้แก่ผู้พัก รวมถึงจะพัฒนาธุรกิจโรงแรมบูติคให้มีความทันสมัยและเป็นที่ยอมรับจากนานาประเทศอีกต่อไปในอนาคต

จิตภา สุตเสนา และชมภูษ หนูนาค (2562, หน้า 77-85) ทำการศึกษาเรื่องการบริหารงานภาครัฐในบริบทของสำนักทะเบียนท้องถิ่น โดยผลการศึกษาพบว่า งานทะเบียนราษฎรเป็นงานด้านการบริการประชาชน เอกสารทางทะเบียนราษฎรเป็นเอกสารทางกฎหมายเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการก่อให้เกิดประโยชน์ในการรักษาสิทธิและหน้าที่ของประชาชนที่พึงได้ ดังนั้น การนำแนวคิด POCCC มาใช้ในการดำเนินงานของสำนักทะเบียนท้องถิ่น ดังนี้ (1) การวางแผน คือ การใช้วิสัยทัศน์ในการเรียนรู้ที่จะพัฒนาศักยภาพ บุคลากร การให้บริการ และสถานที่ เพื่อสร้างมาตรฐานแห่งวิชาชีพงานทะเบียนอย่างมีประสิทธิภาพต่อการให้บริการที่ประชาชนพึงพอใจ (2) การจัดองค์การ คือ การจัดโครงสร้างขององค์การทั้งการกำหนดตำแหน่ง หน้าที่ความรับผิดชอบ ตลอดจนสายการบังคับบัญชาไว้อย่างชัดเจน ทำให้การบริหารงานขององค์การบรรลุผลสำเร็จได้ (3) การบังคับบัญชาสั่งการ คือ การบริหารงานให้เป็นไปด้วยความโปร่งใส ใสใจ ตรวจสอบแก้ปัญหา และให้ความปรึกษาแนะนำแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างสม่ำเสมอ (4) การประสานงาน คือ การบริหารงานโดยเน้นการให้ความร่วมมือ และยึดหลักการประสานสัมพันธ์และการทำงานเป็นทีม สร้างและกระตุ้นจิตสำนึกต่อส่วนรวมในการปฏิบัติตนและปฏิบัติตามมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม เชิดชูคุณธรรม และการกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุคคลอื่น เพื่อเสริมสร้างความรักสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดี และ (5) การควบคุม คือ การควบคุมดูแลให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เอาใจใส่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตงานทะเบียนอย่างเด็ดขาด จริงจังสำนึกและรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิแห่งวิชาชีพและจรรยาบรรณงานทะเบียน

มาริสสา เจริญเศรษฐกิจ และอนันต์ ธรรมชาลย์ (2561, หน้า 125-159) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยแวดล้อมการแข่งขันในการดำเนินงานธุรกิจธุรกิจสถานีบริการแก๊ส LPG ในประเทศไทย โดยผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการสถานีบริการแก๊ส LPG ด้านการวางแผน การประสานงาน และการควบคุม ส่งผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยปัจจัยด้านการควบคุมจะส่งผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันในภาพรวมมากที่สุด ทั้งนี้ ผู้ศึกษาเสนอแนะให้ผู้ประกอบการสถานีบริการแก๊ส LPG ในประเทศไทยควร (1) วางแผนการดำเนินการฉุกเฉินหรือแผนการสำรองหากเกิดเหตุการณ์ไม่สงบและแจ้งให้พนักงานทราบถึงนโยบายในการดำเนินงานเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินเหล่านั้น พร้อมกับนำเสนอแนวคิดใหม่ ๆ ในการแก้ไขปัญหาอยู่เสมอ (2) กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจนกับพนักงานใน

ทุกตำแหน่ง และจัดระบบความสัมพันธ์กับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อสร้างการเชื่อมโยงให้กับแต่ละหน่วยงานอย่างชัดเจน (3) ทำการสื่อสารองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ถ่ายทอดผ่านช่องทางการสื่อสารที่ชัดเจน มีระบบ Internal Announcement เพื่อให้พนักงานรับทราบข้อมูลตรงกันและสามารถแบ่งปันข้อมูลให้แกกันได้ พร้อมกับพัฒนาระบบอย่างสม่ำเสมอ (4) ชี้แจงการทำงานอย่างชัดเจนในแต่ละหน้าที่ และประสานงานผ่านช่องทางที่เหมาะสมเพื่อให้พนักงานมีความรู้ความเข้าใจตรงกัน และสร้างช่องทางให้เพียงพอในการติดต่อสื่อสาร และ (5) มีการตรวจสอบมาตรฐานความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ มีแบบแผนในการตรวจสอบชัดเจน และมีผลลัพธ์ในการพัฒนาอย่างรอบคอบและรัดกุมเพื่อสร้างความปลอดภัยให้กับระบบการทำงานและทำให้พนักงานมีความสบายใจในการทำงาน

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด PESL (ตัวแปรตาม)

กรมควบคุมมลพิษ (2561, หน้า 10) เสนอว่า แหล่งกำเนิดขยะมูลฝอยที่สำคัญภายในหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ อาคารสำนักงาน อาคารปฏิบัติการ ร้านจำหน่ายอาหาร โรงอาหาร หอพักบุคลากร ลานจอดรถ พื้นที่บริการ และอาคารอื่น ๆ เป็นต้น ดังนั้น หน่วยงานควรเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเพื่อให้บุคลากรทราบและมีความรู้ความเข้าใจในมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ และเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการลด คัดแยกขยะมูลฝอยในหน่วยงาน โดย (1) จัดการอบรมให้ความรู้หรือจัดกิจกรรมในรูปแบบ KM เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อให้พนักงาน/เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานเกิดจิตสำนึก มีความคุ้นเคย และเกิดเครือข่ายในการดำเนินการเพื่อลดและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย (2) จัดกิจกรรมรณรงค์เพื่อปลูกฝังค่านิยม สร้างจิตสำนึกในการลดและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย และ (3) การประชาสัมพันธ์ลดการใช้โฟมบรรจุอาหาร และถุงพลาสติกหิ้วในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ เสียงตามสาย Facebook วิทยุ บอร์ดนิทรรศการ เป็นต้น

กรมควบคุมมลพิษ (2547, หน้า 4-5) นำเสนอแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการขยะมูลฝอยใน 2 มิติ คือ (1) มิติการจัดเก็บขยะ วัดต้องจัดเตรียมภาชนะรองรับ (ถังขยะ) ให้เพียงพอกับขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น และความถี่ของการจัดเก็บจะทำให้ไม่เกิดปัญหาภาชนะไม่เพียงพอกับปริมาณขยะมูลฝอย และไม่เกิดภาพขยะมูลฝอยถูกทิ้งไว้ข้างถัง ความพอเพียงของพาหนะในการเก็บรวบรวมมูลฝอย สถานที่และระบบการกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสม และ (2) มิติการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เกี่ยวข้อง โดยประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านการจัดการขยะมูลฝอยหรือการรณรงค์ส่งเสริมการจัดเก็บ คัดแยก และลดปริมาณขยะมูลฝอยโดยกิจกรรมผ่านวัด เช่น การทอดผ้าป่าไรโซเคิล การส่งเสริมให้ใช้ภาชนะหรือวัสดุธรรมชาติในการบรรจุอาหารในการทำบุญเพื่อทดแทนและลดวัสดุที่กำจัดยาก เช่น พลาสติก กระป๋อง ขวด แก้ว เป็นต้น

สำนักงานประมาณของรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2560, หน้า ค-ง) ทำการวิเคราะห์เรื่อง การบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายใต้งบประมาณแผนงานบูรณาการ โดย

พบว่า สาเหตุหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้การแก้ไขปัญหายยะมูลฝอยไม่ประสบความสำเร็จ คือ การที่ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดจิตสำนึกที่ดีในการจัดการขยะมูลฝอย อีกทั้งยังพบว่า ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมยังไม่เข้าร่วมดำเนินการอย่างจริงจังเพื่อให้เกิดการบูรณาการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ทั้งนี้ สำนักงานประมาณของรัฐบาล สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเสนอแนะให้ (1) ทุกภาคส่วนควรนำมาตรการการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. 2559-2564) มาขับเคลื่อนการดำเนินงานของแผนงานบูรณาการด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้เกิดเป็นรูปธรรม และมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เช่น การรณรงค์ประชาสัมพันธ์และถ่ายทอดองค์ความรู้ รวมทั้งการส่งเสริมการตลาด คัดแยก และการนำกลับมาประโยชน์ (2) เร่งสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการหรือเทคโนโลยีการจัดการขยะในรูปแบบต่าง ๆ แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงสนับสนุนงบประมาณและบุคลากรให้เพียงพอและเหมาะสม และ (3) ภาครัฐควรหาวิธีการเพิ่มมูลค่าให้กับขยะ เช่น จัดทำกิจกรรม/โครงการประกวดชุมชนที่สามารถบริหารจัดการขยะได้ดี การส่งเสริมการแปรรูปขยะเป็นพลังงานทดแทนหรือเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพื่อนำไปจำหน่ายได้ราคาเพิ่มมากขึ้น เป็นต้น เพื่อเพิ่มแรงจูงใจด้านรายได้ให้กับประชาชนในการร่วมกันจัดเก็บขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบก่อนที่ซึ่งจะช่วยลดปริมาณขยะที่ต้องนำไปกำจัดให้เหลือน้อยที่สุด

อมรรักษ์ สวนจุฬ (2560, หน้า 11-21) ทำการศึกษาเรื่อง สภาพปัญหาการจัดการขยะของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคกลาง โดยพบว่า สภาพปัญหาการจัดการขยะของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคกลางโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้ อมรรักษ์ สวนจุฬเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคกลางควรให้ความสำคัญต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกหรือความตระหนักเกี่ยวกับการจัดการขยะแก่บุคลากร การสร้างรายได้เพิ่มขึ้นขององค์กร กระบวนการทำงานตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง การจัดระเบียบหรือภูมิทัศน์บริเวณจุดทิ้งขยะรวมให้สวยงาม รวมถึงตลอดถึงการประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่การเป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะและการบริหารจัดการขยะที่ดีให้แก่ชุมชนท้องถิ่น

กรมควบคุมมลพิษ (2552, หน้า 6-7) นำเสนอสาเหตุที่ทำให้การดำเนินการลดและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยในชุมชนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรนั้น คือ การที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน (1) รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนหรือผู้บริโภคคัดแยกขยะมูลฝอยไม่พอเพียงและไม่ต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลให้ความร่วมมือในการจัดเก็บไม่เกิดขึ้นอย่างเต็มที่ (2) ขาดองค์กรหลักที่รับผิดชอบในการดำเนินการเรื่องนี้โดยตรงทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น ซึ่งส่งผลให้ขาดความต่อเนื่องและการประสานงานในการดำเนินงาน และ (3) ไม่มีกฎระเบียบที่จะรองรับการดำเนินงาน

จารุวัฒน์ ดิงหะ (2561, หน้า 91-120) ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

โดยผลการศึกษาพบว่า (1) ปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต คือ ถังขยะไม่เพียงพอ บุคลากรและนักศึกษาขาดจิตสำนึกที่ดี การไม่มีนโยบายหรือกฎระเบียบ การจัดการขยะที่ชัดเจน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการขยะ รวมถึงความล่าช้าในการจัดเก็บขยะ ทำให้ยังมีขยะตกค้างและส่งกลิ่นเหม็น และ (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต คือ การกำหนดนโยบาย บุคคลผู้รับผิดชอบ และแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน การปลูกฝังทัศนคติที่ถูกต้องแก่บุคลากรและนักศึกษา การจัดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะ ระบบการเก็บขนขยะ การบริหารจัดการกำจัดขยะด้วยวิธีที่เหมาะสม และส่งเสริมให้มีการแปรรูปใหม่ (Recycle) หรือนำกลับมาใช้ใหม่ (Reuse)

กนกวรรณ รัตนานุกูล สุธิรา ชัยรักษา เงินถาวร พงศ์ประสิทธิ์ อ่อนจันทร์ และเมธิรา ไกรนที (2560) ทำการศึกษาเรื่อง สาเหตุปัญหาและแนวทางการจัดการขยะในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยผลการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชมีขยะมากขึ้นทุกปี ซึ่งมีสาเหตุปัญหาจาก (1) การขาดจิตสำนึกไม่ทิ้งขยะตามจุดที่มหาวิทยาลัยกำหนด บุคลากรผู้รับผิดชอบปล่อยปละละเลยให้เกิดขยะในพื้นที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะขยะที่เกิดขึ้นตามอาคาร (2) การใช้สิ่งของมากเกินไปจนเกิดความจำเป็น เช่น กระดาษ ถุงพลาสติก ในการซื้อสินค้าโดยห่อ และ (3) การจัดเก็บและทำลายไม่ถูกวิธี เช่น การเก็บให้เป็นที่เป็นทาง ดูแลรักษา และกำจัดขยะโดยไม่ส่งผลเสีย ส่วนแนวทางการจัดการขยะในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้แก่ (1) การลดการใช้กระดาษโดยใช้ให้คุ้มค่า (2) การใช้ซ้ำ โดยนำวัสดุหรือบรรจุภัณฑ์สินค้าประเภทต่าง ๆ เช่น กระดาษ แก้ว โลหะ และพลาสติก ที่ยังใช้ประโยชน์ได้กลับมาใช้ซ้ำที่คุ้มค่าที่สุด เพราะการใช้ครั้งเดียวทำให้เกิดขยะมากเกินไป และสูญเสียทรัพยากรในการผลิตวัสดุเหล่านี้ซ้ำ และ (3) การรีไซเคิลในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยนำวัสดุเหลือใช้กลับมาปรับเปลี่ยนรูปแบบ หรือพัฒนารูปแบบใหม่ ให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การนำขวดน้ำพลาสติกมาใช้ใส่น้ำอีกครั้ง หรือนำมาตัดให้เป็นกระป๋องเพื่อใช้ตัดดินบรรจุในถุง หรือทำเป็นแจกันใส่ดอกไม้ เป็นต้น ทั้งนี้ ผู้ศึกษาเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชควร (1) ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรทราบถึงวิธีการคัดแยกและกำจัดขยะอย่างถูกวิธี (2) รณรงค์ให้บุคลากรนำขยะที่สามารถใช้ได้นำกลับมาใช้ใหม่อีกครั้งเพื่อลดการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง (3) ส่งเสริมให้บุคลากรรู้จักวิธีลดขยะในแหล่งกำเนิด

ธนกฤต บวกขุนทด (2553) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษารูปแบบการจัดการการจัดเก็บขยะชุมชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลโนนเมืองพัฒนา อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา โดยผลการศึกษาพบว่า (1) สาเหตุของการทิ้งขยะไม่ถูกวิธีนั้นมาจากประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนเมืองพัฒนายังขาดความรู้ความเข้าใจในรูปแบบของการจัดการการเก็บขยะมูลฝอยและการคัดแยกการทิ้งขยะให้ถูกวิธี รวมถึงขาดการประชาสัมพันธ์และการให้ความรู้

เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน และ (2) แนวทางการแก้ไข คือ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนเมืองพัฒนาควรประสานงานกับสำนักงานสาธารณสุขหรือสถานีอนามัยในเขตตำบลโนนเมืองพัฒนามาให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการการเก็บขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะที่สามารถนำกลับมาใช้งานได้ อีก หรือนำมาขายให้กับพ่อค้าคนกลางเพื่อหารายได้มาเสริมให้กับครัวเรือนได้อีกทางหนึ่ง รวมถึงการทิ้งขยะของคนในชุมชนที่ถูกสุขลักษณะเพื่อไม่ให้เกิดโรคระบาด

วิจิตรา ใหม่จันทร์ พิชามญชุ กำมั่งละการ และสุภาภรณ์ ศิริโสภณา (2554, หน้า 75-81) ทำการศึกษาเรื่อง การแยกประเภทขยะมูลฝอยในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยผลการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการแยกขยะด้วยการตั้งภาชนะรองรับขยะมูลฝอย เพื่อให้มีการแยกขยะใหญ่ประเภทก้อนที่จะทิ้งลงในภาชนะรองรับ เพื่อให้ง่ายต่อหน่วยงานที่จะกำจัด และเพื่อสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น รวมถึงสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด อย่างไรก็ตาม การทิ้งขยะที่ปะปนกันซึ่งอาจเกิดจากภาชนะรองรับขยะมูลฝอยไม่เพียงพอตามสถานที่ต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย หรืออาจเป็นเพราะขยะมูลฝอยส่วนใหญ่เป็นมูลฝอยทั่วไปประเภทถุงพลาสติก หรือมีป้ายบอกไม่ชัดเจน หรือสีของถังรองรับขยะไม่เป็นสากล ทำให้สับสน ดังนั้น ผู้ศึกษาเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยควรมีภาชนะรองรับให้เพียงพอ และควรมีภาชนะรองรับขยะมูลฝอย 4 ถังตามมาตรฐานของกรมควบคุมมลพิษเพื่อที่จะแยก (1) ขยะอันตราย (ถังสีเทาฝาแดงหรือถังสีแดง) (2) ขยะรีไซเคิล (ถังสีเหลือง) (3) ขยะย่อยง่าย (ถังสีเขียว) และ (4) ขยะทั่วไป (ถังสีฟ้าหรือถังสีน้ำเงิน) เพราะว่ววิธีการกำจัดขยะแต่ละประเภทไม่เหมือนกัน และที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยควรปลูกจิตสำนึกแก่นิสิตและบุคลากรให้ทำการแยกขยะก่อนทิ้ง และเขาใจคุณค่าของสิ่งของเหลือใช้ต่าง ๆ ว่าขยะหรือสิ่งของเหลือใช้บางประเภทสามารถใช้ประโยชน์ได้หลายครั้ง บางประเภทสามารถเพิ่มมูลค่า และนำไปรีไซเคิลได้ ทั้งนี้เพื่อลดปริมาณขยะ และเพื่อสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น

พิรยา วัชรไทย์ จำลอง โพธิ์บุญ และจุฑารัตน์ ชมพันธุ์ (2557) ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเมืองแกลง จังหวัดระยอง โดยผลการศึกษาพบว่า (1) ปัจจัยภายในของการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลเมืองแกลงที่ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีวิธีการคิดอย่างเป็นระบบ มีการปฏิบัติงานเชิงประจักษ์ บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความกระตือรือร้น มีความชำนาญด้านการจัดการขยะมูลฝอยแต่ยังขาดแคลนบุคลากรระดับปฏิบัติการ มีการแบ่งงานตามหน้าที่อย่างชัดเจน มีการนำระบบมาตรฐาน ISO 14001 มาใช้ในการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม นโยบาย/แผน/โครงการยึดหลักการมีส่วนร่วม

5) คณะสังคมศาสตร์ เป็นคณะที่แยกตัวออกมาจากคณะมนุษยศาสตร์ โดยรับผิดชอบด้านการเรียนการสอน และการวิจัยด้านรัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา และด้านนิติศาสตร์ และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

6) วิทยาลัยพุทธศาสตร์ มีภารกิจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน งานวิจัย และพัฒนา งานควบคุมมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของส่วนงาน และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

7) วิทยาลัยพระธรรมทูต มีภารกิจเกี่ยวกับงานจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาพระธรรมทูต จัดการฝึกอบรมพระธรรมทูต วิจัย พัฒนารูปแบบและวิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.5.2.2 ส่วนงานสนับสนุนการศึกษา ประกอบด้วย 9 ส่วนงาน คือ

1) สำนักงานอธิการบดี มีภารกิจเกี่ยวกับงานทั่วไป งานบุคคล งานกิจการนิสิต งานกิจการพิเศษ งานคลังและทรัพย์สิน งานกิจการวิทยาเขต งานนิติการ งานนโยบาย แผนพัฒนาและงบประมาณ งานหลักสูตร ตำราทางวิชาการ งานวิเทศสัมพันธ์ งานสื่อสารองค์กร งานอาคารสถานที่และยานพาหนะ งานมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา งานตรวจสอบและประเมินผล งานส่งเสริมการสอนศิลปกรรม และงานสภามหาวิทยาลัย และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2) สำนักหอสมุดเทคโนโลยีสารสนเทศ มีภารกิจเกี่ยวกับงานพัฒนาและให้บริการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีการศึกษา ส่งเสริม พัฒนา และให้บริการด้านทรัพยากรสารสนเทศ และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

3) สำนักส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการสังคม มีภารกิจเกี่ยวกับงานประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ของมหาวิทยาลัย งานธรรมนิเทศ งานจัดการเรียนการสอนอภิธรรม งานจัดการเรียนการสอนพุทธศาสนาและบริการฝึกอบรมคุณธรรมแก่เด็กและเยาวชน และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

4) สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ รับผิดชอบด้านงานวางแผนและพัฒนางานวิจัย และนักวิจัยของมหาวิทยาลัย ประสานงานจัดหาทุนสนับสนุนงานวิจัย รับรอง เผยแพร่และนำผลงานวิจัยไปใช้ และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

5) สถาบันภาษา มีหน้าที่และรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและบริการด้านภาษาต่างประเทศแก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยและบุคคลทั่วไป รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านภาษาและวัฒนธรรมทั้งในระดับชาติ อาเซียน และระดับนานาชาติ และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

6) สถาบันวิปัสสนาธุระ มีภารกิจเกี่ยวกับการวางแผน พัฒนา ส่งเสริม เผยแพร่ และให้บริการวิชาการด้านการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ฝึกอบรมคุณธรรม งานพัฒนาคุณภาพวิปัสสนาจารย์ งานวิจัย พัฒนารูปแบบและวิธีปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน สร้างเครือข่ายสำนักปฏิบัติธรรม หน่วยอบรมคุณธรรมให้กว้างขวาง และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

7) ศูนย์อาเซียนศึกษา มีภารกิจเกี่ยวกับการบริหารงาน การวางแผนงาน การพัฒนาเครือข่าย การศึกษาวิจัย การจัดระบบสารสนเทศ การให้บริการวิชาการองค์ความรู้ที่ของ ประชาชน มีช่องทางการประชาสัมพันธ์หลายทางเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชน มีวิธีการจัดการขยะมูลฝอยที่ เหมาะสมกับเทศบาล และ (2) ปัจจัยภายนอกของการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลเมืองแกลงที่ ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ผู้นำชุมชนและประชาชนมีความกระตือรือร้น และมีจิตสำนึกในด้าน สิ่งแวดล้อม แต่ยังมีประชากรแฝงที่ไม่ให้ความร่วมมือในการจัดการสิ่งแวดล้อม ในขณะที่หน่วยงานของรัฐ และองค์กรด้านสิ่งแวดล้อมเข้ามาช่วยสนับสนุนการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล

สุพรรณษา พาหาสิงห์ และสัมพันธ์ พลภักดิ์ (2561) ทำการศึกษาเรื่อง การบริหาร จัดการด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแห่น อำเภอพนม สารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยผลการศึกษาพบว่า (1) ปัญหาการบริหารจัดการที่สำคัญคือ องค์การ บริหารส่วนตำบลหนองแห่นไม่ได้จัดหาภาชนะรองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้กับชุมชนอย่าง เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน (2) แนวทางการพัฒนาที่สำคัญคือ องค์การบริหารส่วนตำบล หนองแห่นควรจัดหาภาชนะรองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้กับชุมชนอย่างเพียงพอต่อความ ต้องการของประชาชน และ (3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการ จัดเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลประสบผลสำเร็จ แบ่งเป็น ปัจจัยภายใน ได้แก่ การที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองแห่นมีการวางแผนการจัดการที่ดี และเจ้าหน้าที่จัดเก็บขยะมีความตั้งใจ มีความ รับผิดชอบ และปัจจัยภายนอก ได้แก่ การที่ประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ให้ความร่วมมือกับ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแห่นในการทิ้งขยะให้เป็นที่ทาง และให้ความร่วมมือในการคัดแยก ขยะอย่างจริงจัง

วันวิสาข์ คงพิรุณ สรัญญา ถีป้อม และวิโรจน์ จันทร (2560, หน้า 310-321) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจัดการขยะในหมู่บ้านโป่งปะ ตำบลแก่งโสภา อำเภอ วังทอง จังหวัดพิษณุโลก โดยผลการศึกษาพบว่า ความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ดังนั้น ผู้ศึกษาเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควร เน้นส่งเสริมความรู้ในเรื่องที่ประชาชนยังมีความรู้น้อย เช่น ประเภทของขยะวิธีการกำจัดขยะที่ ถูกต้อง โดยเฉพาะขยะอันตราย รวมถึงผลกระทบจากการเผาขยะ เป็นต้น

วนิดา เสริมเหลา และศุภวัฒน์นกร วงศ์ธนวุธ (2564, หน้า 234-249) ทำการศึกษา เรื่อง ถอดบทเรียนความสำเร็จจากการจัดการขยะของประเทศญี่ปุ่น สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และได้หวั่น โดยผลการศึกษาพบว่า ทั้ง 4 ประเทศนำแนวคิด 3Rs มาใช้เพื่อลดปริมาณขยะ ณ แหล่งกำเนิด โดย ประชาชนทำการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง การแบ่งถังขยะตามประเภทขยะ เมื่อพิจารณาภาพรวมใน กระบวนการจัดการขยะแบ่งเป็น 3 กลุ่มหลัก ๆ คือ การคัดแยก โดยพบว่าประเทศญี่ปุ่นและ เกาหลีใต้มีความโดดเด่นเรื่องการสร้างจิตสำนึก การรวบรวมและเก็บขน ส่วนไต้หวันมีมาตรการบังคับ

ให้ประชาชนออกมาทิ้งขยะที่รถด้วยตนเอง และทุกประเทศมีแนวทางการกำจัดขยะที่คล้ายกันคือ การนำเทคโนโลยีมาช่วยจัดการในการกำจัดขยะ สำหรับมาตรการทางกฎหมาย พบว่า ทั้ง 4 ประเทศ ได้ออกมาตรการที่คล้ายกันคือ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบของตนเอง นอกจากนี้ เกาหลีใต้และไต้หวันได้พัฒนาแอปพลิเคชันมาช่วยในการรวบรวมและเก็บขน ทั้งนี้ ผู้ศึกษาเสนอแนะให้ภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการสร้างจิตสำนึกในการคัดแยกขยะที่ถูกต้อง และการส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการแบบมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง รวมถึงบทบาทด้านกลไกของตลาดที่เข้มข้นขึ้นมากกว่าที่ผ่านมา

สรารุณี โพธิ์ศรี (2560) ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี โดยผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่สังกัดคณะที่ต่างกัน มีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน ในขณะที่บุคลากรที่มีสถานภาพและสังกัดหน่วยงานที่ต่างกันมีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน รวมถึงความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกทั้ง 3 ด้าน ในขณะที่พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของบุคลากรมีความสัมพันธ์กับความรู้และความตระหนักในเชิงบวก แต่ความรู้กับความตระหนักของบุคลากรไม่มีความสัมพันธ์กัน

พระบุญธรรม ชุ่มเย็น สุนทรี จินธรรม และปณณรภัส ถกถกติกิตี (2561, หน้า 332-343) ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการพัฒนาศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของวัดจังหวัดปทุมธานี โดยผลการศึกษาพบว่า (1) ขยะมูลฝอยในวัดส่วนใหญ่มาจากขยะวัสดุบรรจุห่อหุ้มอาหาร และขยะจากกิจกรรมการฌาปนกิจศพ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่ดำเนินการจัดเก็บขยะมูลฝอยแก่วัด ทั้งนี้ วัดต้องการให้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยในวัด (2) รูปแบบศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของวัดในจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย การให้ความรู้ภายใต้หลักการลดปริมาณและใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอยผ่าน 6 ฐานการเรียนรู้เพื่อผู้เรียนรู้ มีความเข้าใจถึงที่มาของขยะ และส่งเสริมเจตคติที่ดีให้เกิดขึ้นในตัวผู้เข้ารับการเรียนรู้ และสามารถปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้ ปัจจัยสนับสนุน คือ การมีส่วนร่วมประชาชนในชุมชนและการสนับสนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สรุป ผู้ศึกษาได้นำงานวิจัยข้างบนนี้ไปปรับใช้ในการสร้างแบบสอบถาม รวมถึงในการอภิปรายและเสนอแนะในบทที่ 5

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้ศึกษากำหนดวิธีดำเนินการวิจัยสำหรับการศึกษา เรื่อง “การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดยแบ่งออกเป็น 7 หัวข้อ ดังนี้

- 3.1 วิธีดำเนินการศึกษา
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและวิธีการสร้างเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 แผนการดำเนินงาน

3.1 วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้มีรูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ที่ได้ข้อมูลมาจากการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Study) ด้วยการสุ่มตัวอย่างจากประชากรเป็นจำนวนมาก โดยใช้แบบสอบถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ศึกษากำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษานี้ ดังนี้

3.2.1 ประชากร คือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวม 982 รูป/คน (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2563, หน้า 40-43)

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 284 รูป/คน โดยจำนวนนี้ได้มาจากการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1967, p. 398) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.05 ดังนี้

สูตร
$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = ขนาดของประชากรทั้งหมด
 e = ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.05

แทนค่าสูตร

$$n = \frac{982}{1 + (982)(0.0025)}$$

$$n = \frac{982}{1 + 2.46}$$

$$n = \frac{982}{3.46}$$

$$n = 283.82 \cong 284$$

จากการคำนวณด้วยสูตรดังกล่าว ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 284 รูป/คน

การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างเช่นนี้ เป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ซึ่งหมายถึง การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักวิชาการทางสถิติ หรือสอดคล้องกับหลักวิชาการทางสถิติ (Cowles & Nelson, 2015, pp. 13-34)

ผู้ศึกษา และผู้ช่วยอีก 3 คนช่วยกันแจกแบบสอบถาม จำนวน 284 ชุด/รูป/คน ระหว่างวันที่ 15 มีนาคม 2564 ถึงวันที่ 30 มีนาคม 2564 และเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาได้จำนวน 256 ชุด/รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 90.14 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 284 รูป/คน

สำหรับรายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ และกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมได้จริงและสมบูรณ์ ได้แสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

(หน่วย : รูป/คน)

จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูลได้จริง
982	284	256 (ร้อยละ 90.14)

เหตุผลผู้ศึกษาเลือกบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาคั้งนี้ เพราะเป็นบุคลากรภายใน และเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงมีแนวโน้มที่จะทราบและเข้าใจการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างสอดคล้องกับข้อเท็จจริง ตรงประเด็น และมากเพียงพอ เช่นนี้ จึงทำให้เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณภาพ และน่าเชื่อถือ

สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษาไม่เลือกประชาชนทั่วไป หรือบุคลากรของหน่วยงานอื่น เช่น เทศบาล เนื่องจากเป็นบุคคลภายนอก และไม่ได้รับผลโดยตรงอย่างใกล้ชิดจากการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนั้น ข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการย่อมมีแนวโน้มที่จะคลาดเคลื่อนจากความ เป็นจริง

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษากำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยสำหรับการศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” (บทที่ 1 ข้อ 1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย) ประกอบด้วยกรอบแนวคิดส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ (เหตุ) และกรอบแนวคิดส่วนที่เป็นตัวแปรตาม (ผล) ดังนี้

3.3.1 กรอบแนวคิดส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ (เหตุ) คือ แนวคิด POCCC ของ Fayol (2011, pp. 52-64) ที่ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) การวางแผน (Planning: P) (2) การจัดองค์การ (Organizing: O) (3) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (Commanding: C) (4) การประสานงาน (Coordinating: C) และ (5) การควบคุม (Controlling: C) โดยมุ่งศึกษาใน 2 ประเด็น คือ

1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2) แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เหตุผลที่ผู้ศึกษากำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ (เหตุ) โดยใช้แนวคิดเดียวกัน คือ แนวคิด POCCC นั้น อธิบายได้ว่า การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษา (1) ปัญหาการบริหารจัดการ และ (2) แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง เมื่อได้ข้อมูลปัญหา (หรืออีกนัยหนึ่งคือ สาเหตุ) เกี่ยวกับการบริหารจัดการตามแนวคิด POCCC แล้ว จากนั้น ผู้ศึกษาแสวงหาแนวทางแก้ไขโดยใช้กรอบแนวคิดเดียวกันกับปัญหา เพราะเป็นการแก้ไขอย่างตรงจุดที่สุด หากผู้ศึกษาใช้กรอบแนวคิดอื่น อาจจะได้แนวทางแก้ไขที่ไม่ตรงกับปัญหา (คือ สาเหตุ) หรืออาจนำไปสู่การเกิดปัญหาใหม่ก็ได้ ซึ่งถือว่าไม่ใช่วิธีการแก้ไขปัญหาคือตรงจุด

เหตุผลที่ผู้ศึกษานำ “แนวคิด POCCC” มาใช้เป็นกรอบแนวคิดส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ เนื่องจากเป็นแนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ที่เป็นที่รู้จัก และครอบคลุมสาระสำคัญของการบริหารจัดการองค์การหรือหน่วยงานที่ศึกษาในครั้งนี้

3.3.2 กรอบแนวคิดส่วนที่เป็นตัวแปรตาม คือ แนวคิด PESL ของ Aguilar (1976) ที่ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) เจตจำนงของผู้บริหาร (Politics: P) (2) การมุ่งใจเพื่อเสริมรายได้ (Economic: E) (3) ความรู้ความเข้าใจของบุคลากร (Social: S) และ (4) กฎระเบียบ (Law: L) โดยมุ่งศึกษาใน 1 ประเด็น คือ การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL

จากนั้น ผู้ศึกษานำข้อมูลส่วนนี้ได้มาจากการคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นตัวแปรตาม (คือ การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL) ไปศึกษาวิเคราะห์โดยคำนวณหาความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระ (คือ แนวคิด POCCC) ทั้งนี้ เพื่อนำไปสู่การนำเสนอ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จตามแนวคิด POCCC ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรหลักที่ต้องการศึกษาในครั้งนี้” โดยเรียงตามลำดับค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามจากมากไปน้อย

ส่วนเหตุผลที่นำ “แนวคิด PESL” นี้มาปรับใช้ เนื่องจากเป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์การ ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน โดยเป็นปัจจัยที่สอดคล้องกับสภาพการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมของพื้นที่ที่ศึกษา และวัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้

นอกจากนี้ การที่ผู้ศึกษากำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยที่ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามที่มีความสัมพันธ์อย่างเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน (Causality) นั้น อธิบายได้ว่า ในการศึกษาคั้งนี้ หลังจากทีผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา (1) การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL (สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.) (2) ความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC กับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL (สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.) เสร็จสมบูรณ์แล้ว ผลที่จะได้รับ หรือผลที่จะตามมาในทิศทางที่ดีขึ้น หรือเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีขึ้นกว่าเดิม คือ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จตามแนวคิด POCCC” ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระนั่นเอง

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและวิธีการสร้างเครื่องมือ

การศึกษาคั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งวิธีการสร้างเครื่องมือแบ่งออกเป็น 3 หัวข้อย่อย ดังนี้

3.4.1 หลักเกณฑ์การสร้างข้อคำถามที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

1) คำนึงถึงวัตถุประสงค์การวิจัยและขอบเขตของการวิจัยของการศึกษา ซึ่งในที่นี้ คือ การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2) ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวคิดพื้นฐานสำหรับการตั้งคำถามหรือสร้างแบบสอบถาม

3) ใช้การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งพบว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะใน 2 ประเด็น ได้แก่ (1) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการจัดเก็บขยะอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ ดำเนินงาน หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะในเขตพื้นที่อย่างไม่ครอบคลุม และไม่ทั่วถึง และ (2) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการในการขนย้ายขยะไปสู่แหล่งกำจัดขยะอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้มีขยะตกค้างในโรงเก็บขยะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยผู้ศึกษา เลื่อนำปัญหาดังกล่าวมาเพียง 1 ปัญหา คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอ

วังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ ดำเนินงาน หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะในเขตพื้นที่
 อย่างไม่ครอบคลุม และไม่ทั่วถึง มาใช้เป็นตัวอย่างในการสร้างแบบสอบถาม เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่
 ตอบแบบสอบถามมองเห็นภาพอย่างเข้าใจ และตอบแบบสอบถามได้อย่างตรงประเด็นและ
 เฉพาะเจาะจงเพิ่มมากขึ้น

4) ขอรับคำปรึกษา คำแนะนำ และความร่วมมือจากผู้มีความรู้ความสามารถหรือ
 ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษา รวมถึงอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้า
 อีสาระเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขข้อคำถาม

3.4.2 ลักษณะแบบสอบถาม

ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างตอบโดยสร้างแบบสอบถามแบบมาตร
 ประเมินค่าหรือมาตราส่วนประเมินค่าตามแนวคิดของ Likert (2006, pp. 318-320) โดยกำหนดให้มี
 น้ำหนักเปรียบเทียบกัน และเป็นการแบ่งมาตราส่วนประมาณค่าของการตีความหมายออกเป็น 5
 ระดับ (5=มากที่สุด 4=มาก 3=ปานกลาง 2= น้อย และ 1= น้อยที่สุด) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ
 แบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว

สำหรับเกณฑ์การวิเคราะห์ระดับแต่ละข้อ ผู้ศึกษาใช้การคำนวณช่วงการวัดตาม
 แนวคิดของ Best & Kahn (2006, pp. 318-320) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยใช้ค่าคะแนนสูงสุด
 ลบด้วยค่าคะแนนต่ำสุด แล้วนำมาหารด้วยจำนวนกลุ่มหรือระดับการวัดที่ต้องการแบ่ง ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ระดับของช่วงคะแนน} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับการวัด}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

โดยผู้ศึกษาได้กำหนดคะแนนเฉลี่ยดังนี้

ช่วงคะแนน 4.21 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ช่วงคะแนน 3.41 – 4.20	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ช่วงคะแนน 2.61 – 3.40	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ช่วงคะแนน 1.81 – 2.60	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ช่วงคะแนน 1.00 – 1.80	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ในส่วนของเกณฑ์การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (r) ผู้ศึกษากำหนดเกณฑ์ในการกำหนดระดับการวัดความสัมพันธ์ตามแนวทางของฟงร็อนน์ ทวีรัตน์ (2540, หน้า 144) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ระดับความสัมพันธ์
0.80-1.00	สูง
0.60-0.79	ค่อนข้างสูง
0.40-0.59	ปานกลาง
0.20-0.39	ค่อนข้างต่ำ
0.00-0.19	ต่ำ

สำหรับเนื้อหาภายในแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยข้อคำถามปลายปิด โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และประเภทของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลส่วนนี้ประกอบด้วยคำถาม 3 ข้อคำถาม

ส่วนที่สอง เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ที่ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) การวางแผน (2) การจัดองค์การ (3) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (4) การประสานงาน และ (5) การควบคุม (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.) ข้อมูลส่วนนี้ประกอบด้วยคำถาม 10 ข้อคำถาม

ส่วนที่สาม เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ที่ประกอบด้วย 5 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2.) ข้อมูลส่วนนี้ประกอบด้วยคำถาม 10 ข้อคำถาม

ส่วนที่สี่ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL ได้แก่ ด้าน (1) เจตจำนงของผู้บริหาร (2) การจูงใจเพื่อเสริมรายได้ (3) ความรู้ความเข้าใจของบุคลากร และ (4) กฎระเบียบ (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.) ข้อมูลส่วนนี้ประกอบด้วยคำถาม 8 ข้อคำถาม

3.4.3 การทดสอบแบบสอบถาม

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการทำวิจัยภาคสนาม ผู้ศึกษาสร้างหรือออกแบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถามหรือตัวชี้วัด (indicator) ให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตของการวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัยของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ซึ่งมีขั้นตอนทดสอบแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ดังนี้

ขั้นตอนที่หนึ่ง การยกร่างแบบสอบถาม โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และขอบเขตของการวิจัยของการศึกษาคั้งนี้

ขั้นตอนที่สอง การตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) (Turner & Carlson, 2003, pp. 163-171) โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประกอบด้วย

(1) รองศาสตราจารย์ ดร.จิระ ประทีป สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์และนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยรังสิต

(2) อาจารย์ ดร.สฤกษ์เกียรติ แจ่มสมบูรณ์ หลักสูตรพัฒนบริหารศาสตรมหาวิทาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

(3) ดร.ภาสกร เหมกรณ์ ที่ปรึกษาด้านพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น (รักษาการ) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม เพื่อตรวจสอบแบบสอบถามอันเป็นการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา หรือหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) โดยคำนวณตามสูตร ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC แทนดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทนผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

N แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยที่

+1 แนใจว่าสอดคล้อง

0 ไม่แนใจว่าสอดคล้อง

-1 แนใจว่าไม่สอดคล้อง

จากนั้น ผู้ศึกษาเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป จากข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 28 ข้อ ซึ่งเป็นข้อคำถามที่มีค่า IOC อยู่ในช่วง 0.60-1.00 รวม 28 ข้อ รายละเอียดตามภาคผนวก ข.

ขั้นตอนที่สาม การตรวจสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามในส่วนของความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษ จำนวน 30 คน แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าความน่าเชื่อถือจากสูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach (2012, p. 161) โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์สำหรับ

คอมพิวเตอร์ ซึ่งหากได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จะถือว่าแบบสอบถามนั้นมีความน่าเชื่อถือและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ ทั้งนี้ อาจคำนวณโดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

α = ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม
 n = จำนวนข้อแบบสอบถามทั้งหมด
 $\sum S_i^2$ = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละคำถาม
 S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถาม

แทนค่า $\alpha = \frac{28}{27} \left[1 - \frac{16.10}{89.43} \right]$
 $= 1.04 * 0.82$
 $= 0.85$

โดยแบบสอบถามนี้มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาทั้งหมดเท่ากับ 0.85 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

ขั้นตอนที่สี่ การนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยผู้ศึกษา และผู้ช่วยอีก 3 คนแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบ และเก็บรวบรวมกลับมาประมวลผลและวิเคราะห์ต่อไป

ทั้งนี้ เมื่อผู้ศึกษาพบข้อบกพร่องในขั้นตอนใดของการดำเนินการข้างต้น ผู้ศึกษาทำการปรับปรุงแก้ไขจนผ่านทุกขั้นตอน

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาแบ่งวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ 3 วิธี ดังนี้

3.5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร หรือการวิจัยเอกสาร (Document Data Collection) ผู้ศึกษาทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากตำรา หนังสือ รายงานผลการวิจัย สถิติ ตัวเลข และเอกสารต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ รวมตลอดถึงข้อมูลที่ได้จากอินเทอร์เน็ตเพื่อใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย กรอบแนวคิดการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งนำไปใช้ในการสร้างแบบสอบถาม การอภิปรายผล ตลอดจนการเสนอแนะแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3.5.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม (Field Data Collection) ผู้ศึกษา และผู้ช่วยอีก 3 คนได้ร่วมกันแจกแบบสอบถาม จำนวน 284 ชุด/รูป/คน ระหว่างวันที่ 15 มีนาคม 2564

ถึงวันที่ 30 มีนาคม 2564 เพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตอบแบบสอบถาม จากนั้น ได้ร่วมกันเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาได้ จำนวน 258 ชุด/รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 90.14 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 284 รูป/คน (ดังแสดงรายละเอียดไว้แล้วในตารางที่ 3.1)

3.5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการณ์ (Observation Data Collection) ผู้ศึกษาได้ทำการสังเกตกลุ่มตัวอย่างจากประสบการณ์ของผู้ศึกษา ดังนี้

- 1) สังเกตภาพรวมการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC 5 ด้าน
- 2) สังเกตสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทั้งนี้ ข้อมูลในส่วนนี้เป็นเพียงข้อมูลเสริมเพื่อใช้เสริม หรือคัดค้านข้อมูลหลักที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลข้างต้นแล้ว ผู้ศึกษากำหนดวิธีวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.6.1 วิธีการประมวลผลข้อมูล ประกอบด้วย

- 1) รวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการวิจัยภาคสนาม
- 2) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกชุด
- 3) จัดคำตอบเป็นกลุ่มและเป็นหมวด โดยกำหนดรหัส (Code) ข้อมูล พร้อมทั้งจัดทำคู่มือรหัสด (Codebook) และบันทึกรหัสข้อมูลลงในตารางในเครื่องคอมพิวเตอร์

3.6.1.4 ประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3.6.2 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณมีดังนี้

- 1) ค่าสถิติร้อยละ (percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และประเภทของกลุ่มตัวอย่าง
- 2) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC (2) แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬา

ลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC และ (3) การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL

3) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient หรือค่า r) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC กับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL เพื่อนำไปสู่การกำหนดปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จตามแนวคิด POCCC

หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว ผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ในตารางหรือเป็นการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง (Contingency Analysis) (Kateri, 2014) รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analytical Approach) โดยเขียนพรรณนาหรืออธิบายใต้ตาราง (Wetcher-Hendricks, 2011)

สำหรับรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งแบ่งเป็น 4 ส่วน ผู้ศึกษาได้ดำเนินการ ดังนี้ ส่วนที่หนึ่ง เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับเพศ ระดับการศึกษา และประเภทของกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้ศึกษานำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมด้วยคำอธิบาย

ส่วนที่สอง เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.) โดยผู้ศึกษานำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางพร้อมคำอธิบาย

ส่วนที่สาม เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2.) โดยผู้ศึกษานำมาหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย

ส่วนที่สี่ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL 4 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.) โดยผู้ศึกษานำมาหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย

ส่วนที่ห้า เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC กับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.) โดยผู้ศึกษานำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย

ส่วนที่หก เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จตามแนวคิด POCCC (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.) โดยผู้ศึกษานำเสนอในรูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

3.7 แผนการดำเนินงาน

การศึกษานี้ดำเนินการระหว่างเดือนมกราคม 2564 – เดือนมิถุนายน 2564 รวมระยะเวลา 6 เดือน โดยแบ่งแผนการดำเนินงานตลอดโครงการเป็น 4 ระยะ ดังนี้

- 1) การรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยและเอกสารต่าง ๆ 2.5 เดือน
 - 2) การรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม 0.5 เดือน
 - 3) การประมวลผลข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล 2.0 เดือน
 - 4) การเสนอผลการศึกษา และจัดทำเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ 1.0 เดือน
- รายละเอียดดังตารางที่ 2

GRAD VRU

ตารางที่ 2 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ และระยะเวลาดำเนินงาน

แผนการดำเนินงาน	ระยะเวลาดำเนินงาน					
	มกราคม 2564	กุมภาพันธ์ 2564	มีนาคม 2564	เมษายน 2564	พฤษภาคม 2564	มิถุนายน 2564
1. รวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยและเอกสารต่าง ๆ	←→					
2. รวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม			←→			
3. ประมวลผลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล				←→		
4. เสนอผลการศึกษาและจัดทำเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์						←→

หมายเหตุ ผู้ศึกษาทำการปรับปรุงข้อมูลเพื่อให้การวิจัยทันสมัยตลอดเวลา

GRAD VRU

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษา เรื่อง “การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ประกอบด้วย 7 หัวข้อ ดังนี้

4.1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

4.3 การวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.)

4.4 การวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2.)

4.5 การวิเคราะห์การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.)

4.6 การทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC กับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.)

4.7 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จ (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.)

ทั้งนี้ ผู้ศึกษากำหนดสัญลักษณ์และความหมายเพื่อใช้ประกอบการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

2) \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

3) S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4) r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

5) Sig. แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

6) ** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษากำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาซึ่งประกอบด้วยกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ (เหตุ) และกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรตาม (ผล) ดังนี้

4.1.1 กรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ ได้แก่ แนวคิด POCCC ของ Fayol (2011, pp. 52-64) ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ (1) การวางแผน (Planning: P) (2) การจัดองค์การ (Organizing: O) (3) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (Commanding: C) (4) การประสานงาน (Coordinating: C) และ (5) การควบคุม (Controlling: C)

4.1.2 กรอบแนวคิดที่เป็นตัวแปรตาม คือ แนวคิด PESL ของ Aguilar (1967) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) เจตจำนงของผู้บริหาร (Politics: P) (2) การจูงใจเพื่อเสริมรายได้ (Economic: E) (3) ความรู้ความเข้าใจของบุคลากร (Social: S) และ (4) กฎระเบียบ (Law: L)

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง รวม 284 รูป/คน ซึ่งได้รับกลับคืนจำนวน 256 ชุด/รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 90.14 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และนำมาตรวจสอบและคัดแยก พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 256 รูป/คน มีความเห็นว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ จึงเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณภาพเนื่องจากทราบและเข้าใจปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นอย่างดี ประกอบกับผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบแบบสอบถามทุกข้ออย่างครบถ้วน จึงถือเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ โดยผู้ศึกษานำข้อมูลไปวิเคราะห์หาค่าความถี่และค่าร้อยละ ตามตารางที่ 3 ดังนี้

GRAD VRU

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามแสดงค่าจำนวนและค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ การศึกษา และประเภท

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง		กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม (n=256)	
		จำนวน (รูป/คน)	ร้อยละ
1. เพศ	1.1 ชาย	179	69.9
	1.2 หญิง	77	30.1
	รวม	256	100.00
2. การศึกษา	2.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	15	5.9
	2.2 ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี	241	94.1
	รวม	256	100.00
3. ประเภท	3.1 บุคลากรสายวิชาการ	85	33.2
	3.2 บุคลากรสายปฏิบัติการ	171	66.8
	รวม	256	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยแสดงค่าจำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง 3 เรื่อง มีดังนี้

1) เรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 69.9) เป็นชาย และที่เหลือ (ร้อยละ 30.1) เป็นหญิง

2) เรื่องการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 94.1) มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี และที่เหลือ (ร้อยละ 5.9) มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

3) เรื่องประเภทของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 66.8) เป็นบุคลากรสายปฏิบัติการ และที่เหลือ (ร้อยละ 33.2) เป็นบุคลากรสายวิชาการ

4.3 การวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.)

ผู้ศึกษาวิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามตารางที่ 4-9 ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ในภาพรวม

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ตามแนวคิด POCCC	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านการวางแผน	2.55	1.03	น้อย	5
2. ด้านการจัดองค์การ	3.06	0.96	ปานกลาง	4
3. ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ	3.64	0.74	มาก	2
4. ด้านการประสานงาน	3.44	0.73	มาก	3
5. ด้านการควบคุม	4.15	0.78	มาก	1
รวม	3.37	0.47	มาก	

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ในภาพรวม พบว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิด POCCC ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.37$, S.D.= 0.47)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิด POCCC ในรายด้าน อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน ระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน และระดับน้อย จำนวน 1 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการควบคุม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D.= 0.78)

ลำดับที่ 2 ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.64$, S.D.= 0.74)

ลำดับที่ 3 ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการประสานงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.44$, S.D.= 0.73)

ลำดับที่ 4 ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการจัดองค์การ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.06$, S.D.= 0.96)

ลำดับที่ 5 ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการวางแผน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.55$, S.D.= 1.03)

ในลำดับถัดไปจะเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC แบบรายด้าน

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการวางแผน

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการวางแผน	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการวางแผนไม่ชัดเจนเท่าที่ควร	2.58	1.03	น้อย
2) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยไม่มีการประเมินผลแผน	2.52	1.08	น้อย
รวม	2.55	1.03	น้อย

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการวางแผน พบว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิด POCCC ด้านการวางแผนโดยรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.55$, S.D.= 1.03)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิด POCCC ด้านการวางแผน อยู่ในระดับน้อยทั้ง 2 ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการวางแผนไม่ชัดเจนเท่าที่ควร ($\bar{x} = 2.58$, S.D.= 1.03) และ (2) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยไม่มีการประเมินผลแผน ($\bar{x} = 2.52$, S.D.= 1.08) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการจัดองค์การ

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการจัดองค์การ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
3) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีโครงสร้างของหน่วยงานที่ไม่สนับสนุนการจัดเก็บขยะมากเท่าที่ควร	3.10	1.00	ปานกลาง
4) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยจัดหน่วยงานที่ไม่อาจปฏิบัติงานจัดเก็บขยะได้อย่างคล่องตัวและรวดเร็วเท่าที่ควร	3.02	0.98	ปานกลาง
รวม	3.06	0.96	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการจัดองค์การ พบว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิด POCCC ด้านการจัดองค์การโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.06$, S.D.= 0.96)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิด POCCC ด้านการจัดองค์การ อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 2 ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีโครงสร้างของหน่วยงานที่ไม่สนับสนุนการจัดเก็บขยะมากเท่าที่ควร ($\bar{x} = 3.10$, S.D.= 1.00) และ (2) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยจัดหน่วยงานที่ไม่อาจปฏิบัติงานจัดเก็บขยะได้อย่างคล่องตัวและรวดเร็วเท่าที่ควร ($\bar{x} = 3.02$, S.D.= 0.98) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
5) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการ บังคับบัญชาที่ไม่เข้มงวดเท่าที่ควร	3.61	0.77	มาก
6) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการ สั่งการที่ไม่ชัดเจนมากเท่าที่ควร	3.68	0.76	มาก
รวม	3.64	0.74	มาก

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ พบว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิด POCCC ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.64$, S.D.= 0.74)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิด POCCC ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการสั่งการที่ไม่ชัดเจนมากเท่าที่ควร ($\bar{x} = 3.68$, S.D.= 0.76) และ (2) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการบังคับบัญชาที่ไม่เข้มงวดเท่าที่ควร ($\bar{x} = 3.61$, S.D.= 0.77) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการประสานงาน

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการประสานงาน	\bar{x}	S.D.	ระดับ
7) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการประสานงานภายในน้อยเกินไป	3.42	0.75	มาก
8) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก เช่น เทศบาล หรือมูลนิธิ ไม่มากเท่าที่ควร	3.46	0.74	มาก
รวม	3.44	0.73	มาก

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการประสานงาน พบว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิด POCCC ด้านการประสานงานโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.44$, S.D.= 0.73)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิด POCCC ด้านการประสานงาน อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก เช่น เทศบาล หรือมูลนิธิ ไม่มากเท่าที่ควร ($\bar{x} = 3.46$, S.D.= 0.74) และ (2) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการประสานงานภายในน้อยเกินไป ($\bar{x} = 3.42$, S.D.= 0.75) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการควบคุม

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการควบคุม	\bar{x}	S.D.	ระดับ
9) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตาม การปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างไม่เข้มงวด เท่าที่ควร	4.15	0.80	มาก
10) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดย ควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างไม่ ใกล้ชิดเท่าที่ควร	4.14	0.84	มาก
รวม	4.15	0.78	มาก

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC 5 ด้าน ด้านการควบคุม พบว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิด POCCC ด้านการควบคุมโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D.= 0.78)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิด POCCC ด้านการควบคุม อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างไม่เข้มงวดเท่าที่ควร ($\bar{x} = 4.15$, S.D.= 0.80) และ (2) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างไม่ใกล้ชิดเท่าที่ควร ($\bar{x} = 4.14$, S.D.= 0.84) ตามลำดับ

4.4 การวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2.)

ผู้ศึกษาวิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามตารางที่ 10-15 ดังนี้

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด
POCCC ในภาพรวม

แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ตามแนวคิด POCCC	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านการวางแผน	3.22	0.88	ปานกลาง	4
2. ด้านการจัดองค์การ	2.59	1.07	น้อย	5
3. ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ	4.24	0.74	มากที่สุด	2
4. ด้านการประสานงาน	4.19	0.75	มาก	3
5. ด้านการควบคุม	4.25	0.72	มากที่สุด	1
รวม	3.70	0.51	มาก	

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด
POCCC 5 ด้าน ในภาพรวม พบว่า แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ในภาพรวม
อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D.= 0.51)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด
POCCC ในรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ด้าน ระดับมาก จำนวน 1 ด้าน ระดับปานกลาง
จำนวน 1 ด้าน และระดับน้อย จำนวน 1 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการควบคุม อยู่ในระดับมาก
ที่สุด ($\bar{x} = 4.25$, S.D.= 0.72)

ลำดับที่ 2 แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่ง
การ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.24$, S.D.= 0.74)

ลำดับที่ 3 แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการประสานงาน อยู่ในระดับ
มาก ($\bar{x} = 4.19$, S.D.= 0.75)

ลำดับที่ 4 แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการวางแผน อยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$, S.D.= 0.88)

ลำดับที่ 5 แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการจัดองค์การ อยู่ในระดับ
น้อย ($\bar{x} = 2.59$, S.D.= 1.07)

ในลำดับถัดไปจะเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บ
ขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ตามแนวคิด POCCC แบบรายด้าน

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด
POCCC ด้านการวางแผน

แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการวางแผน	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมี การวางแผนไว้อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง	3.21	0.91	ปานกลาง
2) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมี การประเมินผลแผนอย่างเป็นระบบอย่างน้อยทุก 1 ปี	3.22	0.90	ปานกลาง
รวม	3.22	0.88	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ
ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด
POCCC ด้านการวางแผน พบว่า แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการ
วางแผนโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$, S.D.= 0.88)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ
ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด
POCCC ด้านการวางแผน อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 2 ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้
(1) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการประเมินผลแผนอย่างเป็นระบบอย่าง
น้อยทุก 1 ปี ($\bar{x} = 3.22$, S.D.= 0.90) และ (2) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดย
มีการวางแผนไว้อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง ($\bar{x} = 3.21$, S.D.= 0.91) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ตามแนวคิด
POCCC ด้านการจัดองค์การ

แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการจัดองค์การ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
3) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยจัด โครงสร้างของหน่วยงานในทิศทางที่สนับสนุนการจัดเก็บขยะ เพิ่มมากขึ้น	2.62	1.08	ปานกลาง
4) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยจัด หน่วยงานให้ปฏิบัติงานจัดเก็บขยะได้อย่างคล่องตัว รวดเร็ว และสอดคล้องกัน	2.56	1.11	น้อย
รวม	2.59	1.07	น้อย

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ตามแนวคิด
POCCC ด้านการจัดองค์การ พบว่า แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ตามแนวคิด POCCC ด้านการ
จัดองค์การโดยรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.59$, S.D.= 1.07)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ตามแนวคิด
POCCC ด้านการจัดองค์การ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ และระดับน้อย จำนวน 1 ข้อ โดย
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยจัด
โครงสร้างของหน่วยงานในทิศทางที่สนับสนุนการจัดเก็บขยะเพิ่มมากขึ้น ($\bar{x} = 2.62$, S.D.= 1.08) และ
(2) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยจัดหน่วยงานให้ปฏิบัติงานจัดเก็บขยะได้
อย่างคล่องตัว รวดเร็ว และสอดคล้องกัน ($\bar{x} = 2.59$, S.D.= 1.07) ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ตามแนวคิด
POCCC ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ

แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
5) มจร. ควบคุมบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมี การบังคับบัญชาที่เข้มงวดเพิ่มมากขึ้น	4.23	0.80	มากที่สุด
6) มจร. ควบคุมบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมี การสั่งการที่ชัดเจนและเปิดเผยเพิ่มมากขึ้น	4.25	0.78	มากที่สุด
รวม	4.24	0.74	มากที่สุด

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ
ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ตามแนวคิด
POCCC ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ พบว่า แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ
ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ตามแนวคิด
POCCC ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.24$, S.D.= 0.74)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ
ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ตามแนวคิด
POCCC ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 2 ข้อ โดยเรียงลำดับจากมาก
ไปหาน้อย ดังนี้ (1) มจร. ควบคุมบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีคำสั่งที่ชัดเจนและ
เปิดเผยเพิ่มมากขึ้น ($\bar{x} = 4.25$, S.D.= 0.78) และ (2) มจร. ควบคุมบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บ
ขยะโดยมีคำสั่งที่เข้มงวดเพิ่มมากขึ้น ($\bar{x} = 4.23$, S.D.= 0.80) ตามลำดับ

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ตามแนวคิด
POCCC ด้านการประสานงาน

แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการประสานงาน	\bar{x}	S.D.	ระดับ
7) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมี การประสานงานภายในอย่างใกล้ชิด ครอบคลุม ทั่วถึงเพิ่ม มากขึ้น	4.19	0.79	มาก
8) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมี การประสานงานกับภายนอก เช่น เทศบาล หรือมูลนิธิ เพิ่ม มากขึ้น	4.19	0.77	มาก
รวม	4.19	0.75	มาก

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ
ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ตามแนวคิด
POCCC ด้านการประสานงาน พบว่า แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ตามแนวคิด POCCC ด้านการ
ประสานงานโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$, S.D.= 0.77)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ
ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ตามแนวคิด
POCCC ด้านการประสานงาน อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 2 ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้
(1) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการประสานงานกับภายนอก เช่น
เทศบาล หรือมูลนิธิ เพิ่มมากขึ้น ($\bar{x} = 4.17$, S.D.= 0.77) และ (2)) มจร. ควรบริหารจัดการ
หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการประสานงานภายในอย่างใกล้ชิด ครอบคลุม ทั่วถึงเพิ่มมากขึ้น
($\bar{x} = 4.17$, S.D.= 0.79) ตามลำดับ

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ตามแนวคิด
POCCC ด้านการควบคุม

แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการควบคุม	\bar{x}	S.D.	ระดับ
9) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดย ติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างเข้มงวด เพิ่มมากขึ้น	4.28	0.74	มากที่สุด
10) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดย ควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่าง ใกล้ชิดเพิ่มมากขึ้น	4.23	0.78	มากที่สุด
รวม	4.25	0.72	มากที่สุด

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ
ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ตามแนวคิด
POCCC ด้านการควบคุม พบว่า แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ตามแนวคิด POCCC ด้านการ
ควบคุมโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.25$, S.D.= 0.72)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ
ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ตามแนวคิด
POCCC ด้านการควบคุม อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 2 ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้
(1) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของ
บุคลากรอย่างเข้มงวดเพิ่มมากขึ้น ($\bar{x} = 4.28$, S.D.= 0.74) และ (2)) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือ
ปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างใกล้ชิดเพิ่มมากขึ้น
($\bar{x} = 4.23$, S.D.= 0.78) ตามลำดับ

4.5 การวิเคราะห์การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมัญจาคีรี
จังหวัดขอนแก่น ตามแนวคิด PESL (ตัวแปรตาม) (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
การวิจัย ข้อ 3.)

ผู้ศึกษาวิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามตารางที่ 16 ดังนี้

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL (ตัวแปรตาม) ในภาพรวม
และรายด้าน

การบริหารจัดการตามแนวคิด PESL	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1) ด้านเจตจำนงของผู้บริหาร			
1.1) การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยผู้บริหารมีเจตจำนงที่แน่วแน่ ในการสนับสนุนการจัดเก็บขยะอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง	4.30	0.71	มากที่สุด
1.2) การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยผู้บริหารทำตัวเป็นแบบอย่าง ที่ดีในการสนับสนุนการจัดเก็บขยะ	4.23	0.76	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.27	0.70	มากที่สุด
2) การจงใจเพื่อเสริมรายได้			
2.1) การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยสนับสนุนบุคลากรให้หา รายได้เสริมจากการจัดเก็บขยะอย่างจริงจัง	2.96	0.85	ปานกลาง
2.2) การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยสนับสนุนให้บุคลากรเห็น ความสำคัญ ความจำเป็น และยกย่องบุคลากรที่นำขยะแปรรูปกลับมาใช้อีก หรือหมุนเวียนนำมาใช้ใหม่ (recycle)	3.02	0.90	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	2.97	0.80	ปานกลาง
3) ความรู้ความเข้าใจของบุคลากร			
3.1) การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยเสริมสร้างความรู้ความ เข้าใจ หรือฝึกอบรมบุคลากรในเรื่องการจัดเก็บขยะอย่างต่อเนื่อง	4.26	0.76	มากที่สุด
3.2) การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยมีการประเมินผล และยก ย่องบุคลากรที่นำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการฝึกอบรมเรื่องการ จัดเก็บขยะไปใช้ปฏิบัติจริง	4.22	0.79	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.23	0.75	มากที่สุด
4) กฎระเบียบ			
4.1) การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยกำหนดกฎระเบียบที่ สนับสนุนการจัดเก็บขยะไว้อย่างชัดเจน	4.27	0.73	มากที่สุด
4.2) การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยบังคับใช้กฎระเบียบที่ สนับสนุนการจัดเก็บขยะอย่างเข้มงวด	4.21	0.80	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.24	0.72	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม 4 ด้าน	3.93	0.58	มาก

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL (ตัวแปรตาม) ในภาพรวมและรายด้าน พบว่า

1) ค่าเฉลี่ยในภาพรวม พบว่า การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$, S.D.= 0.58)

2) ค่าเฉลี่ยรายด้าน พบว่า การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 3 ด้าน และระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านเจตจำนงของผู้บริหาร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.27$, S.D.= 0.71)

ลำดับที่ 2 ด้านกฎระเบียบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.24$, S.D.= 0.72)

ลำดับที่ 3 ด้านความรู้ความเข้าใจของบุคลากร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.23$, S.D.= 0.75)

ลำดับที่ 4 ด้านการจูงใจเพื่อเสริมรายได้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.97$, S.D.= 0.80)

4.6 การทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC กับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.)

ผู้ศึกษากำหนดสมมติฐานการวิจัยสำหรับการศึกษาค้างนี้ คือ แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC มีความสัมพันธ์ทางบวก กับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL โดยกำหนดระดับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผู้ศึกษาวิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ตามตารางที่ 17 ดังนี้

ตารางที่ 17 ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ในภาพรวม กับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL ในภาพรวม

แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ตามแนวคิด POCCC	การบริหารจัดการตามแนวคิด PESL ในภาพรวม			
	r_{xy}	Sig.	ระดับความสัมพันธ์	ลำดับ
1. ด้านการวางแผน	0.238**	0.000**	ค่อนข้างต่ำ	4
2. ด้านการจัดองค์การ	0.110**	0.000**	ต่ำ	5
3. ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ	0.785**	0.000**	ค่อนข้างสูง	2
4. ด้านการประสานงาน	0.774**	0.000**	ค่อนข้างสูง	3
5. ด้านการควบคุม	0.799**	0.000**	ค่อนข้างสูง	1
รวม	0.719**	0.000**	ค่อนข้างสูง	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 17 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ในภาพรวม กับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL ในภาพรวม พบว่า แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ในภาพรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL ในภาพรวมในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ 0.719 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในรายด้าน พบว่า แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL ในภาพรวมด้วยเช่น โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการควบคุม มีความสัมพันธ์ทางบวก กับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL ในภาพรวมในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ 0.799

ลำดับที่ 2 แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ มีความสัมพันธ์ทางบวก กับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL ในภาพรวมในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ 0.785

ลำดับที่ 3 แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการประสานงาน มีความสัมพันธ์ทางบวก กับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL ในภาพรวมในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ 0.774

ลำดับที่ 4 แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการวางแผน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL ในภาพรวมในระดับค่อนข้างต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ 0.238

ลำดับที่ 5 แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการจัดองค์การ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL ในภาพรวมในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ 0.110

4.7 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จ (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.)

ผู้ศึกษานำผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC กับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL มากำหนดเป็น “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จตามแนวคิด POCCC ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรหลักที่ต้องการศึกษาในครั้งนี้ โดยปัจจัยที่มีส่วนสำคัญนั้นประกอบด้วย 5 ด้าน เรียงลำดับตามความสำคัญ

จากมากไปน้อย ดังนี้ ด้าน (1) การควบคุม (2) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (3) การประสานงาน (4) การวางแผน และ (5) การจัดองค์การ



GRAD VRU

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้ศึกษาแบ่งการนำเสนอผลการศึกษา เรื่อง “การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ออกเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผู้ศึกษาแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 7 ส่วน ซึ่งสอดคล้องกับหัวข้อในบทที่ 4 ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม (จากบทที่ 4 ตารางที่ 3) กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นบุคคลเป้าหมายทั้งหมดที่ทำการศึกษา ซึ่งในนี้ได้แก่ บุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวม 256 รูป/คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี และส่วนใหญ่เป็นบุคลากรสายปฏิบัติการ

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.) (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4-9) พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก รวม 3 ด้าน ระดับปานกลาง รวม 2 ด้าน และระดับน้อย รวม 1 ด้าน โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการควบคุม อยู่ในระดับมาก โดยปัญหาที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างไม่เข้มงวดเท่าที่ควร

2) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ อยู่ในระดับมาก โดยปัญหาที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการสั่งการที่ไม่ชัดเจนมากเท่าที่ควร

3) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการประสานงาน อยู่ในระดับมาก โดยปัญหาที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก เช่น เทศบาล หรือมูลนิธิ ไม่มากเท่าที่ควร

4) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการจัดองค์การ อยู่ในระดับปานกลาง โดยปัญหาที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีโครงสร้างของหน่วยงานที่ไม่สนับสนุนการจัดเก็บขยะมากเท่าที่ควร

5) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการวางแผน อยู่ในระดับน้อย โดยปัญหาที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการวางแผนไม่ชัดเจนเท่าที่ควร

5.1.3 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2.) (จากบทที่ 4 ตารางที่ 10-15) พบว่า แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดรวม 2 ด้าน ระดับมาก รวม 1 ด้าน ระดับปานกลาง รวม 1 ด้าน และระดับน้อย รวม 1 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1) แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการควบคุม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยแนวทางแก้ไขที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างเข้มงวดเพิ่มมากขึ้น

2) แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยแนวทางแก้ไขที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการสั่งการที่ชัดเจนและเปิดเผยเพิ่มมากขึ้น

3) แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการประสานงาน อยู่ในระดับมาก โดยแนวทางแก้ไขที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการประสานงานกับภายนอก เช่น เทศบาล หรือมูลนิธิ เพิ่มมากขึ้น

4) แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการวางแผน อยู่ในระดับปานกลาง โดยแนวทางแก้ไขที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการประเมินผลแผนอย่างเป็นระบบอย่างน้อยทุก 1 ปี

5) แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ด้านการจัดองค์การ อยู่ในระดับน้อย โดยแนวทางแก้ไขที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยจัดโครงสร้างของหน่วยงานในทิศทางที่สนับสนุนการจัดเก็บขยะเพิ่มมากขึ้น

5.1.4 การวิเคราะห์การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL (ตัวแปรตาม) (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.) (จากบทที่ 4 ตารางที่ 16) พบว่า การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL (ตัวแปรตาม) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด รวม 3 ด้าน และระดับปานกลาง รวม 1 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1) การบริหารจัดการด้านเจตจำนงของผู้บริหาร อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยผู้บริหารมีเจตจำนงที่แน่วแน่ในการสนับสนุนการจัดเก็บขยะอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

2) การบริหารจัดการด้านกฎระเบียบ อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยกำหนดกฎระเบียบที่สนับสนุนการจัดเก็บขยะไว้อย่างชัดเจน

3) การบริหารจัดการด้านความรู้ความเข้าใจของบุคลากร อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ หรือฝึกอบรมบุคลากรในเรื่องการจัดเก็บขยะอย่างต่อเนื่อง

4) การบริหารจัดการด้านการจูงใจเพื่อเสริมรายได้ อยู่ในระดับปานกลาง คือ การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยสนับสนุนให้บุคลากรเห็นความสำคัญ ความจำเป็น และยกย่องบุคลากรที่นำขยะแปรรูปกลับมาใช้อีก หรือหมุนเวียนนำมาใช้ใหม่ (recycle)

5.1.5 การทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC กับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.) (จากบทที่ 4 ตารางที่ 17) พบว่า แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC

ในภาพรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวก กับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

5.1.6 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จ (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.) พบว่า ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จตามแนวคิด POCCC ประกอบด้วย 5 ด้าน เรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์จากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้าน (1) การควบคุม (2) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (3) การประสานงาน (4) การวางแผน และ (5) การจัดองค์การ

5.2 อภิปรายผล

ผู้ศึกษานำข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเฉพาะที่สำคัญและจำเป็น รวมทั้งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยของการศึกษารุ่นนี้มาอภิปรายผล ดังนี้

5.2.1 ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการควบคุมเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดคือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างไม่เข้มงวดเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเนื่องจากจำนวนผู้ใช้ประโยชน์ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในแต่ละวันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ปริมาณขยะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย แต่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ยังคงการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามที่เคยปฏิบัติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เช่นนี้พอเทียบเคียงได้กับแนวคิดของ Osborne & Gaebler (1992, pp. 108-130) ที่เสนอแนะให้หน่วยงานภาครัฐควรปรับเปลี่ยนการทำงานไปตามกลไกของตลาด (A market-oriented Government)

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีโครงสร้างของหน่วยงานที่ไม่สนับสนุนการจัดเก็บขยะมากเท่าที่ควร ดังเห็นได้จากการที่กองอาคารสถานที่และพาหนะรับผิดชอบงานดูแลความสะอาดโดยกำกับดูแลการดำเนินงานเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดของผู้รับจ้างบริการรักษาความสะอาด กำกับดูแลให้อาคาร สถานที่ให้มีความสะอาดพร้อมใช้งานอยู่เสมอ (กองอาคารสถานที่และยานพาหนะ สำนักงานอธิการบดี, 2562) ซึ่งไม่ครอบคลุมกับการบริหารจัดการ

จัดเก็บขยะอย่างกว้างขวางและทั่วถึง ซึ่งต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้เข้ามาใช้ประโยชน์ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนผู้รับเหมา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Woraphatthirakun (2018, pp. 110-122) ที่เสนอแนะให้ภาครัฐควรแสวงหาพันธมิตรร่วมดำเนินการบริการสาธารณะต่าง ๆ เพื่อแบ่งเบาภาระรัฐบาล โดยประสานความร่วมมือกับชุมชนและภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนตามบริบทพื้นที่ โดยหน่วยงานภาครัฐต้องส่งเสริมด้านการอบรมทักษะการทำงาน การฟื้นฟูสมรรถภาพและกระตุ้นให้ประชาชนคุ้นเคยกับประสบการณ์การทำงานแลกเปลี่ยนสวัสดิการพื้นฐานจากภาครัฐ รวมถึงควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตรวจสอบสิทธิและหน้าที่ด้านสวัสดิการ เพื่อให้การบริหารจัดการตามระบบรัฐสวัสดิการประสบผลสำเร็จคือ ทั่วถึงและถ้วนหน้า

ในขณะที่กรมควบคุมมลพิษ (2552, หน้า 6-7) และจาร์วัฒน์ ดิงหงะ (2561, หน้า 91-120) ที่เห็นว่า การที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนหรือผู้บริโภคคัดแยกขยะมูลฝอยไม่พอเพียงและไม่ต่อเนื่อง การขาดองค์กรหลักที่รับผิดชอบในการดำเนินการเรื่องนี้โดยตรงทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น ซึ่งส่งผลให้ขาดความต่อเนื่องและการประสานงานในการดำเนินงาน และการไม่มีกฎระเบียบที่จะรองรับการดำเนินงานล้วนเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลให้การบริหารจัดการจัดเก็บขยะไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ในขณะที่สุพรรณษา พาหาลิงห์ และสัมพันธ์ พลภักดิ์ (2561, หน้า 132-142) เสนอว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการวางแผนการจัดการที่ดี เจ้าหน้าที่จัดเก็บขยะมีความตั้งใจ มีความรับผิดชอบ เพื่อให้ประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ให้ความร่วมมือในการทิ้งขยะให้เป็นที่ทาง และการคัดแยกขยะอย่างจริงจัง ย่อมจะทำให้การบริหารจัดการจัดเก็บขยะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.2.2 แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2.) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการควบคุมเป็นแนวทางแก้ไขที่สำคัญที่สุด คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างเข้มงวดเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องจากการควบคุมที่ดี คือ วิธีการซึ่งหน่วยงานใช้เพื่อสร้างความมั่นใจว่า งานหรือกิจกรรมจะได้ผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีปัญหาหรืออุปสรรคใดที่จะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จที่จะเกิดขึ้น อีกทั้งการควบคุมยังเป็นมาตรการป้องกันความผิดพลาดหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้อีกด้วย เช่นนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Boston, Martin, Pallot & Walsh (1996, p. 26) ที่ให้ความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ของการบริหารทั้งในแง่ของผลลัพธ์ ผลผลิต และการพัฒนาคุณภาพ เพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการ ในขณะที่ Osborne & Gaebler (1992, pp.

108-130) เสนอว่า หน่วยงานภาครัฐควรเป็นระบบเฝ้าระวังล่วงหน้า (Anticipatory Government) ให้มีการเตรียมป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต มากกว่าจะคอยให้ปัญหาเกิดขึ้นแล้วค่อยตามแก้ เช่นนี้พอเทียบเคียงได้กับแนวคิดของ อมรรักษ์ สวนชูผล (2560, หน้า 11-21) และจารุวัฒน์ ดิงหงะ (2561, หน้า 91-120) ที่เสนอให้หน่วยงานควรให้ความสำคัญต่อการกำหนดนโยบาย บุคคล ผู้รับผิดชอบ และกระบวนการทำงานที่ชัดเจนตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง รวมตลอดถึงการประสานงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการขยะที่เหมาะสมต่อ หน่วยงาน

5.2.3 ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จตาม แนวคิด POCCC ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรหลักที่ต้องการศึกษาในครั้งนี้ (สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.) ประกอบด้วย 5 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้าน (1) การควบคุม (2) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (3) การประสานงาน (4) การวางแผน และ (5) การจัดการ ทั้งนี้อาจเนื่องจากปัจจัยที่มีส่วนสำคัญดังกล่าวเป็นการบริหารจัดการที่ ประกอบด้วยกิจกรรมหรือการดำเนินงานที่เป็นระบบ มีขั้นตอน และสอดคล้องอย่างเหมาะสมกับ สถานการณ์การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอ วังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ต้องการการควบคุมอย่างจริงจัง เข้มข้น และต่อเนื่อง เป็นอันดับ แรกในการแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ประกอบกับปัจจัยที่มีส่วนสำคัญดังกล่าวยังสอดคล้อง กับสถานการณ์การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL (ตัวแปรตาม) ที่พบว่า ผู้บริหารต้องมีเจตจำนงที่แน่วแน่ ในการในการสนับสนุนการจัดเก็บขยะอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง โดยมีกฎระเบียบที่สนับสนุน การจัดเก็บขยะเป็นเครื่องมือในการควบคุมดังกล่าว ซึ่งเทียบเคียงได้กับแนวคิดของ Woraphatthirakun (2018, pp. 110-122) และศักดิ์สิทธิ์ บัวทอง และวารภรณ์ วนาพิทักษ์ (2562, หน้า 20-30) ซึ่งเสนอแนะให้ผู้บริหารองค์กรควรนำแนวคิด POCCC มาประยุกต์ใช้ควบคู่กับการ ดำเนินการให้เกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง และเพื่อความเป็นมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับ

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผู้ศึกษาแบ่งการนำเสนอข้อเสนอแนะออกเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาหน่วยงาน

5.3.1.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC

เนื่องจากผู้ศึกษาได้นำแนวคิด POCCC มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าว ผู้ศึกษาได้นำเสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ดังต่อไปนี้

1) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการวางแผน ได้แก่ การที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรให้ความสำคัญต่อการวางแผนการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อให้ได้ระบบการบริหารจัดการจัดเก็บขยะที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมตามลักษณะ ประเภท เพียงพอต่อขยะที่เกิดขึ้น การนำขยะกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ รวมถึงสถานีพักขยะเพื่อรององค์การบริหารส่วนตำบลลำไทรจะมารับขยะเพื่อขนส่งไปยังสถานที่กำจัดขยะ โดยกำหนดให้เป็นวาระของการพัฒนามหาวิทยาลัยในการจัดเก็บขยะที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ให้ถูกสุขลักษณะ รมงคลและประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้บุคลากรทุกระดับเข้าใจและยอมรับว่าเป็นภาระหน้าที่ของตนเองในการร่วมมือกันจัดเก็บขยะในหน่วยงานของตน และมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม อาทิ กองอาคารยานพาหนะและสถานที่ กองคลังและทรัพย์สิน นิสิต/พระนิสิต ประกอบการร้านค้า เป็นต้น รวมถึงควรมีการประเมินผลแผนอย่างเป็นระบบอย่างน้อยทุก 1 ปี

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรกำหนดแผนงานและโครงการที่สนับสนุนบุคลากรให้หารายได้เสริมจากการจัดเก็บขยะอย่างจริงจัง เช่น โครงการธนาคารขยะแลกบัตรอาหารกลางวัน เป็นต้น เพื่อเป็นการลดปริมาณขยะอีกทางหนึ่งด้วย

2) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการจัดองค์การ คือ การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรกำหนดหน่วยงานเจ้าภาพหลักของการบริหารจัดการจัดเก็บขยะเพื่อให้การดำเนินการตามแผนการบริหารจัดการจัดเก็บขยะเป็นไปอย่างคล่องตัว รวดเร็ว และสอดคล้องกันทั้งระบบ

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรกำหนดกฎระเบียบที่สนับสนุนการจัดเก็บขยะไว้อย่างชัดเจน เช่น การกำหนดประเภทถังขยะให้ตรงกับประเภทของขยะที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย และมีปริมาณอย่างเพียงพอ เป็นต้น และควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กฎระเบียบดังกล่าวแก่ผู้เข้ามาใช้ประโยชน์ในมหาวิทยาลัยอย่างกว้างขวาง ทัวถึง เพื่อให้เกิดเป็นกิจนิสัยที่พึงปฏิบัติกันทั้งมหาวิทยาลัย รวมถึง

ผู้บริหารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในการสนับสนุนการจัดเก็บขยะด้วย

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ คือ การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรบังคับใช้กฎระเบียบที่สนับสนุนการจัดเก็บขยะอย่างเข้มงวด ในขณะเดียวกัน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ หรือฝึกอบรมบุคลากรในเรื่องการจัดเก็บขยะอย่างต่อเนื่อง มีการประเมินผล และยกย่องบุคลากรที่นำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการฝึกอบรมเรื่องการจัดเก็บขยะไปใช้ปฏิบัติจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสนับสนุนให้บุคลากรเห็นความสำคัญ ความจำเป็น และยกย่องบุคลากรที่นำขยะแปรรูปกลับมาใช้อีก หรือหมุนเวียนนำมาใช้ใหม่ ซึ่งจะเป็นการลดขยะ ณ แหล่งกำเนิดได้อีกทางหนึ่งด้วย

4) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการประสานงาน คือ การที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรกำหนดนโยบายและแผนงานที่ชัดเจนเกี่ยวกับการประสานร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา องค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร เป็นต้น ในการพัฒนาการบริหารจัดการจัดเก็บขยะอย่างถูกสุขอนามัย และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ของมหาวิทยาลัย เช่น การกำหนดวิธีการและรูปแบบการจัดเก็บขยะประเภทต่าง ๆ ทั้งภายในอาคารสำนักงาน อาคารเรียน หอพัก นิสิิต/พระนิสิต อาคารอเนกประสงค์ (โรงอาหารสวัสดิการภายใน) รวมถึงภายนอกอาคาร การกำหนดภาชนะรองรับขยะมูลฝอยเพื่อให้การจัดเก็บขยะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และลดการปนเปื้อนของขยะมูลฝอยที่มีศักยภาพในการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ การบริหารจัดการจุดพักขยะก่อนที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำไทรจะมารับขยะเพื่อขนส่งไปยังสถานที่กำจัดขยะเพื่อมิให้เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค ส่งกลิ่นรบกวน รวมถึงการประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลลำไทรในการเพิ่มความถี่ในการรับขยะจากเดิม 1 ครั้งต่อสัปดาห์ เป็น 2 ครั้งต่อสัปดาห์ เพื่อไม่ให้มีขยะคั่งค้าง หรือคั่งค้างน้อยที่สุด ตามลำดับ

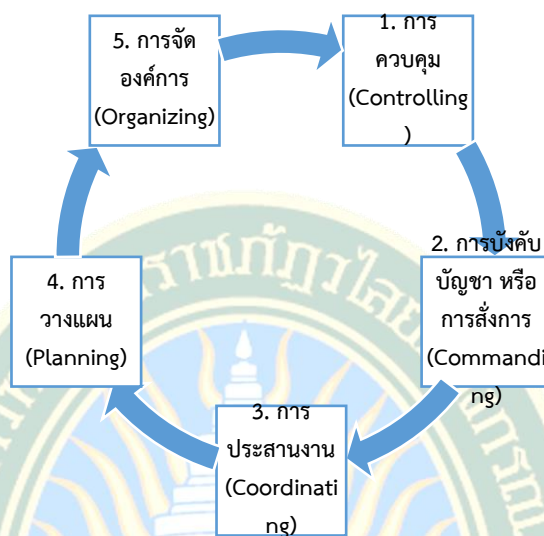
5) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ด้านการควบคุม คือ การที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรกำหนดนโยบายและแผนงานที่ชัดเจนในการควบคุมการบริหารจัดการ

จัดเก็บขยะอย่างเป็นระบบ จัดวางระบบการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการจัดเก็บขยะที่ชัดเจนโดยมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างเข้มข้น พร้อมทั้งนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างเป็นรูปธรรม

นอกจากนี้ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรแสดงเจตจำนงที่แน่วแน่ และมีการสั่งการที่ชัดเจน เปิดเผยเพิ่มมากขึ้นในการสนับสนุนการจัดเก็บขยะอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

5.3.1.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จตามแนวคิด POCCC คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรนำปัจจัยที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จตามแนวคิด POCCC โดยเรียงลำดับตามความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้าน (1) การควบคุม (2) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (3) การประสานงาน (4) การวางแผน และ (5) การจัดองค์การ ไปปรับใช้เป็นแนวทางสำหรับการบริหารจัดการ หรือเป็นกลุ่มตัวชี้วัดสำคัญสำหรับการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้บังเกิดผลสูงสุดในทางปฏิบัติ รวมทั้งนำไปสู่การศึกษาต่อยอดในทางวิชาการ และพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์การต่อไป ตามภาพที่ 3

GRAD VRU



ภาพที่ 3 ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จตามแนวคิด POCCC โดยเรียงลำดับตามความสำคัญจากมากไปน้อย

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำวิจัยขยายผลต่อยอด เช่น การศึกษายุทธศาสตร์การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น

2) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรขยายขอบเขตของการวิจัยโดยศึกษาประชากรอื่น เช่น นิสิต/พระนิสิต ผู้ประกอบการร้านค้า หรือชุมชน เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบว่า ผลการวิจัยคล้ายคลึง หรือแตกต่างกันกับการศึกษาครั้งนี้เพียงใด เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อไป

3) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำการวิจัยโดยใช้กรอบแนวคิด หรือตัวแบบอื่นสำหรับการศึกษาวิเคราะห์การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เช่น แนวคิดภาวะผู้นำแบบมีวิสัยทัศน์ แนวคิดการเป็นพลเมืองในองค์กรสาธารณะ เป็นต้น อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารจัดการ

จัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ในอนาคต



GRAD VRU

บรรณานุกรม

กฎกระทรวง ฉบับที่ 33 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522.

(2535). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 109 ตอนที่ 11 ลงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535.

กนกวรรณ รัตนานุกูล สุธิรา ชัยรักษา เงินถาวร พงศ์ประสิทธิ์ อ่อนจันทร์ และเมธิรา ไกรนที. (2560).

สาเหตุปัญหาและแนวทางการจัดการขยะในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

กรมควบคุมมลพิษ. (2547). คู่มือการนำขยะมูลฝอยมาใช้ให้เกิดประโยชน์สำหรับวัดใน

พระพุทธศาสนา. กรุงเทพฯ: กรมควบคุมมลพิษ.

กรมควบคุมมลพิษ. (2548). แนวทางและข้อกำหนดเบื้องต้น การลดและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย.

กรุงเทพฯ: กรมควบคุมมลพิษ.

กรมควบคุมมลพิษ. (2552). คู่มือแนวทางและข้อกำหนดเบื้องต้นการลดและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย.

กรุงเทพฯ: กรมควบคุมมลพิษ.

กรมควบคุมมลพิษ. (2558). คู่มือการดำเนินงานลด คัดแยกขยะมูลฝอยภายในอาคารสำนักงาน.

กรุงเทพฯ: กรมควบคุมมลพิษ.

กรมควบคุมมลพิษ. (2559). คู่มือประชาชน การคัดแยกขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธีและเพิ่มมูลค่า.

กรุงเทพฯ: กรมควบคุมมลพิษ.

กรมควบคุมมลพิษ. (2561). คู่มือมาตรการลด และคัดแยกขยะมูลฝอยในหน่วยงานภาครัฐ.

กรุงเทพฯ: กรมควบคุมมลพิษ.

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2551). มาตรฐานการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล.

กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น.

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2559). แนวทางการจัดการมูลฝอย ส้วม และสิ่งปฏิกูลใน

โรงพยาบาล. พระนครศรีอยุธยา: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

กัลยา สุนทรวงศสกุล. (2543). ถังรองรับมูลฝอยสาธารณะกับการคัดแยกมูลฝอย. วารสารสิ่งแวดล้อม, 4(17), 42-45.

กิตติมา ปรีดีดีลิก. (2549). ทฤษฎีบริหารองค์กร. กรุงเทพฯ: ธนการพิมพ์.

โครงการสารานุกรมไทย. (2543). โครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนโดยพระราชประสงค์ใน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. สารานุกรมสำหรับเยาวชนไทย: กรุงเทพฯ.

จาร์วัฒน์ ดิงหงะ. (2561). แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในมหาวิทยาลัยราช

ภัฏภูเก็ต. 14(2), 91-120.

จิตาภา สุดเสนาะ และชมภูษ ทุ่งนาค. (2562). การบริหารงานภาครัฐในบริบทของสำนักทะเบียน

ท้องถิ่น. (7), 77-85.

ธงชัย สันติวงษ์. (2550). องค์การและการบริหาร. กรุงเทพฯ: วิอินเตอร์พรีน.

ชนกฤต บวกขุนทด. (2553). การศึกษารูปแบบการจัดการการจัดเก็บขยะชุมชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลโนนเมืองพัฒนา อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ธาราวดี นาราพรภักส์ และชัชฌิมาภรณ์ ถนอมศรีเดชชัย. (2564). การบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมกีฬา วอลเลย์บอลชายหาดทีมชาติไทยของกีฬาแห่งประเทศไทย. รายงานต่อเนื่องจากการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 13 วันที่ 3 เมษายน 2564 ณ อาคารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

ธีระรัตน์ กิจจักษ์. (2542). เอกสารคำสอนวิชาการบริหารการศึกษา. สถาบันราชภัฏ: เพชรบูรณ์.

พงษ์ศักดิ์ ปัญจพรผล. (2542). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏนครปฐม.

พระบุญธรรม ชุ่มเย็น สุนทรี จินธรรม และปิ่นณัฏฐ์ ถกกลภักดี. (2561). รูปแบบการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ การจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของวัด จังหวัดปทุมธานี. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร., 6(1), 332-343.

พระราชบัญญัติสาธารณสุข. (2535). สืบค้นจาก

http://thawangthong.go.th/fileupload/files/tb_files_47_1.pdf

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พะยอม วงศ์สารศรี. (2552). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

พิชิต สกกุลพรหมณ์. (2541). การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

พีรยา วัชรวิทย์ จำลอง โพธิ์บุญ และจุฑารัตน์ ชมพันธ์. (2557). การจัดการขยะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเมืองแกลง จังหวัดระยอง. วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม, 10(2), 71-89.

พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์. (2541). การบริหารจัดการโครงการพัฒนาสังคมแบบก้าวหน้า.

มหาวิทยาลัยขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2556). แผนพัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 11 พ.ศ. 2555-2559.

พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2558). ประวัติและพัฒนาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระนครศรีอยุธยา: สำนักงานพระสอนศีลธรรม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2559). **ขอบเขตของงาน (Terms of Reference: TOR) ประกวดราคาการจ้างเหมาบริการดูแลรักษาความสะอาดอาคาร (ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์)** มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วังน้อย, มจร วัดมหาธาตุฯ มจร วัดศรีสุทธารามและโรงเรียนบาลี สาธิตศึกษา รวม 4 พื้นที่ เป็นระยะเวลา 11 เดือน ประจำปีงบประมาณ. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2562). **ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง ภารกิจ อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของส่วนงานในมหาวิทยาลัย.** พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2563). **รายงานประจำปี 2562 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.** พระนครศรีอยุธยา: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2564). **แผนพัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 12 (2560-2564).** พระนครศรีอยุธยา: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มัลลิกา ต้นสอน. (2544). **การจัดการยุคใหม่.** กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- มาริสา เจริญเศรษฐกิจ และอนันต์ ธรรมชาลัย. (2561). **ปัจจัยแวดล้อมการแข่งขันในการดำเนินงานธุรกิจธุรกิจสถานีบริการแก๊ส LPG ในประเทศไทย. วารสารวิชาการ, 9(1), 125-159.**
- ยุทธ ไถยวรรณ. (2547). **การบริหารการผลิต.** กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554.** กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วนิดา เสริมเหล่า และศุภวัฒน์กร วงศ์ธนวิสุ. (2564). **ถอดบทเรียนความสำเร็จจากการจัดการขยะของประเทศไทยที่ปุ่น ลิงค์โปร์ เกาหลีใต้ และไต้หวัน. Journal of Modern Learning Development. 6(1), 234-249.**
- วันวิสาข์ คงพิรุณ สรัญญา ถีป้อม และวิโรจน์ จันท. (2561). **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดการขยะในหมู่บ้านโป่งปะ ตำบลแก่งโสภา อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก. วารสารวิชาการสารานุสข. 26(2), 310-321.**
- วิจิตรา ใหม่จันทร์ พิชามณูชู กำมั่งละการ และสุภาภรณ์ ศิริโสภณา. (2554). **การแยกประเภทขยะมูลฝอยในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. วารสารหน่วยวิจัยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้. 2(1), 75-81.**
- วิชัย ต้นศิริ. (2549). **อุดมการณ์ทางการศึกษา: ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2549). **หลักรัฐประศาสนศาสตร์: แนวคิดและกระบวนการ (Public Administration: Concept and Process)**. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ศักดิ์สิทธิ์ บัวทอง และวารารณ วนาพิทักษ์ (2562). แนวทางในการปรับปรุงกฎหมายและการจัดการ
โรงแรมบูติคขนาดเล็ก. **วารสารรัชต์ภาคย์**. 13(28), 20-30.
- สมยศ นาวิการ. (2549). **การบริหารเชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรารุณี โพธิ์ศรี. (2560). **ความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษา
และบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัด
ปทุมธานี**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา มหาวิทยาลัยราช
ภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สำนักงานประมาณของรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2560). **การบริหารจัดการขยะ
มูลฝอยภายใต้งบประมาณแผนงานบูรณาการ**. กรุงเทพฯ: สำนักงานประมาณของรัฐสภา
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานกองทุนส่งเสริมการสร้างเสริมสุขภาพ. (2554). **การกำจัดขยะ**. สืบค้นจาก
<https://www.thaihealth.or.th/Content20598-การกำจัดขยะ.html>
- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดอุทัยธานี. (2555). **คู่มือองค์ความรู้การบริหาร
จัดการขยะมูลฝอย**. อุทัยธานี: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดอุทัยธานี.
- สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม. (2554). **คู่มือการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติการเพื่อการ
จัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด**. กรุงเทพฯ: สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม.
- สุธี สุทธิสมบูรณ์. (2546). **หลักการบริหารเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: สวัสดิการสำนักพิมพ์ก.พ.
- สุชีลา ตูลยะเสถียร โกศล วงศ์สุวรรณค์ และสถิต วงศ์สุวรรณค์. (2544). **มลพิษสิ่งแวดล้อม (ปัญหา
สังคมไทย)**. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- สุพรรณษา พาหาสิงห์ และสัมพันธ์ พลภักดี. (2561). **การบริหารจัดการด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอยและสิ่ง
ปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแห่น อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา**.
วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. 8(1),
132-142.
- เสนาะ ตีเยาว์. (2551). **หลักการบริหาร**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อมรรักษ์ สวนชุมพล. (2560). **การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการขยะของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาค
กลาง**. **วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์**. 12(3), 11-21.
- อานันตี ต๊ะปินตา. (2553). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Aguilar, F. J. (1967). **Scanning the Business Environment**. New York: Macmillan.
- Bartol, K. M. & Martin, D. C. (1998). **Management**. New York: McGraw-Hill.
- Bateman, T. S. & Snell, S. A. (2013). **Management: Leading & Collaborating in a Competitive World**. New York: McGraw-Hill.
- Best, J. W. & Kahn, J. V. (2006). **Research in Education**. 10th ed. Boston: Pearson.
- Cadle, J., Paul, D. & Turner, P. (2014). **Business Analysis Techniques: 99 Essential Tools for Success**. 2nd ed. Swindon: BCS Learning & Development.
- Carlisle, H. M. (1996). **Management: Concepts and Situation**. Chicago: Science Research Associates.
- Cowles, E. L. & Nelson, E. (2015). **An Introduction to Survey Research**. New York: Business Expert Press, LLC.
- Cronbach, L. J. (2012). **Essentials of Psychological Testing**. In John W. Creswell, **Educational Research: Planning, Conducting, and Evaluating Quantitative and Qualitative Research**. (p. 161). 4th ed. New Jersey: Merrill Prentice Hall.
- Dale, E. (1973). **Management: Theory and Practice**. New York: McGraw-Hill.
- Dessler, G. (2014). **Human Resource Management**. 14th ed. New Jersey: Prentice Hall.
- Fayol, H. (2011). **General and Industrial Management**. in Jay M. Shafritz, J. Steven Ott, & Yong Suk Jang. **Classics of Organization Theory**. (pp. 52-64). 7th ed. Boston, Massachusetts: Wadsworth Learning.
- Gulick, L. & Urwick, L. (2012). **Notes on the Theory of Organization**. In Jay M. Shafritz & Albert C. Hyde, (Eds.), **Public Administration: Classic Readings**. (pp. 77-85). 7th ed. Boston: Wadsworth/Cengage Learning.
- Kateri, M. (2014). **Contingency Table Analysis Methods and Implementation Using R**. New York: Springer Science and Business Media.
- Koontz, H. D. & O'Donnel, C. J. (1972) **Principles of Management**. 5th ed. New York: McGraw-Hill.
- Likert, R. A. (2006). **New Patterns of Management**. In John W. Best, & James V. Kahn. **Research in Education**. (pp. 318-320). 10th ed. Boston: Pearson.
- Middleton, J. (2003). **The Ultimate Strategy Library: The 50 Most Influential Strategic Ideas of All Time**. Oxford: Capstone.
- Ouchi, W. G. (1981). **Theory Z**. New York: Avon Books.

- Samuel, C. C. (1994). **Modern Management: Diversity, Quality, Ethics and Global Environment**. 6th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Scott, W. G. (1967). **Organization Theory**. Illinois: Irwin Inc.
- Sears, J. B. (1947). **Public School Administration**. New York: Ronald Press.
- Turner, R. C. & Carlson, L. (2003). Indexes of Item-Objective Congruence for Multidimensional Items. **International Journal of Testing**. 3, 2 (2003), 163-171.
- Weber, M. (1974). **The Theory of Social and Economic Organizations**. New York: Free Press.
- Wetcher-Hendricks, D. (2011). **Analyzing Quantitative Data: An Introduction for Social Researchers**. New Jersey: John Wiley & Sons.
- William, J. R. (1971). **Managerial Effectiveness**. New York: McGraw-Hill.
- Winslow, J. H. & Gubby, S. G. (1976). **The land is our life**. Port Mores: Office of Environment.
- Woraphatthirakun, P. (2018). Public Administration of Thailand under the Welfare State System. **Journal of Management Science Nakhon Pathom Rajabhat University**. 4(1), 110-122. <https://doi.org/10.14456/jmsnpru.2017.10>
- Yamane, T. (1967). **Elementary Sampling Theory**. New Jersey: Prentice Hall.
- Yoder, D. (1996). **Personnel Principles and Policies**. 4th ed. Englewood Cliffs, NJ: Prentice - Hall.

GRAD VRU



ภาคผนวก

GRAD VRU



ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

GRAD VRU



แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาเท่านั้น และจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ จึงขอความกรุณาท่านในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงมากที่สุด แบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC

ตอนที่ 3 แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC

ตอนที่ 4 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาใช้เวลาตอบแบบสอบถามเพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ท่านเคารพนับถือจงดลบันดาลให้ท่าน และครอบครัวจงประสบแต่ความสุขและความเจริญ

สมคิด น้ำเพชร

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ข้างล่างนี้

1. เพศ (1) ชาย (2) หญิง
2. ระดับการศึกษา (1) ต่ำกว่าปริญญาตรี (2) ปริญญาตรีหรือสูงกว่า
3. ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง (1) สายวิชาการ (2) สายปฏิบัติการ

ส่วนที่ 2 ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.)

คำอธิบาย

“การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC ” หมายถึง แนวทางการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นำมาใช้ในการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิด POCCC ของ Fayol ได้แก่ (1) การวางแผน (Planning: P) (2) การจัดองค์การ (Organizing: O) (3) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (Commanding: C) (4) การประสานงาน (Coordinating: C) และ (5) การควบคุม (Controlling: C)

“ปัญหา” หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการในเรื่องที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาบริหารจัดการ ดำเนินงาน หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะในเขตพื้นที่อย่างไม่ครอบคลุม และไม่ทั่วถึง

“มจร.” หมายถึง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

GRAD VRU

คำชี้แจง ขอให้ท่านใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง ข้างล่างนี้

ท่านเห็นว่า “มจร. มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะหรือไม่”

ท่านเห็นว่ามีปัญหา

ท่านเห็นว่าไม่มีปัญหา

ถ้าท่านตอบว่า “ท่านเห็นว่ามีปัญหา” ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามทุกคำถามในส่วนที่ 2 ถึงส่วนที่ 4 ข้างล่างนี้ โดยใส่เครื่องหมาย ลงในช่องด้านขวามือที่แสดงถึงระดับความเห็นของท่านในแต่ละข้อว่า เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย หรือเห็นด้วยน้อยที่สุด

ในทางตรงกันข้าม ถ้าท่านตอบช่อง “ท่านเห็นว่าไม่มีปัญหา” ขอให้ท่านยุติการตอบแบบสอบถามนี้ โดยไม่ต้องตอบส่วนที่ 2 ถึงส่วนที่ 4 ข้างล่างนี้

คำชี้แจง ขอให้ท่านใส่เครื่องหมาย ลงในช่องด้านขวามือที่แสดงระดับความเห็นของท่านในแต่ละข้อว่า เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย หรือเห็นด้วยน้อยที่สุด

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ตามแนวคิด POCCC	ระดับความเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.1 ด้านการวางแผน					
1) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการวางแผนไม่ชัดเจนเท่าที่ควร					
2) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยไม่มีผลการประเมินผลแผน					
2.2 ด้านการจัดองค์การ					
3) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีโครงสร้างของหน่วยงานที่ไม่สนับสนุนการจัดเก็บขยะมากเท่าที่ควร					
4) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยจัดหน่วยงานที่ไม่อาจปฏิบัติงานจัดเก็บขยะได้อย่างคล่องตัวและรวดเร็วเท่าที่ควร					
2.3 ด้านการบังคับบัญชา					
5) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมี					

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ตามแนวคิด POCCC	ระดับความเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การบังคับบัญชาที่ไม่เข้มงวดเท่าที่ควร					
6) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการสั่งการที่ไม่ชัดเจนมากเท่าที่ควร					
2.4 ด้านการประสานงาน					
7) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการประสานงานภายในน้อยเกินไป					
8) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก เช่น เทศบาล หรือมูลนิธิ ไม่มากเท่าที่ควร					
2.5 ด้านการควบคุม					
9) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างไม่เข้มงวดเท่าที่ควร					
10) มจร. บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างไม่ใกล้ชิดเท่าที่ควร					

GRAD VRU

ส่วนที่ 3 แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2.)

แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ตามแนวคิด POCCC	ระดับความเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.1 ด้านการวางแผน					
1) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะ โดยมีการวางแผนไว้อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง					
2) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะ โดยมีการประเมินผลแผนอย่างเป็นระบบอย่างน้อยทุก 1 ปี					
2.2 ด้านการจัดองค์การ					
3) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะ โดยจัดโครงสร้างของหน่วยงานในทิศทางที่สนับสนุนการจัดเก็บขยะเพิ่มมากขึ้น					
4) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะ โดยจัดหน่วยงานให้ปฏิบัติงานจัดเก็บขยะได้อย่างคล่องตัว รวดเร็ว และสอดคล้องกัน					
2.3 ด้านการบังคับบัญชา					
5) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะ โดยมีการบังคับบัญชาที่เข้มงวดเพิ่มมากขึ้น					
6) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะ โดยมีการสั่งการที่ชัดเจนและเปิดเผยเพิ่มมากขึ้น					
2.4 ด้านการประสานงาน					
7) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะ โดยมีการประสานงานภายในอย่างใกล้ชิด ครอบคลุมทั่วถึงเพิ่มมากขึ้น					
8) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะ					

แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ตามแนวคิด POCCC	ระดับความเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
โดยมีการประสานงานกับภายนอก เช่น เทศบาล หรือ มูลนิธิ เพิ่มมากขึ้น					
2.5 ด้านการควบคุม					
9) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะ โดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างเข้มงวดเพิ่มมากขึ้น					
10) มจร. ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างใกล้ชิดเพิ่มมากขึ้น					



GRAD VRU

ส่วนที่ 4 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.)

คำอธิบาย

“การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด PESL” หมายถึง แนวทางการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ตามแนวคิด PESL ได้แก่ (1) เจตจำนงของผู้บริหาร (Politics: P) (2) การจูงใจเพื่อเสริมรายได้ (Economic: E) (3) ความรู้ความเข้าใจของบุคลากร (Social: S) และ (4) กฎระเบียบ (Law: L)” (ตัวแปรตาม) โดยนำไปคำนวณและวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระ (คือ แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิด POCCC)

การบริหารจัดการ ตามแนวคิด PESL	ระดับความเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.1 ด้านเจตจำนงของผู้บริหาร					
1) การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยผู้บริหารมีเจตจำนงที่แน่วแน่ในการสนับสนุนการจัดเก็บขยะอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง					
2) การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยผู้บริหารทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในการสนับสนุนการจัดเก็บขยะ					
4.2 การจูงใจเพื่อเสริมรายได้					
3) การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยสนับสนุนบุคลากรให้หารายได้เสริมจากการจัดเก็บขยะอย่างจริงจัง					
4) การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยสนับสนุนให้บุคลากรเห็นความสำคัญ ความจำเป็น และยกย่องบุคลากรที่นำขยะแปรรูปกลับมาใช้อีก หรือหมุนเวียนนำมาใช้ใหม่ (recycle)					
4.3 ความรู้ความเข้าใจของบุคลากร					
5) การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ หรือฝึกอบรมบุคลากรในเรื่องการ					

การบริหารจัดการ ตามแนวคิด PESL	ระดับความเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
จัดเก็บขยะอย่างต่อเนื่อง					
6) การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยมีการประเมินผล และยกย่องบุคลากรที่นำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการฝึกอบรมเรื่องการจัดเก็บขยะไปใช้ปฏิบัติจริง					
4.4 กฎระเบียบ					
7) การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยกำหนดกฎระเบียบที่สนับสนุนการจัดเก็บขยะไว้อย่างชัดเจน					
8) การที่ มจร. บริหารจัดการจัดเก็บขยะโดยบังคับใช้กฎระเบียบที่สนับสนุนการจัดเก็บขยะอย่างเข้มงวด					

GRAD VRU



ภาคผนวก ข

ผลการทดสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือ

GRAD VRU

ผลการทดสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือ

ประเด็น	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลรวม ($x_1+x_2+x_3$)/3	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ข้อ 1.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 2.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 3.	0	+1	+1	$0+1+1/3 = 0.7$	นำไปใช้ได้
ข้อ 4.	0	+1	+1	$0+1+1/3 = 0.7$	นำไปใช้ได้
ข้อ 5.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 6.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 7.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 8.	+1	0	+1	$1+0+1/3 = 0.7$	นำไปใช้ได้
ข้อ 9.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 10.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 11.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 12.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 13.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 14.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 15.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 16.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 17.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 18.	+1	0	+1	$1+0+1/3 = 0.7$	นำไปใช้ได้
ข้อ 19.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 20.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 21.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 22.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 23.	+1	0	0	$1+0+0/3 = 0.7$	นำไปใช้ได้
ข้อ 24.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 25.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 26.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้

ประเด็น	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลรวม	แปลผล
ข้อ 27.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้
ข้อ 28.	+1	+1	+1	$1+1+1/3 = 1.0$	นำไปใช้ได้

สรุป ข้อคำถามทั้ง 28 ข้อ สามารถนำไปใช้ได้



GRAD VRU



ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

GRAD VRU

การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือแบบทั้งฉบับและแบบรายข้อ
โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค

Cronbach's Alpha	N of Items
.849	28

ข้อ	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1	92.0667	91.513	-.199	.859
2	92.2000	86.924	.255	.847
3	91.9333	90.823	-.156	.857
4	91.6000	85.972	.212	.849
5	90.2667	93.720	-.303	.867
6	90.2000	93.476	-.315	.865
7	90.2667	88.961	-.023	.859
8	90.2000	90.579	-.114	.862
9	89.7667	77.840	.823	.830
10	89.6333	76.723	.841	.828
11	91.8667	88.120	.074	.852
12	91.9333	87.789	.079	.853
13	92.1667	91.316	-.197	.858
14	91.9667	88.447	.083	.851
15	89.5000	78.741	.744	.832
16	89.6000	77.214	.793	.829
17	89.5000	77.293	.808	.829
18	89.5000	77.845	.815	.830
19	89.5667	76.668	.781	.829
20	89.5000	77.638	.831	.829
21	89.6333	75.413	.847	.826
22	89.5333	77.085	.831	.829
23	91.8333	86.557	.147	.852
24	91.8000	90.579	-.120	.859
25	89.6333	78.102	.738	.832
26	89.6000	77.283	.836	.829

ข้อ	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
27	89.6000	79.972	.726	.834
28	89.5333	78.809	.746	.832



GRAD VRU

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายสมคิด น้ำเพชร
วัน เดือน ปี เกิด	15 พฤษภาคม 2518
สถานที่เกิด	จังหวัดสุพรรณบุรี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2549 พุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	83 หมู่ 12 ต.รำมะสัก อ.โพธิ์ทอง จ.อ่างทอง 14120
รางวัลที่ได้รับ	ทุนการศึกษาพระพรหมบัณฑิต



GRAD VRU